

சுவமயம்.

அஞ்சாகரனெனும்

ஆசிரியராதெய்யப்பட்ட

யாப்பருங்கலக்காரிகைமூலமும்

குணசாகரராதெய்யப்பட்டவுரையும்.

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவளையார்

ரவர்கள்

முன்னிலையில்,

தில்லையம்பூர்ச

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதரால்

பரிசோதிககப்பட்டி

ஷேபனடிதராலும்

புத்தகபரிபாலனசபைத்தலைவராகிய

மணலி,

பெரியதம்பிமுதலியா

ரவர்களாலும்,

வாணிகிகேதன அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தூத்துபுரம் சித்தினாயர்

இரண்டாம்பதிப்பு.

காணாநாமெபாழுது
புடுத்துவைந்து

சந்தொபிசுதியும்

உருபாவலங்காசுத்திந்த
லெக்கணகிசுத்தியந்தொய்

தொன்னைநெய்ப்பு

கணபதிதுணை.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

அரமும—உராயும

பா யி ர ம

கந்தமடிவிலகடி மலாபபிண்டிககண்ணாநிழற்கீழ்
எந்தமடிகளிணைபடியேத்தியெழுத்தசைசீர
பந்தமடிதொடைபாவினங்கூறுவன்பல்லவநினை,
சந்தமடியவடியானமருடடியதாழகுழலே.

என்பது - காரிகை. நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோனபெயரும், அளவும், பயனும், உணர்த்துரைக்கற்பாற்று. அறநேல், இந்நூலென்ன பெயரத்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும்* பாகதவிலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும்போலக் காரிகையாப்பிறருய்க், குணகாகியமென்னுங் கருநாடகச்சந்தமேபோல மகடேமுனணிலத்தாய், அவையடக்கமுமுடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்பேபோல உதாரணமெய்தீர்த்தோதி, இசைத்தமிழ்ச் செய்யுட் பிறைக்கோவையேபோலவும், அருமறை யகத்தட்டகவோத்தின வருக்கக் கோவையேபோலவும், உரூபாவதாரத்திறகுநீதகச் சுலோகமே போலவும், முதலினைப் புணர்த்திய விலக்கியதத்தாய், வேதத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக் காரிகையும், அவியாயாப்பிறருநாலடிநாற்பதம்போல, யாப்பருங்கலமென்னும யாப்பிற்கவகமாய், அலங்காரமுடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக்காரிகையென்னும் பெயர்த்து. இந்நூல் யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியினோரைக்குறிக்கொள்தல் காரணமாகவும், தொலைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த நல்லவை யொரை நருவிப்பது காரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் யாவராற்செய்யப்பட்டதோவெனின், ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவதுப பெருந்தன்மை அமுதசாகரொன்று மாசிரியராற் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் லெவ்வளவைத்தோவெனின், இயலவகையானமூன்றும், காரிகைவகையா னூறபத்திரானகும், கிரந்தவகையாற் ரெண்ணுறுகிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்துமெனக்கொள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது ஒற்றெழுத்தது - உயிரும், உயிரமெய்யுமாகிய

பாகதமென்பது—வடமொழிச்சிதைவு.

முப்பத்திரண்டுமுத்தாமெனக் கொள்க. அவற்றுள், நேரசைமுதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றும், நிராயசைமுதலாகிய காரிகையிருபத்துமூன்றும் எனக்கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்து நான்கும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டுமே எனக்கொள்க. இவ்விருதிருமுதங்கட்டிற்றது இரண்டாயிரத்ததொளாயிரத்தெட்டுமுத்தாயெனக்கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொன்றொழித்தோரடிக் கெழுத்துப்பதினும், நிராயசைமுதலாகிய காரிகை யொன்றொழித்தோரடிக் கெழுத்துப் பதினேழுமெனக்கொள்க. எனனை “அடியடிதோறுமே ஞ்சிராகிருத்தசோநான்கும் வெண்டனைபிழையாக, கடையொருசீருமவிளங்காயாக, நோபதினே நிரைபதினேழென, ஞ்சினாகலித்தனை யோரடிகளெழுத்தே” என்றாகலின். இந்நூலாற்பயனயாதோவெனின் - யாப்பாராய்தலபயன், யாப்பாராயவே - பா - தாழிசை - துறை - விருத்தங்களாலாகப்பட்ட அறம் பொருளினபம் வீடென்னுமிறநின் மெய்மையநிறந்து விருப்பமெய்தி இமமை மறுமை வழுவாமனிகழவாராதலின் இருமைக்கும் உறுதிப்பப்பதியாப்பெனக்கொள்க. யாப்பெனினும், பாட்டெனினும், தாககெனினும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினுமொக்கும். எனனை “யாப்பும், பாட்டிற் றுக்குத் தொடர்பு செய்யுளை, நோக்கிறெனப் பணங்கியோரே” என்றாகலின். இந்நூல் உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலுமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் - இவ்விவ்வுலெனப்பெயாததோவெனின், எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், எனனும் ஆறுறுப்பினையுமுணாததிறமுதலான் உறுப்பியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்விவ்வுள், இததலைக்காரிகை என்னுதலிறஞ்ஞெனின், தற்சிறப்பப்பாயிரமுணாத்ததனுதலிறு. எனனை “வணக்கம்திகார மென்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பெனனும் பாயிரமாம்” “தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு, மெய்தவுணாப்பது தற்சிறப்பாகும்” என்றாகலின். கந்தமடிவில் - தாமதமுதலே, எ-து. முருகுவிர்யு மொயம்மலரசோகின்கிழிருக்கும் அருகனதழுவணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், பாவு, பாவின்முமாமாறுபாபன் தளிர்புணாயுஞ் சிறுமெல்லடித் ததைநெடுங்குழற்றையுலாய. எ-து. இஃது பொழிப்புணாயெனக்கொள்க. எனனை “பொழிப்பெனப்பயிவது பொருந்திய பொருளைப், பிண்டமாகக் கொண்கிராப்பதுவே” என்றாகலின். கந்தமடிவில் - இணையடியேத்தி - என வணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழுத்தினங்கூறுவென வதிகாரங்கூறப்பட்டது. “வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செயது, மங்கல் மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்ததுக்கொண்ட, விலக்கணவிலக்கிய, மிகக்கணிப்பினிதுமுடியும்” எனப்பவாகலின் ஈண்டு வணக்கஞ்செய்யப்பட்டது. இனி எழுத்தமுதலாகிய எட்டினையும், காரணக்குறியானவழுவருமாறு. எனனை “எழுதப்பயிதலி னெழுத்தெய்வவெழுத், தசைத்திசைக்கோடலி னசையேயசையியைநது, சோகொளநிறலிற சோசிரிரணி, தட்டிநிறலிறநையேயத்தனை, யடுத்தநடத்தலி னடியேயடியிரணி, தொடுத்தனமுதலாயின தொடையேயத்தொடை, பரவிநடத்தலி பாவேபாவொத், தினமாநடத்தலி னினமெனப்படுமே” எனவரும். பந்தமெனினும், சீளையெனினுமொக்கும். எனனை “பரு

அவற்றை

திருந் திருந் கூடடி

செய்யுளென்றுசெய்வினர்டுலவர்.

உயப்பியலோத்தம், செய்யுளியலோத்தம்
இழிவியலோத்துமென

உயப்பியலோத்தம் / உயாத்திரை

னவும சொன்னு

அருபெருணயபுயிண

நெய்யுளல்லாய்

அதோத்தமன்செய்விந்நெடைய

என்னுந்நெய்

பாயிரம்.

த்தெதிரிற்றலிற் பந்தந்தளையென, வகுத்தனாமாதோ வண்டமிழோடோ”
என்றாகலின் பலவத்தின் சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழலே.
எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனாசுமழ்தொங்கன்மீனவன்கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்
காணர்மலயத்தந்நதவன்சொன்னகன்னித்தமிழ்நாடி
யானாநடாத்துகின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால்
ஆனுவறிவினவர்கட்கென்னுங்கொலென்னுதரவே.

இ-கை. நூலினது பெருந்தனமையும், ஆசிரியரது பெருந்தனமையும்,
தனதுள்ளகுகறையு முணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்க முணர்த்துற்று.
இ-ள். தேனிறைந்த மணங்கமழ்கின்றவேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியன்
கேட்கக் கெளரிநக ஆருவிநீயையுடைய சந்தனச்சோலைக்குந்த பொதியமலை
யிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரியதவத்தையுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்
தியமுனிவரால் அருளிசெய்யப்பட்ட அழிவினறிநிலைபெற்றமுத்தமிழுள் இய
ற்றமிழினகூருகிய யாப்பிலக்கண நூலை யானும், அவாவினால எனது புலவி
ய நாவைக்கொண்டுசொல்லாத தொடங்கினேன் இது அறிவிலியாகிய எனக்கே
நகையினை வினைக்குமாயின, குறைவிலலாத அறிவினையுடையவர்க்குயா
தாகுமோ - எ-து. ஏ - அசைநிலை. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்க
து-யானாநடாத்துகின்றேனென்பதற்குவேதுபொருள கூறுவாருமுளா. (உ).

சுருக்கமில்லேள்வித்துகடர்புலவர்முன்யான்மொழிந்த
பருப்பொருடானும்விழுப்பொருளாமபனிமாலையப்
பொருப்பகஞ்சோந்தபொலலாககருங்காககையுமபொன்னிறமாய்
இருக்குமெனறிவவாறுனாகுமன்றோவ்விறுநிலமே.

இ-கை. புலவரது சிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர்த்து-
றது. இ-ள். பனிதோய்ந்தநெடியவிமயவரையிடத்தைச்சோந்த இழிவாகிய
கரியதூக்கைப்புளளும், பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பரந்தவிவ்வுலகத்தவர்
சொலவர் இவ்வாறே குற்றநதிராத அளவிலலாத நூறகேள்வியை யுடைய
பரிவர்க்குமுன்குற்றமுடைய வறிவிலலாத யான கூறிய சிறப்பிலலாத பிண
டப்பொருளும், சிறந்ததுன்பொருளாம். எ-து. அனது-ஒ-ஏ-அசைநிலை. (ங)

பாயிரமுற்றிற்று.

முதலாவது

உறுப்பியல்.

குறினெடிலாவிக்குறுகியமூவுயிராய்தமெய்யே
மறுவறுமூவினமைதீருயிர்மெய்மதிமருடமெ
சிறுதுதற்பேரமார்க்கட்செய்யவாயையதுண்ணினை -யாய்
அறிஞருரைத்தவளபுமசைக்குறுப்பாவனவே.

இஃகை மேலதிகாரம் பாரித்தவெட்டினுள் அசைக்குறுபபா மெழுத்
துகளது பெயா வேறுபாடுணாத்து-ற்று-இ-ள். சூரிலாவன-அ-இ-உ-எ-ஒ-
எனவிலை. எனனை “அ இ உ, எ ஒ வெனனுமப்பாலைத்து, ‘மோரளபிசைக்
குங் குற்றெழுத்தென்ப’ எனரூராகலின. நெடிலாவன - ஆ-ஈ-ஊ - ஏ- ஐ-ஒ
ஒள - எனவிலை, எனனை “ஆ ஈ ஊ ஏ, ஐ ஒ ஒள வெனனுமப்பாலேழு, மீரள
பிசைக்கு நெட்டெழுத்தென்ப”. ஆவியாவன- அகரமுதல் ஒளகார மீரயக்
கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்துமெனக்கொள்க” எனனை-“அகரமுதல் ஒளகார
விறுவாய்ப, பன்னொழுத்து முயானமொழிப’ எனரூராகலன. குறுகிய
மூவுயிராவன-குறியிலிகரமும, குறியிலிகரமும, ஐகாரக்குறுகமும. என
விலை-இவைமேலேசொல்லுது. ஆய்தமெனபதங்கேனம், அங்கேனமெனி
னும், ஆய்தமெனினும், தனிலையெனினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினு
மொக்கும், எனனை. “அங்கேனமாயதந தனிலையுள்ளி, யொற்றிப-அல வை
ந்துமிதற்கே” எனரூராகலன. (வரலாறு) எங்கு - கஃச-கஃநி-கஃது-கஃபு-
கஃறு-எனவரும். எனனை “குறியதன்முன்னராயதபுள்ளி, புயிரொடுபுணாந்த
வல்லாறனமிசைத்தே” எனரூராகலன. - இனி மெய்யாவன-ககரமுதல் எனகர
மீரயக்கிடந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க. எனனை-“ககரமுதல்
கரவிறுவாய்ப, பதினெண்ணெழுத்து மெய்யெனமொழிப” எனரூராகலன.
மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெ
னினுமொக்கும். எனனை “மெய்யுடம்புறுப்பொற்றிவைதாமொருபொருட், செ
ய்யுமென்றுசெப்பினாபுலவர்” “மெய்யினியற்கை புள்ளியொடுநிலையல்” “எக
ரவொகரத்தியற்கையுற்றே” “மெய்யினியக்க மகரமொடுசிவனும்” “மெய்யு
யிராக்கிற நன்னுருவாகும்” எனரூராகலன. ஏகாரம் எண்ணேகாரம். என்
னை “எண்ணேகார மிடைபிட்டுக்கொளினு, மெண்ணைக்குறித்தியலுமென்ம
னாபுலவர்” எனரூராகலின. மறுவறுமூவினமாவன-வலலின்ம-மெலலின்ம-
இடையின்ம-எனவிலை. வலலின்மாவன, கசடதபற. மெலலின்மாவன, நுரு
ணநமன-இடையின்மாவன, யரலவழள்; எனனை “வலலெழுத்தென்ப, கச -
தபற” “மெலலெழுத்தென்ப நுருணநமன” “இடையெழுத்தென்ப, யரல
வழள், எனரூராகலன. மறுவறுமூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் அவையு
யிராமெய்யாகிய காலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.
எனனை “விதப்புகுகிளவி வேண்டியதுவினைக்கும்” எனரூராகலன. உயிரொடு
யயாவன-உயிருமெய்யுங்கட்டியுச்சரிக்கப்படாநின்ற பன்னிருபதினெட்டிரு
தூற்றொருபத்தாற்றெழுத்துமெனக்கொள்க. அவையாவன-ககரமுதல் எனகர
மீரயக்கிடந்த பன்னிரு பதினெட்டிருதூற்றொருபத்தா றெழுத்துமெனக்கொ

என்னொராதலின்,

நாணாடி" மனைதாம், தந்நியு... மன்ன"
என்னொராதலின், மனை போத்கித்தெ.
ஆதம்

மதவும் சார்வந் தென்ற மனமுந் து
மனமாத குந்நெழுத்துக்கு முன்னுத வல்லின
முந்நுக்கு பின்னுதவரும் ஆய்தம்.

கதொள்க" எனவும், "கதாமுதன கரமீடுமு.
மையின்வந்த டிவாபமுடம்பே" | கதாமெ
ந்ந 'முதல்' நகர மயாந்ந ஆடுய்ப்பதரு.
நெந்நெழுத்துப் பதினெட்டும் மெய்யே
என்னொராதலின்

மேலும் மன்னுது

எஃகாணி

சு. | "மெய்யோடி யையி னுமு யிரியரி யா"

சு. | "ஆனென்னி யா யா டும் டேம ருன் டுநா;
லின்.

- . . 'நன் ஞானம்)

கூ டுடையே

கரு. | "உயிரஸ்பே மு மு னா த்த மு னா த்த மு னை
யால், வடுமெனினவ் கியல் னை த்தப்
படு டேம" என் டு ர் தாத் தைபாடினியா
டுனத்தொள்த.

ளக. எனனை “உயிராறேமெயம்மூவாறே, யம்மூவாறுமூயிரோடுமியாப்ப, வ்ருதாறெருபததாறுமியாமெயயே” புள்ளியிலலா வெல்லாமெயயு, முருவுருவாகியகரமொடுயிர்த்தலு, மேனையுயிரோடுருவுதிர்த்துயிர்த்தலு, மாயீரியலவுயிர்த்தலாறே” “மெய்யின்வழிய துயிர்தோனறுநிலையே”, எனரூராகலின், “மைதிருயிரெப்பெயன்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறிமூலினளவே யுயிராமெயக்குமளவெனக்கொளக. எனனை “உயிராமெயககள யிரளவென்ப” எனரூராகலின். மதிமருட்டிம் - துண்ணிடையாயெனபதுமகடீஉமுனனிலை. எனனை “இடம்புட்பெய்குஞான்கறபினுமெனதும், அடங்காதா டென்று மடங்காததங்கண்ணுய, உபபொடுநெயபாறயிராகாயம் பெயதழனும், கைப்பறபேயச்சுளாயின் காய” எனப்பிறருநதடங்கண்ணுயெனதும்கடீஉமுனனிலை சொன்னு~~கொள~~கொளக்கொளக. மதியெனபதிணடுபிறை-ஆஃது “இருகோடொருமதியெழில்பெறமிகுச்சினை” எனரூறபோல்கொளக. அல்லதுஉம அறிவினைமயக்குரு சிறுதுதனமுதலாகிய வுறுப்புக்களையுடையாயெனதுமாம். அறிருருரைத்த அளபுமென்பது புலவராற்சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும். எ-து. அளபெனினும், அளபெடையெனினும், புலுதமெனினுமொகரும். எனனை “அளபேபுலுதமாயிருபெயரு, மளபெடையெனபவிறதிசினோ” எனரூராகலின்-அவைபொருக்கச்செவ்வதும். அசைககுறுப்பாவனவெனபது- இப்பதினமூன்றுதிற்றத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பாடும்~~புது~~. எ-து. ஏகாரமீற்றசை, தேற்றமெனினுமமையும். எனனை “தேற்றம்வினாவேபிரிநிலையெனனே, யீற்றசையிவ்வவநதேகாரம்மே” எனரூராகலின். எனனை “குறினெழிலளபெடையிருதுப்புயிராமெய, வலியமெலிய விடைமையோடாயதம், இ உ ஐ யென மூன்றன்குறுக்கமோ, டப்பதினமூன்று மசைககுறுப்பாகும்” எனரூர. காககைபாடினியாருமெனக்கொளக. இனி மூவுயிரககுறுக்கமும், அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதம். அவற்றுட் குற்றியலுகரமவருமாறு. நெடிநகீழும், நெடிலொற்றினகீழும், குறிலிணைக்கீழும், குறிலிணையொற்றினகீழும், குறினெடிகீழும், குறினெடிலொற்றினகீழும், குறொற்றினகீழும்மெனநிவவெழிடத்தாறுவல்லெழுத்தினையு மூநது உகரமவநதால், அது குற்றியலுகரமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொளக. எனனை “நெடிலேகுறிலிணை குறினெடிலெனநிவை, யொற்றெடுவருதலொடுகுறொற்றிதுதியென, நேழ்குறுதுகரக்கிடனென்னொழிப’ ‘எழுவகையிடத்துங் குற்றியலுகரம், வழுவினநிவருஉம வல்லாறுநதே” எனரூராகலின். வ-து. நாகு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிநகீழ்றுவல்லெழுத்தினையுமூநது குற்றியலுகரமவநதவாறுந், நாகு-காசு-காட்டி - காத்து - காடபு - காற்று - என நெடிலொற்றினகீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூநது குற்றியலுகரம்வநதவாறுந், வரகு - முரசு - முருகி - மருது - தூபு - கவறு - எனக் குறிலிணைக்கீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூநது குற்றியலுகரம்வநதவாறுந், அரக்கு - பொரிசுசு - தெருட்டி - குருத்து பொருப்பு - சிறற்று - எனக் குறிலிணையொற்றினகீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூநது குற்றியலுகரமவநதவாறுந், அசோகு-பலாசு-மலாடு - கெடாது - புதாபு - விராறு - எனக குறினெடிகீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூநது குற்றியலுகரமவநதவாறுந், நமாகு- தடாச்சு - பனாட்டி - கடாத்து - புதாபு - விராறு - எ

னக்குறினெடிலொற்றினகீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூரநது குற்றியலுகழ்வந
தவாறுது, அககு-கசுசு-கடநி-கநது-கப்பு-கறறு எனக குற்றெற்றினகீழாறுவ
ல்லெழுத்தினையு மூரநது குற்றியலுகரமவநதவாறுககாணக இனிகுற்றியலு
கரம அறுவகைப்பநி மென்பாருமுளா. அவையாவன - ஈரொழுத்தொருமொ
ழி, உயிரத்தொடாமொழி, இடைத்தொடாமொழி, ஆயத்தொடாமொழி
வன்றொடாமொழி, மெனவொடாமொழி எனநிவை எனனை. “ஈரொழுத்தொ
ருமொழி யுயிரத்தொடாநடைத்தொட, ராயத்தொடாமொழி வன்றொடாமெ
ன்றொட, ராயிருமுனறேயுரவகுறுக்கடன்” என்றராகலின். இனிகுற்றியலி
கரமவருமாறு - உகரநதிரநதநதிரயாஹம யகரமோடியையின்கணவநத இக
ரவகுற்றியல்கரமென்று வழங்கப்படும எனனை “வல்லெழுத்தாரோடெழு
வகையிடத்து, முகரமரையாம யகரமோடியையி, நிகரமுங்குறுகுமெ
ரபுலவா” பகரமவருமவழியிகரவகுறுகு, முசகரகிளவி துவரத்தோன்றது”
~~என்றராகலின்.~~ வ-று. நாகியாறு - காசபாறு - காடியாறு-காதியாறு-காபி
யாறு- காரியாறு-எனவரும். ஒழிநதனவுமில்வாறேயொடடிககொளக. இனி
ஊதிரியாறுவநத குற்றியல்கரமபுருமாறு கேணமியா-செனமியாவெனககொ
ளக. எனனை “குற்றியல்கரநிறலவண்ணம், யாவென்கினைமிசையுராயசை
க்கிளவிக, காவயினவருமகரமூரநதே” என்றராகலின். இனிஐகாரககுறுக
கத்திறகுச்சொல்லுமாறு. அளபெடுத்ததற்கண்ணும், தனியேசொல்லுத்தற்கண்
ணு மனறியல்லாதவழிவநதவைகாரந தன்னளவிறகுறுக்கி ஒன்றாமாததி
னாயும், ஒருமாததிகாயுமாகக குறுகுமெனககொளக. அவைகுறுகுமிடத்து
மொழிமுத லிடைகடையென்முனநிடத்து குறுகும. எனனை “அளபெடை
தனியிரண்டலவழி ஐ-ஒள, வுளதாமொன்றரைதனிமையுமாகும்” என்றராக
லின். (வ-று.) ஐப்பசி - மைப்புறம் - மடையன் - இடையன் - தவளை-தவளை-
திளை-பனை-என முதலும், இடையும், கடையுங்குறுகியவாறுகண்கொளக.
எனனை “மொழிமுதலிடைகடை யெனமுனநிடத்து, மழியாநதீகா ரவகுறு
குமமே” என்றராகலின் - இனி அளபெடைககுச்சொல்லுமாறு அளபெடை
யிரணநிவகைப்படும உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையுமென. எனனை “உயி
ரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென, ருயிரண்டென்பவளபெடைதானே”
என்றராகலின். அவற்றுள் - உயிரளபெடைககுச்சொல்லுமாறு உயிருளநெ
ட்டெழுத தேழுமளபெடுக்கும். அவை யளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம இகரந
தோடும், ஒளகாரம உகரநதோடும் அளபெடுக்கும், ஒழிநதனவுந தமக்கின்
மாகிய குற்றெழுத்தோ டளபெடுக்குமெனக் கொளக. எனனை “குறநிசை
மொழிவயினிநிசைநிறைக்கு, நெட்டெழுத்திம்பரோத்தகுற்றெழுத்தே” “ஐ
ஒளவெனனுமாயொழுத்திற, கிகரவுகர மிசைநிறைவாகும்” என்றா; தொல
காப்பியனா. அவைவாணகிடத்துமவநதளபெடுக்கும் - எனனை “தனிநிலைமு
தனிலை யிடைநிலையீறென, நாலவகைப்படுமளபாயவருமிடனே” என்றராக
லின். (வ-று.) ஆஅ-ஐ-ஊஉ-ஏள-ஐஇ-ஒஓ - ஒளஉ-என இவையேழும்குறிநி
லையளபெடை. (ஆஅரிடம் - ஈஇரிடம்-ஊஉரிடம்-ஏளிகள-ஐஇயலி - ஒஓகிள-
ஒளவியம) என இவையேழு முதனிலையளபெடை - ப-ராகுக - பரீஇம
கழுஉமணி - பரீஎம்-உளஇயம் - புரீராகுக-அஓளஉகம் - என இவை.

உ. ௦ ஸாயம், "பிள்ளியிற் பிள்ளி முனையிற் தனி
 த்திய ஸாயம் மெய்யொடு வினா மல் வி
 பல் கெடுதே தே" எனவுஞ் சொன்னா
 கலின்.

ரு. உகரம் திரியாது | மியாவென்னுமு
 ள் ன்னினை யகைச் சொந்தன் மகரநீர்
 ந்து நின்ற உகரம் சூத்திரியலிகரமெ
 ன்று வழங்கப் படும்; (வ-ய)

தள | "மியாமித யகைச் சொல்".

கஅ. கம் வடு மாறு

கக. ஸாமென்னு மிரண்டு மல்லாத

உ௦ | "என்பெடை தனி மிரண்டல் வழியை
 என, உளதா மொன்று னாத னிமையு
 மாரும்" என்கு றா கலின்.

உக. "முதலிடை கடையென ழுன்றிடத் தோ
 ருசொல், அத்தொடுகுது குமைகாற
 வெழுந்தே"

உங. உடைவாள்.

உரு. சூத்திரம் இல்லவ.

உ௦. ௦ ஸாயம், "உயிர ஸபேம முரைத்திரு
 யால், வடுகு ஸினல் விபல் வைத்த
 படும்" என்கு றா கலின்.

உங. உடையெழுத்தின் பின்

உரு. உயிர ஸபேம முரைத்திரு

1. (கூடப் பச்சிற் றோடாகக்) மலாகக் கூடுதற் றெய்
டாடுமனக் கொள்க. என்னை?

1. பச்சிற் றோடாகக், கூடுதற் றெய், உண்டாகும், என்னி
தை ஆயல், கோடுகம், மென உண்ட.

1. பச்சிற் றோடாகக்

1. பச்சிற் றோடாகக்

1. பச்சிற் றோடாகக், வினாடி, விடுவாறு, விடுவாறு

1. பச்சிற் றோடாகக்

1. பச்சிற் றோடாகக்

1. பச்சிற் றோடாகக், உண்டாகும், உண்டாகும்
உண்டாகும், உண்டாகும், உண்டாகும்
உண்டாகும், உண்டாகும், உண்டாகும்
உண்டாகும், உண்டாகும், உண்டாகும்

1. பச்சிற் றோடாகக், உண்டாகும், உண்டாகும்

1. பச்சிற் றோடாகக், உண்டாகும், உண்டாகும்

1. பச்சிற் றோடாகக், உண்டாகும், உண்டாகும்

1. பச்சிற் றோடாகக், உண்டாகும், உண்டாகும்

யேழு மிடைநில் யளபெடை. சுடாஅ-சுரீஇ-கழுஉ - மிலேள - கடைஇ- அ
 ரோஒ - அநெளஉ - என இவையேழு மிறுதிலையளபெடை. (உயிரளபெடை
 எழுத்துநோக்கவேழாம். இடநோக்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுதநனநோ
 கக விருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனி ஒற்றளபெடைகுச்சொல்லுமா
 டு. ஒற்றுக்களுள் - ஈனாணநமன வயலள வாயதமெனநும பதினோறாறு
 ம, குறிகீழும், குறிலிணைகீழும், வர்தளபெடிக் குமெனக்கொள்க. எனனை
 “ஈனாணநமனவயலளவாயது, மெறுமினையீட்டசுடாபெழுமொரோவதி” “வ
 னமைமெய் ஈனாண மூக்காநொழிந்தாங், கனமையாயத்தீமா டளபெழுமொ
 ரோவதி” என்றாகலின். வ-று. மங் பகலம்-மஞ்சு-மண்ணு- ப-ந்து-
 அமடபு-மினாணி செவவவா - வெய்யயா - செலலக- கொளளக- எஃகரு
 னைக குறிகீழ்ப்பதினோறாறு மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க. அ
 ரங்கம - முரஞ்சு - முரணணி - பருந்து - அருமமபு - முரன்ன
 குரவவவை - அரையயா - குரலலக - திரளளக - வரஃகு - எனக்கு
 றிலிணைகீழ்ப்பதினோறாறு மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவ்விருப
 த்திரணி புளளியளபெடையுஞ் செய்புளத்க்கலவுது * பரவைவழக்கினுள்
 வாராவெனக்கொள்க. எனனை “மாத்நினைவகையாற்றநீழமகெடாநிலை, யா
 பபழியாமையென மளபெடைவேண்டும்” என்றாகலின். அறிநருநாதகவ
 ளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குறறெழுத்தும், ஒற்றளபெடையும், ஒரோ
 ட்வானது ஒருமாத்நினை - நெட்டெழுத்திரணிமாத்நினை உயிரளபெடைம
 னறுமாத்நினை - ஆயதமும், மெய்யும், குறறியல்கரமும், குறறியல்கரமும்,
 ஒரோவொன்றமைமாத்நினை. ஐகாரக்குறுக்கமும், ஒளகாரக்குறுக்கமும், ஒ
 ரோவொன்றொன்றமைமாத்நினை. மகரக்குறுக்கமும், ஆயதக்குறுக்கமுமொ
 ரோவொன்று கானமாத்நினை எனனை “ஒன்றிரண்டொருமுனனொன்றைய
 னாகா, லென்றனாபொழுதிவை யிமைநொடியளவே” “கண்ணிடைகைநொ
 டியளவேமாத்நினை, துண்ணிதினுணாநதொகண்டவாறே” “ஒற்றுக்குமாத்
 தினை யொன்றையளபெழுத்தாற, நெற்றக்குநிலைவேயாம்” “உன்னலகாலே
 யுன்றலையே, முறுக்கனமுககால விடுத்தலொன்றே” என்றாபிறருமெனக்
 கொள்க. (ச)

குறிலேநெடிலேகுறிலிணையேனைக்குறின்னெடிலே
 நெறியேவரினுநினைநதொற்றடுப்பினுநோநிளையென்
 ற்றியேய்ப்புணாயுமென்றோளியுதாரணமாழிவெளவேல
 வெறியேசுருநிறம்விண்டோயவிளாமென்றுவேண்டுவோ.

இ-கை. நிரனிறைப பொருள்கோள வகையானே ரசையுநிளையசையுமா
 மாற்றும், அவற்றிற் குதாரணமாமாறும், உணர்த்து-றது. இ-ள. குறிலேநெடி
 லேகுறிலிணையேனைக் குறின்னெடிலே நெறியேவரினுநினைநதொற்றடுப்பினு நோ
 ரிளையெனறறி. எ-து. குறறெழுத்தத்தனியேவரினும், நெட்டெழுத்தத்த
 னியேவரினும், குறறெழுத்தொற்றடுத்தவரினும், நெட்டெழுத்தொற்றடுத்தது

வரினும், நேரசையாம். குறிலிணைநதுவரினும், குறினெடிவிணைநதுவரினும், குறிலிணைநொற்றித்ததுவரினும், குறினெடிவிணைநொற்றித்ததுவரினும், நிராயசையாம். எனனை “நெடிக்குறிநினியாயநினறுமொற்றித்தது, நடைபெறுநே, ரசை நாலவகையானே” “குறிலிணைகுறினெடிநினித்ததுமொற்றித்தது, நெறிமையினுனகாயவருநிராயசையே” என்றாராகலின். வேயபுனாயுமென்றேளரி. எ-து. மகடே முன்னிலை. உதாரணமாழி வெளவேலவெறியே சுருநிறமவின டோய விளாமென்று வேண்பிவரே. எ-து. நேரசைக்குதாரணம். ஆ-ழி-வெள்-வேல-எ-ம. நிராயசைக்குதாரணம். வெறி-சுரு-நிறம் - விளா-எ-எனவுரு சொல்லுவாபுலவா. எ-று அகலம் - உகையிறகொள்க. அகலமெனினும், விருத்தியுடையெனினு மொக்கும். எனனை “அகலமெனப் தாசறக்கிளப்பின, விவலமினறி விரித்ததுகாப்பதுவே. என்றாராகலின். வினடோயவிளாமென்று சிறப்பித்தவகுல நேரசை ஓரலகுபெறும நிராயசை நரலகுபெறுமெனக்கொள்க. வ-று. ஆ - எனத்தனிரெடி நேரசையாயினவாறும், ழி-எனத்தனிகுறில் நேரசையாயினவாறும், வெள- எனக்குறெழுத்தொற்றித்தது நேரசையாயினவாறும், வேலஎனநெட்டெழுத்தொற்றித்தது நேரசையாயினவாறும், வெறி - எனக்குறிலிணைநது நிராயசையாயினவாறும், சுரு எனக்குறினெடிவிணைநதுநிராயசையாயினவாறும், நிறம்-எனக்குறிலிணைநொற்றித்ததுநிராயசையாயினவாறும், விளாம்- எனக்குறினெடிவிணைநொற்றித்ததுநிராயசையாயினவாறுங்காண்க. இவற்றிறகுச்செய்யுள்வருமாறு. ஆ “போது சாரத்தி பொற்பேவநதி, ஆதிநாதநசோவோ, சோதிவானநதுன்னுவாரோ” இது நேரசைநான்குமவந்தசெய்யுள். ஆ “அணி நிழலசோ கமாந தருனெறி நடாததிய, மணிகிழவிவொளிவரதனைப், பணிபவாபவநனி பரிசறுப்பவரோ” இது நிராயசைநான்குமவந்தசெய்யுள். குறிலேநெடிவே யென்னுபிககாரிகைகளைனையே யிலக்கியமாகவலக்கிநுழைக்காது. எனனை “குறிலேநெடிவே குறிலிணைகுறினெடி, லொற்றெடுவருதலொடு மெயப்படநாடி, நேருநிளாயுமென்று சிறப்பையோ” என்றாதொல்காப்பியனார். “கோழிவேந்தன நேரசைநிராயசை, யாழ்புனல்வாழ்க்கை வெறிசுருநிறங்குரால்” என்றுதாரணமெடுத்த தோதிருருமுளரெனக்கொள்க. (இ)

ரரசைநாதசீரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்
நேரசையாலிற்றமுவசைச்சோநிரையாலிறுப
வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிககுரிச்சோ
ஓரசையேநின்றுஞ்சிரம்பொதுவொருநாலசையே.

இ-கை. அவ்வசைகளானாகிய சோகளதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து-றது. 1. நேரசைநாதசீரகவற்குரிய - எ-து. இரண்டசையினாகிய நான்குருமாசிரிய வுரிச்சொனப்பரிம. எ-று. அகவலெனினும், ஆசிரியமெனினுமொக்கும். எனனை “அகவலெனப் தாசிரியப்பெயரோ” என்றாராகலின். வெண்பாவினவாம் நேரசையாலிற்ற முவசைச்சீர். எ-து. நேரசையிதுதியாகிய முவசைச்சீர் நான்கும் வெண்பாவுரிச்சொனப்பரிம. எ-று. நிரையாலிறுப- வகுத்தவஞ்சிககுரிச்சோ. எ-து. நிராயசை யிதுதியாகிய முவசைச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீர்.

கூட. நெய் சை. யாய் நின்ற வாய்

உரு. "நெய் சை"யில்

உரு. "நெய் சை"யில்

உரு. யாய் சை

உரு. "நெய் சை"யில் "நெய் சை"யில் "நெய் சை"யில்
உரு. "நெய் சை"யில் "நெய் சை"யில் "நெய் சை"யில்

கீ ருண்ணா? "ந.ரதையுடல்வா ஸ்வசைசு கீரி
யுள், ஓநரிநின் வெண்ணிநினைநின்
 வரூசியென், ஓடுதினம் மாதோ வுணர்ந்தி
 சி.ஓனோ" காண்டாழாகலின்.

க2. வருத்த = வரு,

கவு. மவற்றின் கடைக்கட

கத. ரசைச்சுரிநுதித்தட்

கவு. எயமாத்தி

நக ஆப்பொய்தை.

" ஏண மத்திமதிமாதவைத்து

நவு. ம்லமாறு 2

னொனப்பபிம், எ-று, வாரசைமென்முலைமாதே- எ-து. மகலேமுன்னிலை. ஓர
சையேயின்றுஞ் சீராம. எ-து. ஒரோவிடத்து நேரசைதானே நின்றுஞ்சீரா
ம. நிராயசைதானே நின்றுஞ்சீராம. அவையசைச்சீரொனப்பபிம். எ-று. பொ
துவொருநாலசையே. எ-து. நாலசையினுகையசீர பொதுச்சீரொனப்பபிம்.
எ-று. நான்கெனபதனை யெல்லாவற்றேழிங்கூட்டி மத்திமதீபமாகப் பொரு
ளுரைத்துக்கொள்க. என்னை “நேரசைக்கூடிய சீரியச்சீரவை, யீரிரண்டென்ப ரி
யலபுணர்ந்தோரே” “மூவகைச்சீருரிச சீரிருநான்கினு, னேரிதுநான்கும் வெ
ள்ளையல்லன் பாவினுளவஞ்சியின்பாறப்பட்டனவே” “நாலசையானுநடைபெறு
மோரசைச்சீரிலையெய்துதுஞ்சிலவிடத்துளவே” எனறா கர்க்கைபாடினியுரா

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற்கந்தங்கனியா
வாமாண்கலையலகுன்மாதேவகுத்தவஞ்சிகுரிச்சீர
நாமாண்புரைத்தவசைச்சீரககுதாரணநாணமலரே.

இ-கை. முறையானே முதனானகுச்சிருக்கு முதாரணமாமாறுணாதது-ற்று.
|| தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவறகாம. எ-து. நோநோ-நிரா
நோ-நிராநிரா-நோநிராயாகிய தேமா-புளிமா-கருவிளம் - கூவிளம் எனனு
நானகுச்சிரும் ஆசிரியவரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. ஆங்கடைகாயடையி
ன வெண்பாவிற்கெனபது - அனை கடைபிற காயென்னுஞ் சொறபெற்று-
தேமாங்காய - புளிமாங்காய - கருவிளங்காய - கூவிளங்காய எனவரு நா
ன்குச்சிரும் வெண்பாவரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. அந்தங்காய - வகுத்த
வஞ்சிக்குரிச்சீர. எ-து. அவ்வீற்றினகட்கனியென்னுஞ் சொறபெற்றுத்தேமா
ங்கனி- புளிமாங்கனி - கருவிளங்கனி - கூவிளங்கனி எனவரு நான்குச்சிரும்
வஞ்சி யுரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. வாமாண்கலை யலகுன்மாதே. எ-து.
மகலேமுன்னிலை. நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரண நாணமலரே. எ-து.
ஒரோவிடத்தாமென்றுகைக்கப்பட்ட ஓரசைச்சீருக்குதாரணம். நாள் என்ப
துஉம் - மீலாஎனபதுஉம் - ஆமென்றவாறு. நோ - எ-து. நேரசைச்சீருக்
கும், மலர்- எ-து. நிராயசைச்சீருக்கும் உதா முனைபதனை எ
ல்லாவற்றேழிங் கூட்டி மத்திமதீபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. வெண்பி
றை “அம்மபவளவரிநெடுங்கனையவஞ்சிக், கொம்மபவளவர்கொடிமருங்குலகோ
ங்கின, அரும்மபவணமுலையொக்குமேயொககும், கரும்மபவளவாயிற்சொல்”
எனனும்பொயகையா வாககினுளஒககுமெனபதனை எல்லாவற்றேழிங்கூட்டி
பபொருளுரைத்துக்கொண்டாறபோலக்கொள்க. (எ)

தண்ணிமுறண்பூநுறம்பூநுறுநிமுறந்துறம்புந்தால்
எண்ணிருநாலசைச்சீராவநருகுமினியவற்றுட
கண்ணியபூவினங்காயச்சீரனையகனியொடொககும்
ஒண்ணிமுறசீரசைச்சீரியறசீரொககுமொண்டனாககே.

இ-கை. பொதுச்சீருக்குதாரணமாமாறும், அவற்றதெண்ணும் பொதுச்சீரு
ம், அசைச்சீரும், செய்யுளகத்து வருங்காற்றனைவழங்குமுறைமையு முணர்த
து-றது. தண்ணிமுல - அருகும். எ-து. தேமா-புளிமா-கருவிளம் - கூவிளம்-

யாப்பருங்கலக்காரிகை

என்னும் நான்கினோடும், தண்ணிழல் - தண்பூ - நறுமபூ - நறுநிழலென்னு
நான்கினையும், முறையானேகொணாநதும்நதாற பதினாறு "நாலசைச்சீருக்
குதாரணமாம். எ-து. தேமா புளிமா-கருவிளம-கூவிளம் என்பன அதிகார
ததால் வருவித்தனாகக்கப்பட்டன. அருகும் எனபதனால் அச்சீர செய்யுளகத்
தருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. வ-து. தேமாநதண்ணிழல்- புளிமாநதண்
ணிழல் - கருவிளநதண்ணிழல் - கூவிளநதண்ணிழல். எ-ம தேமா
புளிமாநத - பூ-கருவிளநதண்பூ-கூவிளநதண்பூ. எ-ம. தேமாநதும்பூ - புளி
மாநதும்பூ - கருவிளநதும்பூ - கூவிளநதும்பூ - எ-ம். தேமாநதும்பூ - பு
ளிமாநதும்பூ - கருவிளநதும்பூ - கூவிளநதும்பூ என்பனவுள்கொள்க. இனி
யவற்றுள் - காயச்சீரணைய. எ-து. அந்நாலசைச்சீர பதினாறுள்ளும், பூவெ
னனுஞ்சொல்லிவந்தியாகிய நேரீற்று. பொதுச்சீரெட்டும், காயெனனுஞ்சொ
ல்லிவந்தியாகிய வெண்பாயுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ் சீரமுதலசையோ
டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டனைபாகவும், ஒன்றாது கலித்தனையாகவும்
வழங்கப்படும. எ-து. கனியொடொககு மொண்ணிழற்சீர். எ-து. நிழலென
னுஞ்சொல்லிவந்தியாகிய நிராயீற்றுப்பொதுச்சீரெட்டும், கனியெனனுஞ்சொ
ல்லிவந்தியாகிய வஞ்சியுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீரமுதலசையொடொ
ன்றிதும், ஒன்றாதுவதும், வஞ்சித்தனையெனவழங்கப்படும. எ-து. அசைச்
சீரியற் சீரொக்கும். எ-து. ஓரசைச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீரோபோலக் கொண்டி
வருஞ்சீர் முதலசையொடொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றாது இ
யற்சீர்ஒண்டனையாகவும்வழங்கப்படும. எ-து. இயற்சீரெனினும், ஆசிரியவு
ரிச்சீரெனினுமொக்கும். எனவே, "இயற்சீரெல்லாமாசிரியவுரிச்சீர்" என்றாரா
கலின் ஒண்டனைக்கே. எ-து. ஒன்றாய்நனைவழங்குமிடத்து. எ-து. ஒண்டனை
புண்புணை இவ்வினக்காதுப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. கண்ணியபூவின
பெண்ணு சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவின் நாலசைச்சீரவாரா. ஆசிரியத்து
ளவந்து குறதுகரம் வந்துழியன்றிவாரா கலியினுள்ளும் பெரும்பான்மையுங்
குறதுகரம்வந்துழியன்றிவாரா வஞ்சியுட் குறதுகரமவாராதேயும்வரப்பெறு
ம். வஞ்சியுள்ளும்பொதுச்சீரோரடியுள எருக்ககண்ணுறுநிறகவும் பெறு
ம். அலக்கவதனால் பூபுருமபான்மையு மோரடியுளொன்றனறிவாரா. இரண்
பிவரினுங்கண்ணுறுநிலலா. பாலினத்துள்ளும் பயிவந்துவாராவெனக்கொள
்க. ஒண்ணிழற்சீரெனது சிறப்பித்தவதனால் நிழலெனனுஞ்சொல்லிவந்தியாகிய
நிராயீற்றுப் பொதுச்சீரெட்டும், வஞ்சியுள்ளவ்வாராவெனக்கொள்க. என
னை "நாலசையுண்டைபெற்றனவஞ்சியு, லீரொன்றனைத்து மேறுழியென்று
சென, குறதுகரம்நிராயசைவந்தன, கூதியவஞ்சிக்குரியனவாதது, மாருமெ
ன்பவநித்தினோடும்" என்றா காகக்கபாடினியா. இனி ஒருசாரா வெண்
பாவின் ளளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பாருளரையினும், அவவாற
லகிட்டுதாரணவாய பாட்டாலோசை யூட்டிமபொழுது செப்பலோசை பிழை
க்குமென்பதும், ஆண்டுச்சீருநதனையுஞ் சிதையவாநாணையா ளளபெடுபுப
னவுமல்ல. அளபெடுபிபினு மளபெடைகள் அலகுக்காரியம் பெறுவனவுமல்ல
வெண்பதனும், காகக்கபாடினியார்முதலாகியதொல்லாசிரியா துணிவு. அது
வே இரந்துண்டபாருக்கு முடனபாடி.

(அ)

⑮ உயிர் உயர் மரம்.

கரு. சென்னை

கௌண்டிங் டிவிஷன் / மாகாணம்

பெ. சென்னை

2 1/2 . 6 8 5 1 8

உதவிப் பாவின் நுண்ணம்

12.12.1980

நடு படுபாது

பி. ஏ. இ. எதிர்ப்பாளர் பட்டியல்

நா. சி. பெரு வணவல்வ

11. கட்டுநரிநீரையா நிதியப்பாவினா

12. கட்டுநரிநீரையெண்ணாவினா

13. பொருதலமா

14. மதிமதித்தாங்கு

15. கட்டுநரிநீரையெண்ணாவினா

16. கிவ

17. அலம்பல

18. கட்டுநரிநீரையெண்ணாவினா

19. கிவ கிவ கிவ கிவ கிவ
கிவ கிவ கிவ கிவ கிவ
கிவ கிவ கிவ கிவ கிவ

உறுப்பியல்.

குன்றக்குறவனகவல்பொன்றாமலெண்பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்றுமுதாரணம்பூநதாமரையென்பவோரசைச்சீர
நன்றறிவாரிறகயவருமபாலொடுநாலசைச்சீர்க
கன்றதென்றாளளறபளளததினோடங்கண்வானத்துமே.

இ-கை. முறையானே ஐந்துவகைப்பட்ட சீரானும் வந்தவிலக்கியங்கட் கு முத்தனினைப்புணர்த்து - ௨௩. குன்றக்குறவனகவல். ௭-௩. ஆ. 'குன்றக்குறவன காதன்மடமகள், வரைபாமகளிர புரையுஞ்சாயல், னையளருமபிய முலைபள, செய்யவாயினள் மார்பினள்சுணங்கே' இச்செய்யுளில் ஆசிரியவுரிசசீரநான்மூம் வந்தவாதுகணிக்கொள்க. பொன்றாம லெண்பாட்டுவனா பொன்றாமரிபிறபுனைகழற்காறகொளிபோ, உன்னென்னுமுலகைபற றினேற—கெனனோ, மனனொடுவாயெலலா மலநூலாகுகோழிப, புனருடன போவரும்" இச்செய்யுளில் வெண்பாவுரிசசீரநான்மவந்தவாதுகணிக்கொள்க. வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரணம். பூநதாமரையென்ப. ௭-௩. 'பூநதாமரா பபோதலமாத, தேமபுனலிடைமீனதிரிநரும், வளவயலிடைமகள் வயினாழிழ, வினேககம்பலைமனைசசிலமபவும், மனைசசிலமபமணமுரசொலி, வயந மபலைக்கப்பலாரபபவும், நானும், மகிழ்முகமுதான் உரன, புருநலாடிபபெரு வணமையனே' இச்செய்யுளில்வஞ்சியுரிசசீரநான்மவந்தவாதுகணிக்கொள்க. ஓரசைச்சீர நன்றறிவாரிறகயவருமபாலொடொடபப. வெண்பாடிநாரிற கயவாதிருவுடையா, நெஞ்சுததவலிலா" 'பாலொடுநேனகலந்தறேப ணிமொழி, வாலெயிறுதியீர' எனனுமிச்செய்யுட்களில் இவா. ௭-௩. கீர- ௭-௩. அசைச்சீர களாரியினவாதுகணிக்கொள்க. நாலசைச்சீரககன்றதென னாள பள்ளததினோடங்கண் வானத்தும. ௭-௩. 'ஆளறபாளாத நகன் சோண்டி, வேங்கைவாயில் வியன்குனறாரன' எனனும் பழம்பாட்டினுள் ஓரடியுரிநநாலசைச்சீரவந்தவாதுகணிக்கொள்க. 'ஆங்கண்வாளததமா ரசநும், வெங்ககளியானே வேலவேந்தரும், வடிவார்குநன் மனகைபரும், கடிமலநேந்திக்குழாறுறைஞ்சுச, சிங்கஞ்சுமந்த, மணியகையிசைசு, கொங்கை ரசோகிணஞ்சிரிதிருமகிழ்ச, செழுநீரப்பவளாத திரள்காமபின், முழுமதிபுரையு முகருடைநீழல், வெங்கண்வினைப பகைவிளவெய்ச்ச, பொன்புனைசெயுமல புனைவினைப, அனந்தசுதுடையமவையையாத, நனந்தலையுலகுடனவையைய, மந்தமாருதமருங்கைப்ப, அந்தரநுந வுபிநினியமப, இலவருசாமரையெழுந்தலழா, நலங்கொழும்புமழைநனிசொரிதர, இலிநெருந்தருனெநிறடாத்தியவா திதன், திருவடிபரவதுஞ்சித்திபெற்றபொருட்டே' இச்செய்யுளில்- நாலசைச்சீரபதினும் அடிதோறுமுதற கண்ணைவந்தவாதுகணிக்கொள்க. இ-கை- நேற்றறுப்பொதுசசீரினது தனவருஞ்சீரமுதலசையோடொனவாறு வெண சீரவெண்டையாகவும், ஒன்றாகவலித்தையாகவும், கிளாயிறுப்பொதுசசீரினது தனவருஞ்சீரமுதலசையோடொனநிறும், வாரூலிழனு வஞ்சியு னையாகவுவகொண்டிலும்பகப்படும. ௭-௩. இவ்வாறுசெய்து 'குன்றக்காப ண்புதோழி, விளிமிசைமுதறு மெனநிவபெலலாந, தெனியவந்த செறு ஹைசெமதுறை' எனதுதாரணமெய்துத்தாறுருனவெனாந. அன்றகென னொளபுண அன்றவொளவொனகொள்க

தன்கீர்தனதொன்றிற்றன்றையாந்தணவாதவஞ்சி
வண்கீர்விகற்பமும்வஞ்சிக்குரித்துவல்லோர்வஞ்சித்
வெண்கீர்விகற்பங்கலிததனையாய்விடும்வெண்டனையாம்
ஒண்கீரகவலுரிசகீர்விகற்பமுமொண்ணுதலே.

இ-கை. நின்றகீரீனீற்றசையும், வருஞ்சிரின்முதலசையுந் தம்முளொன்று
வதும், ஒன்றாததுமாகிய வேழ்தனையுமாமாறுணாதது-றது. || தன்கீர்தனதொ
ன்றிற்றன்றையாம். எ-து. தன்கீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்
றுவது தனறனையாம். எ-று. எனவே ஆசிரியவுரிசகீர்நின்று தனவருஞ்சீர்மு
தலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொன்றாகியதனையாம். நிரையாயொ
ன்றுவது நிரையொன்றாகியதனையாம். வெண்பா வுரிசகீர்நின்று தனவரு
ஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்கீர் வெண்டனையாம். வஞ்சியுரிசகீர்
நின்று தனவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம்.
எ-று. தனவாதவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தன்கீர்நின்று பிறிதா
கிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவதுதான் தனறனையே சிறப்பினறையினு
மெனக்கொள்க. "வஞ்சிவண்கீர்விகற்பமும வஞ்சிகருமித்து. எ-து. வஞ்சி
யுரிசகீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாததுஉம். ஒன்றாதவஞ
சித்தனையாம் - எ-று. வண்கீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் - வஞ்சியுரிசகீர்நி
ன்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாததுஉம், ஒன்றாதவஞ்சித்தனையே
சிறப்பினறையினுமெனக்கொள்க. வல்லோரவகுத்த வெண்கீர்விகற்பங்கலி
த்தனையாய்விடும். எ-து. வெண்பாவுரிசகீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோ
டொன்றாதது கலித்தனையாம். எ-று. வல்லோரவகுத்தவென்று சிறப்பித்தவ
தனால், வெண்பாவுரிசகீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாத
துஉம், கலித்தனையே சிறப்பினறையினுமெனக்கொள்க. வெண்டனையாமொண்
கீரகவலுரிசகீர் விகற்பமும. எ-து. ஆசிரியவுரிசகீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முத
லசையோடொன்றாதது இயற்கையெனவெண்டனையாம். எ-று. ஒண்கீரொன்று சிற
ப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிசகீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொ
ன்றாததுஉம், இயற்கீர்வெண்டனையே சிறப்பினறையினுமெனக்கொள்க. ஒண்
னுதலென்பது மகடேமுன்னிலை. என்னை? "இயற்கீரண்டு தலைப்பெயர்முள்
ள, விகற்பயிலவாய் விரவிநடப்பி, னதற்பெயராசிரியத்தனையாகும்" வெண்கீ
ரொன்றலுமியற்கீர்விகற்பமு, மென்றிரண்டென்பவெண்டனைக்கியலபே? "இ
யற்கீரண்டுதலைப்பெயர்முள், விகற்பவகையது வெண்டனையாகும்" "உரி
சகீர்தனு றுரைத்தமைபுனறிக, கலக்குறதனையெனக் கண்டுகிடுகோ" "வெ
ண்கீரிதுதிக கிணையசைபினவரக, கண்டனவெல்லாங் கலித்தனையாகும்" "த
ன்கீரண்டு தலைப்பெயறமுளொத், தொன்றினுமொன்ற தொழியினும்வஞ
சியின, பந்தமெனப்பெயா பகரப்படுமே" என்றார் காக்கைபாடினியார். (ய)

திருமழையுள்ளர்க்கவல்லிலைவாகாகும்வெள்ளை
மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்துமைதீரகலியின்
தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்லப்போக்கதக்கண்ணென்ப
துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சிருக்குதாரணமே.

சா டருங்க

சுசு. தாமவந்த / மருவது, என்ருதருல், வஞ்
சித்தணயால் வந்த வஞ்சிப்பாடி. சிறப்
புடைத்து.

சுசு. மருநீர்கலி, என்ரு அருதருல், கலித்
தணயால் வந்த கலிப்பாடி சிற
ப்புடைத்து.

ருரு ன்ருருருருரு

ருரு. மருவருருருருருருருருருருருரு
ருரு, மருவருருருருருருருருருருருரு
ருருருருருருருருருருருருருருருருரு.

ருரு. "ருருருருருருருருருருருருருருருருருரு,
"ருருருருருருருருருருருருருருருருருரு,
ருருருருருருருருருருருருருருருருருரு.

இ - கை. அதனைகளானவரத இலக்கியங்கட்கு முதனிலைபுணர்த்தத்-
ற்றுதிருமழை யுளளாரகவல். எ-து. “ஆதிருமழை தலையிவருணிவிசம்பி
ன, விண்ணதிரியிழிசைக்கடுப்ப, பண்ணமைந்தவாதோர்சென்றவாதே” இதுநி
னையொன்றாகியததனையானவரதசெய்யுள். ஆ-து. “உளளாரகொல்லோதோழிமு
ள்ளுடை, அலங்குருகையீந்தினசிலம்பிப்பொதிசெங்காய, துகிலப்பொதிபவளமே
யககும, அகிலபிதள்ளியங்காடிநாதோ” இதுநேரொன்றாகியததனையான
வரதசெய்யுள். சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை. எ-து. வெ. “சிலைவிலங்குநீள புரு
வருசென்றெருசியநோக்கி, முலைவிலங்கிறென்றுமுனிவாள, மலைவிலங்கு,
தாமாலைமார்ப்தனிமைப்பொறுககுமோ, காமாலைசுணக்கும்போது” இதுவெ
ண்கோ வெண்டனையானும், இயற்கைவெண்டனையானும்வரதசெய்யுள் மருளறு
வஞ்சிமநதாநிலமவரது. எ-து. “மந்தாநிலமவரதசைப்ப, வெண்சாமரைபு
டைபெயாதரச, செந்தாமரைநாணமலாயிசை, எனவாங்கினி, நெடுநங்கியவி
றைவனை, மயமொழிமெய்களின் வணங்குதுமகிழ்நதே” இதுமபகதர் வகு
த்தவஞ்சிதனை ஒன்றாகுதனும், ஒன்றியதுஉமாக வரதசெய்யுள். இமைநீர்கலி
யினறெறிவுறுபந்தம் - செல்வப்போககதக்கண்ணன். எ-து. க-பா. “செல்வ
ப்போககதக்கண்ணன் செவிரத்தெறிநதகினவாழி, முலைத்தாமாமமன்னா
முடித்தலையையுருக்கிப்போய, எலலைநீவியன்கொணமுவிடைதுழையுமதிய
மபோல, மல்லலோகெழிலயானைமரும்பாயநொளித்ததே” இதுமயக்க
மில்லாதகலித்தனையானவரதசெய்யுள். நல்லாய. எ-து. மகநீஉமுனனிலை. உரி
மைமின்கண்ணினமையோரசைச்சிருக்குதாரணம். எ-து. வ வி. “உரிமை
மின்கண்ணினமையால், அரிமகாமழைக்கண்ணன், செருமதிசெய்திமையால்,
பெருமைகொன்றவென்பவே” இம்முச்சீரடிவருசிலிருத்தததுணமழையென
னு நிரையசைச்சீரியறச்சீரோபோல நின்றவருஞ்சீரமுசலையோடொன்றானுமை
யினியறச்சீர வெண்டனையாயிற்று. செய்யெனனும் நேரசைச்சீரியறச்சீரோபோ
லநின்ற வருஞ்சீர முதலையோடொன்றினமையின்கொரியத்தனையாயிற்று.()

குறளிருசீரடிசிந்து முச்சீரடிநாலொருசீர்
அறைதருகாலையளவொமிநேரடிபையொருசீர்
நிறைதருபாதநெடிலடியாரெடுமென்பணைத்தோட
கறைகெழுவேற்கணலையமிககபாதநகழிநெடிலே.

இ-கை. அதனைகளானவரதவழிகளதுபெயாவேறுபாடுணர்த்து-ற்று. குற
ளிருசீரடி. எ-து. இருசீரானவரதவழி குறளடி யெனப்படும. ~~இதுகுறளடி~~
~~முச்சீரடி~~ சிந்தமுச்சீரடி. எ-து. முச்சீரானவரதவழி சிந்தடியெனப்படும. ந
லொருசீரறை தருகாலையளவொமிநேரடி. எ-து. நாதசீரானவரதவழியளவடி
யெனநம, நேரடியென்றுஞ்சொல்லப்படும. ஐயொருசீரநிறைதருபாதநெடில
டியாம. எ-து. ஐஞ்சீரானவரதவழி நெடிலடியெனப்படும. எ-து. நெடுமென
பிணைத்தோடகறைகெழுவேற்கணலைய. எ-து. மகநீஉமுனனிலை. மிககபா
தநகழிநெடில. எ-து. ஐஞ்சீரினமிககசீரான வருமடியெல்லாநு கழிநெடிலடி
யெனப்படும. எ-து. அகலம் உடையிறகொளக. எனனை. “குறாடிநதடியிரு

சீர்முச்சீ, ரளவடிநெடிஸ்டிநாறசீகாளுசீர், நிரனிறைவகையானிற்றுத்தணாகொளலே. “கழிநெடிஸ்டியேகசுடறககிளபபி, னறுசீர்முதலாஸையிரணடிறு, வருவனபிறவுமவகுததனர்கொளலே” எனபன யாப்பருங்கலம். (௨௨)

திரைத்தவிருதுகுறளசிந்தளவடிதேமபமுதது
விரிககுநெடிஸ்டிவேனெடுங்கண்ணிவென்றானவீனையின்
இரைககுங்கணிகொண்டமூவடிவோடிடந்கொங்குமறறும்
கரிககைக்கவானமருப்போமுலைமாதாகழிநெடிஸ்டி.

இ-சை. அவ்வடிகளானவந்த விலகடியங்கடகுமுருனினைப்புணர்த்து-றறு. துலாததவிருதுகுறளசித்து. எ-து. வ-து. “இரைத்தாசலிகை, நிரைத்தபோனிரை, திரைப்பதேன்களே, விரைக்கொணமாலைபாய.” இதுகுறளடியானவந்தசெய்யுள். வ-வி. “இரு துவேறறுமையினமைபாற, சுருதிமேற்றுறக்கத்தினே, டரிதுவேறறுமையாகவே, கருதுவேறறடக்கையினைய.” இதுசிறந்தடியானவந்த செய்யுள். அளவடிமேம்பமுததென்பது-க-வி. “மேம்பமுததினியநீர்மூனறுநீம்பலா, மேம்பமுதத்தினதனசையும்வேரியும், மாம்பழக்கறிகளும்அத்தணிடட்டும், தாம்பமுததுளசில தவளமாட்டே.” இது அளவடியானவந்தசெய்யுள். விரிககுநெடிஸ்டி வென்றானவீனையின். எ-து. க - அ” வென்றானவீனையின்றொகையாயவிரித்துநக, நென்றாயப்பரந்தவுணாவின்னொழியாதுமுறறும், சென்றானநிக்குஞ்சுடாருமொள்மொத்தியாதி, நின்றனடிககிழப்பணிந்தாவின்னைநீங்கினனா.” இது நெடிஸ்டியானவந்தசெய்யுள். இரைக்குங்கணிகொண்டமூவடிவோடிடந்கொங்குமறறும். எ-து. “இரைக்கு மூன்றுபை பறவைக ளென்பபெய ரினவண்பி புடைகுழ, துரைக்களென்னுமக்குழம்புகடிகழநந்தெழுதுடங்கியவிலயத்தால், திரைக்கரங்களிற்செழுமலைச்சந்தனத திரைகளைக்ககாமேலவைந், தரைக்குமறறிதுகுணகடற்றினாயொடுபொருதலதவியாதே” இது அறுசீர்கழிநெடிஸ்டியானவந்தசெய்யுள். “கணிகொண்டலாந்தறவேங்கையோடுகமழுகின்றகாந்தனிதழால், அணிகொண்டலாந்தவனமாலைகுடியிலொவிகுஞ்சுகமழ, மணிகுண்டலங்களின்பாறுவாவதுவரையாகமிதுதிவளந், துணிகொண்டிலங்குசுடாவேலினோயிருவானிதென்கொறுணிவே” இது எழுசீர்கழிநெடிஸ்டியானவந்தசெய்யுள். “மூவடிவினாலிரண்டுசூழ்சுடருநாண்முழுதுலகமுடிமுனையிர நாறிந், தாவடிவினாலிலங்குவை. குடையினீழற்சுடரோயுன்னடிபோற்றிச்சொல்லவதொன்றுண்டால், சேவடிகடாமறையினசேபிதழகடண்டசரிவந்தனவோ சேவடியினசெங்கதிரைகள்பாயப, பூவடிவுகொண்டனவோபொங்கொளிகளகுமுறது புலங்கொளாவாலெமககெம்புண்ணியாதங்கோவே.” இதுஎண்சீர்கழிநெடிஸ்டியானவந்த செய்யுள். இடங்கைவெஞ்சிலைவலங்கைவாளியினதிரைத்தாரையைவிலங்குமாழியினவிலங்கியோண, முடங்குவாஹை மடங்கனமீயிகை முனிந்துசென்றுடன் முரண்டாரசனைமுருகசியோள், வடங்கொண்மெனமுலை துடங்குதுண்ணிடைமடந்தைசுந்தரிவளங்கொளபூமழைமகிழந்தகோன், தடங்கொடாமறையிடங்கொள்சேவடிதலைக்குவைப்பவா தமக்குவெறுயாதவிரைக்குமே.” இது ஒன்பதின்சீர்க கழிநெடிஸ்டியானவந்த செய்யுள் “கொங்குதங்குகொதையோதிமாநரோடுகூடிநடுமோடைநெறி, வெங்கணயானைவேங்குநீர்பொறுவெச்சீசாரகுவென

உ.ப.என்ஜி ஸ்டூடி ரிவையராய் கழிநெய்தல்
தொன்றிய வென்ப வுணர்ந் திகிலெனத்
தாந்தை என்ருர் பிறநெனத்தொன்றில்

கந. 'வேனெடுநகர்' என்பது பதினே
முன்னிலை.

பு.பு. விலந்தியோர்
கந. முருகுந்தியோர்

ந. பத்ர.

த. ம. 7 மெல் பதனார்

க. சாண் பத்ர யாப பதனார்

ந. பத்ர

ந. பத்ர

ஆங்கு

துகின்றதுதாழ், அங்கு புவமாதயாயவாதி னாலித்யோதமாதயாய, செ
ங்கணமால்கால்காலசெனதுசோவாசோதிசோநத்சித்திதானே” இதுபதின்
சோககழிநெடிவடியானவந்தசெய்யுள். மறறுமென்பதனால்தினைநிகிருவ
ருவனவுமுன, அவையாபபருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. வேண்டுகண
ணிஎன்பதும், கரிக்கைககவானமருப்போமுலைமாதானபதும், மகேஉமுன
னிலை. கழிநெடிவே. எ-து. இவையெல்லாங் கழிநெடிவடியாம. எ-து. விரிக்
கு நெடிவடியெனதுதற்பித்தவதனால், என்கீரின மிககசீரானவருமடிகள்
சிறப்பிலென்ககொள்க எனனை “இரண்டுமுதலாவெட்டிளுகத, திரண்டசீரா
னடிமுடிவுடைய, விறந்துவரினமுடிமுடிவுடைய, சிறந வல்லசெய்யுளுள்ளே”
என்றா காககைபாடினியா.

(ய்க.)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவருகிகுமுன்றடிமுன நகவற
கௌளபபடாககலிகீரிண்டாகுமிழிபுனரப்போ
உள்ளகருத்தினளவேபெருமையொண்போ தலைத்த
கள்ளகருநெடுங்கடசரிமெனகுழற்காரிகையே.

இ-கை. அவவடிவபையறையானவந்த நான்குபாவிறகுந் சிறுமைபெரு
மையுணர்த்து-றது. வெள்ளைக்கிரண்டடி. எ-து. வெண்பாவிறகிரண்டடியேறு
மை. எ-து. வஞ்சிக்குமுன்றடி. எ-து. வஞ்சிப்பாவிறகு முன்றடியேறுமை
எ-து. முன்றகவறு. எ-து. ஆசிரியப்பாவிறகு முன்றடியேறுமை. எ-து.
எளபபடாககலிகீரிண்டாகும், எ-து. கலிப்பாவிறகுநான்கடியேசிறுமை,
எ-து. இழிபு. எ-து. நான்குபாவிறகுசிறுமை. எ-து. உணரப்போருளகக
ருத்தினளவேபெருமை. எ-து. நான்குபாவிறகுமபெருமைக்கெலை பாபிவோ
னது பொருணமுடிவுக்குறிப்பே வரையறையிலலை. எ-து. ஒண்போதலைத்தகா-
ரிகையே. எ-து. மகேஉமுனனிலை. எளபபடாககலிக்கென்று சிறப்பித்தவத
னால், துள்ளலோசையிறசிறிதுவழுவாது நான்கோநாலடியானவருவது தரவு
கொச்சகலிப்பாவெனதும், துள்ளலோசையிற சிறிதுவழுவாது நான்கோநாலடி
யானவருவது கலிவிருத்தமென்றும், தெரிந்துணரப்பிமெனக்கொள்க. வெ
ண்டைக்கிரண்டா மகவறகுமுனது கலிக்கடிநான்கௌளபபடா வஞ்சிப்பாவி
றகு முனரூமிழிபெனது பாக்களைமுறையிறகூறுதலை தடுமாற்றமாகக் காரி
கைசொல்லவேண்டிய தெனையோவெனின, தலைடுமாற்றந்தரவுணர்ந்து
ரைத்தலெனது தந்திரவுத்தியாகலின, அனறியும்மயேச்சுரா முதலாகியவொ
ரு சாராசிரியாவஞ்சிப்பாவிரண்டடியானும் வரப்பெறுமென்றொனபதுஉம,
ஆசிரியப்பா விரண்டடிசுரிதகமாய வரப்பெறுமென்றொனபதுஉம, அறிவித்
தற்கெனக்கொள்க. எனனை “வெண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, துண
பாவ்ணார்தோதுவலுங்கலை, யிரண்டுமுனதுநான்குமிரண்டி, திரண்டவடி
யின்கிறுமைக்கெலை” எனறெடுத்தோதிய மயேச்சுரா வஞ்சிச்சிறுமைக்கு
காட்டுமபாட்டு “பூநதன்கிணைமலா மலகியபொழிற்பிணடி, வேந்தனபுகழ்ப
ரவாதவாவினைவெல்லா” அதனால், “அறிவனதபிணைபாவிப்ப, பெறுகுவாயா

வரும்பிறவியினெறியே” இதனை முச்சீரடிவஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியா
மாறுகண்டிகொளக. என்னை “ஒருதொடையீரடி வெண்டாச்சிறுமை, யிரு
தொடைமுனறு மடியினிழிந்த, வருவனவாசிரிய மிலவெனமொழிப, வஞ்சி
யுமப்பா வழக்கினவாகும்” “நான்காமடியினு மூன்றதொடையினு, தாமந
துகலிப்பா தழுவுதலிலவே” “உரைப்போருறிப்பினை நீக்கிப்பெருமை, வரை
த்திததுணையென வைத்துளாயிலவென, துரைத்தன மாதோ வுணர்ந்திசினோ
ரே” என்றா கர்க்கைபாடியியா.

(10ச)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவந்திழிபு
அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ “அறத்தாறிது
வென வேண்டாசிலினை, பொறுத்தாளுேரந்தா னிடை” இஃதிரண்டடியா
ன் வெண்பாவிறகுச சிறுமை வந்தவாறு. அகவறத்திழிபுகுறித்தாகுகுறப்பின
முதுககுறைந்தாம். எ-து. ஆ “முதுககுறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே,
முதுககுறைந்தனளே முதுககுறைந்தனளே” இஃதுமுனற்
புறத்தாழ்கருமெனகுறற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே.

இ-கை. அவ்வடிவொன்றுபாள்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனண்பபுண
தாததுறது. அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ “அறத்தாறிது
வென வேண்டாசிலினை, பொறுத்தாளுேரந்தா னிடை” இஃதிரண்டடியா
ன் வெண்பாவிறகுச சிறுமை வந்தவாறு. அகவறத்திழிபுகுறித்தாகுகுறப்பின
முதுககுறைந்தாம். எ-து. ஆ “முதுககுறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே,
முதுககுறைந்தனளே முதுககுறைந்தனளே” இஃதுமுனற்
புறத்தாழ்கருமெனகுறற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே. எ-து. க-பா “செலவப்போக
யந்தொளித்தே” இஃதுநான்கடியாறகலிப்பாவிறகுச சிறுமைவந்தவாறு. செ
நகணமேதிவஞ்சிசசிறுமை. எ-து. வ “செநகணமேதிவஞ்சிசசிறுமை, அநகண
லத்தலருந்திப, பொழிறகாஞ்சிநிழறையிலும், செநூரீநலவயற்குமணிபூரன்,
புகழ்தலாபுபெருவணமையனே” இஃதுமுனறடியான் வஞ்சிப்பாவிறகுசச
ிறுமைவந்தவாறு. புறத்தாழ்கருமெனகுறற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே. எ-து.
மகடேமுன்னிலை ஆங்கு-அகை.

(10ரு)

எழுவாயெழுகதொன்றின்மோனையிதுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுகதொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமுரணடிதோறுமுதனமொழிக்கண
அழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகுமளபெடையே.

இ-கை. அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோனை,
கூழைமோனை, மேற்கதுவாயமோனை, கீழ்க்கதுவாயமோனை, முறறுமோனை,
எ-ம். அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒருஉவியைபு, கூழையியை
பு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு, எ-ம். அடியெது
கை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூழையெதுகை,
மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முறறுதுகை, எ-ம். அடிமுர
ண், இணைமுரண், பொழிப்புமுரண், ஒருஉமுரண், கூழைமுரண், மேற்கது
வாய்முரண், கீழ்க்கதுவாய்முரண், முறறுமுரண். எ-ம். அடியளபெடை, இ
ணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒருஉவளபெடை, கூழையளபெடை,
மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முறறுளபெடை. எ-ம். அந்

உ.வர்த்திப்பா ஆதனாட அயானர்ய ஆதிநிபத்
சுரிததத்தான் வந்த வாயு கண்டுமொ வ்ம.

உக. அந்தரான் வடுமொர் ?

நீ. குறை யாத் தவி, என்னு துப்தித்தி தமல்,
தலிததன உன்வடுவது தித்யுடைத்தி.

உக. து தனிச்சொற்பெந்து சுரிதபத்தானி
ந்.ய

உக. மொழிமுதற் கண்

உ. விதற்பங்குஷம்

அ. சீரை முதற் சீராதத் தொண்டி அசை
சீரின் முடிவெழுத்தானம் அசை. அசை.
அசை சீரானம்

கக. அமைவரு

உஉ. மொழிமுதற்கண்

உஉ.ந் தம்முள் அ

உக. கஉ-ம அடியிடைகள் குறையுடையவை

உக. கக மதபாடினியார்

உக. குறையிடை

தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை. எ-ம். கிடந்த தொடையும, தொடைவிகற்பமுமாமாறுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் - இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியையும், அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனே. எ-து. அடிதோறு முதலெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடிமோனேத் தொடையெனப்படும்-எ-று. எழுவாயெனினும், ஆதியெனினும், முதலெனினும், மொக்கும்.) மோனையெனினும், முதறெழுத்தொன்றெனினும் மொக்கும். இறுதியையு. எ-து. அடிதோறுபிறகுதிக்கண்ணினறவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடையெனப்படும். எ-று. இரண்டாம்வழுவாவெழுத்தொன்றினெதுகை. எ-து. அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடையெனப்படும். எ-று. மாதே-எ-து-மகலேமுன்னிலை. (இரண்டாமெழுத்தொன்றினெதுகையெனனது வழுவாவெழுத்தென்றுமிருத்ததுசொல்லியவதனால் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாநதமமுள்ளாதத வளவினவாயவநதுகட்டென்பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பாட்டுன்பதெதுகையாகாது - கட்டென்பதற்குப்பாட்டுன்பதல்லது பட்டென்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க.) மறுதலைத்தொழியானவரினு முரண-எ-து-அடிதோறுமுதற்குச்சொல்லானும், பொருளானுமறுதலைப்பதொடுப்பது அடிமுரணடையெனப்படும். எ-று. தொழியானவரினுமென்றவுண்மையாற் பொருளானவரினுமென்பதாயிற்று. அடிதோறும - எ-து- மத்திமதிமெனக்கணக்கொள்க. முதனதொழிக்கண்ணுழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே-எ-து-அடிதோறுமுதற்கணுயிரானும், ஒற்றானுளபெடுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியளபெடைத்தொடையெனப்படும்-எ-று. அழியாதென்றுமிருத்ததுச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும, இரண்டொற்றளபெடையும, தம்முள்ளொன்றிவரத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொடைவிகற்பத்துள், நான்குயிரளபெடையும, இரண்டொற்றளபெடையும, தம்முண்மறுதலைப்பதொடுப்பினு மிழக்காது. என்னே? “முதலெழுத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோடொத்ததுமுதலா, வுத்தொழித்தொன்றினுக்குமென்ப” என்றா பலகாயனா! “இறுவாயொப்பினும் தியைபெனமொழிப” என்றா கையனா! “மொழியினுமபொருளினுமுரணுதனமுரணே” என்றார் தொல்காப்பியனா! “அளபெடைத்தொடைக்கே யளபெடையொன்றும்” என்றா நத்தத்தனா. (108)

அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாகியடிமுழுதும்
வந்தமொழியேருவதிரட்டைவரன்முறையான்
முந்தியமோனேமுதலாமுமுதுமொவ்வாதுவிட்டால்
செந்தொடைநாமமபெறுநுமென்குழற்றேமொழியே

- இ-கை. அநதாதித்தொடையும, இரட்டைத்தொடையும, செந்தொடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று. அநதமுதலாதொடுப்பதந்தாதி-எ-து. அடிதோறுபிறகுதிக்கண்ணினற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அடியானுமற்றையடிக்காகியாகத்தொடுப்பது அநதாதித்தொடையெனப்படும்-எ-று. அடிமு

முதுமவந்தமொழியே வருவதிரட்டைவான்முறையான்-எ-து. ஓரடிமுழுதும், ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பது இரட்டைதொடையெனப்படும்-எ-று. வான்முறையானென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்றுகுறையினு மிழுக்காது நோதிரின் மிக்குவரப் பெறுதெனக்கொள்க. முந்தியமோனைமுதலா முழுதுமொவ்வாதுவிட்டாறசெந்தொடை நாமம்பெறும். எ-து. மேற்சொல்லப்பட்ட மோனைமுதலாகியதொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாது, வேறுபட்டதொடுப்பது செந்தொடையென படும். எ-று. முந்தியமோனையென்று சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீரூர் தமமுண்டத்தலைபட்டத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமெனகுழறித்தொழியே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. எனனை “அடியுஞ்சீருமசையுமெழுத்து, முடிவுமுதலாச்செய்யுன்மொழியினும், தந்தாதித்தொடையென்றதைதல்வேண்டும்” என்றார் நத்தத்தனார் “ஒருசொல்லடிமுழுதுமவருவதிரட்டை” என்றார்மயேச்சரா “சொல்லியதொடையொடுவேறுபட்டியலிற, சொல்லியறபுலவரதுசெந்தொடையென்ப” என்றார் தொலகாப்பியனார், “அசையினுஞ்சீரினு மிசையினுமெல்லா, மிசையாதாவதுசெந்தொடைதானே” என்றார்தாக்கைபாடினியார்.

(10)

மாவும்புண்மோனையியைபின்னகைவடியேரொதுகைக்
கேவின்முரணுமிருள்பரந்தீண்டளபாஅவளிய
ஒவிலந்தாதியுலகுடனொக்குமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவென்றாகும்பணிமொழியே.

இ-கை. அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளான்வரத் விலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்து-றறு. மாவும்புண்மோனை-எ-து. ஆ “மாவும்புள்ளும் வதி வயிற்படர, மாரீர்விரிந்த பூவுங்குமப, மால்தொடுத்தகோதையுங்கமழ, மாலவந்தவாடை, மாயோளினனுயிப்புறத்திறுத்தறமே.” இஃதடிதோறு முதலெழுத்தொன்றி வரத்தொடுத்தமையான் அடிமோனைத்தொடை. எ-று. இயைபின்னகை. எ-து. ஆ “இன்னகைத்துவாவாயக்கிளவியுமணங்கே, நன் மாமேனிச்சுணங்குமாரணங்கே, ஆடமைத்தோளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழைக்கணு மணங்கே, திருதுதற்பொறித்த திலதமுமணங்கே” இஃதடிதோறுமிறுதிச்சீரொன்றிவரத்தொடுத்தமையான் அடியியைபுத்தொடை. எ-று. வடியேரொதுகைக்கு. எ-து-இ-வெ. “வடியேர்கண்ணீர்மல்கவான்பொருட்கட்சென்றார், கடியார்கனங்குழாயகாணாகொல்காட்டின், இடியினமுழக்கஞ்சியீர்க்கவுள்வேழம், பிடியின்புறத்தசைத்தகை.” இஃதடிதோறுமிரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுத்தமையான் அடியெதுகைத்தொடை. எ-று. ஏவின் முரணுமிருள்பரநது-எ-து-ஆ “இருள்பரநன்னமாரீராமருங்கில, நிலவுருவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இரும்பினன்னகருங்கோட்டிப்புணை, பொன்னினன்னதுண்டாதிறைக்கும், சிறுகுழப்பரதவாமடமகள, பெருமதர்மழைக்கணுமுடையவாலணங்கே” இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணே மறுதலைப்பட்டுத் தொடுத்தமையான் அடிமுரண்டொடை. எ-று. ஈண்டளபாஅவளிய-எ-து. ப-வெ. “ஆஅவளியவலவன்றன்பாப்பினே, டஇரையுங்கொணமா

அ. சீகுத்த V - செகஸ்லிய

த.க. செகஸ்லிய / அறிமுகம் / 01/01/2020

த.க. செகஸ்லிய / அறிமுகம் / 01/01/2020

த.க. செகஸ்லிய / அறிமுகம் / 01/01/2020

த.க. செகஸ்லிய / அறிமுகம் / 01/01/2020

த.க. செகஸ்லிய

உடுபடை ஒன்றி

தெய்வமேடை :

கஉ. சூழ்ச்சிச் ச ஏதா
தாது மிடுக்கா
மித்திவாய்ப்பு

ரத் குழைபட்ட
முதுநாக்கினின்
எதெதொங்க

உரு குதலாயின ஐந்தாம்
உரு ஐந்தாம்,

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. பிழைமெனச்சொங்கு.

உரு

உரு. வடிங்குலர்

உரு. நான்கு சிந்தனையும்

உரு. ஐந்தாம்

கூப்பள்ளியுட், ஓநதிரையகைப்பத்துஞ்சாதிறைவன்றோள், மேளவகைப்பட்ட
நம்போனறுதுதரீல், ஒலவுழக்குறதுயா” இத்தடிதோறுமுதற்கண்ணையளபெ
ரித்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் அடியளபெடைத்தொடை. எ-று. ஒவி
லநதாதியுலகுடனும்-எ-து-ஆ. “உலகுடனவிளக்குமொளிதிகழவிமதி, மதந
லனதிகுமும் வளங்கெழுமுககுடை, முக்குடைநீழறபொறபுடையாசனம், ஆ
சனத்திருநத திருநதொளி நிவன், ஆசனத்திருநததிருநதொளியறிவனை, அறி
வுகேருளளமோடரு தம்புரிநது, தன்னியமாந்ததென்ப, பன்னருஞ்சிற
பபினவன்மிகையுலகே இஃது நானகரதாதித் தொடையும் வரதசெய்யுள்
ஒக்குமேயிரிடை-எ-து-இ-சி-வெ. “ஒக்குமேயொக்குமேயொக்குமேயொக்
கும, விளக்கினிறிதெறி யொக்குமேயொக்கும, குளக்கொடிப்பூவினிறம்”
இஃதோடிமுமுதுமொருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொ
டை-எ-று. பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவெனருகும-எ-து-ஆ. “பூத்தவெங்கை
வியனகிளையேறி, மயிலினமகவுநாடன. நன்னுதற்கொடிச்சிமனத்தக்கத்தோ
னே” இதுமோனைமுதலாகிய தொடையு, தொடைவிகற்பமும்போலாதுவே
றுபடத்தொடுத்தமையாறசெந்தொடை-எ-று. பணிமொழியே. எ-து. மகரே
உ முன்னிலை. (யஅ)

இருசீர்மிகையிணையாகும்பொழிப்பிடையிடொருவாய்

இருசீரிடையிட்டதிரிலிகுழைமுதலிறுவாய்

சுருசீரயலினமேல்கிழவகுத்தமைதீர்கதுவாய்

வருசீர்முழுவதுமொன்றின்முற்றமென்பமற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகியமூப்பதைதரதுதொடைவிகற்பமுமாமாறு
ணர்த்து-ற்று. இருசீர்மிகையிணையாகும்-எ-து- முதலிருசீர்க்கண்ணும் மோ
னைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது இணையெனப்பபிம்-எ-று. பொழிப்பிடையிட்டி-
எ-து- முதற்சீர்க்கண்ணும், மூன்றாஞ்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுப்பதுபொழிப்பெனப்பபிம்-எ-று. ஒருவாயிருசீரிடையிட்டது-எ-து-நடு
விருசீர்க்கண்ணுமினி முதற்சீர்க்கண்ணும் இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனை
முதலாயினவரத்தொடுப்பது ஒருஉவெனப்பபிம்-எ-று. நதிலிகுழை-எ-து- இ
துதிச்சீர்க்கணின்னியொழிந்தமூன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுப்பதுகூழையெனப்பபிம்-எ-று. முதலிறுவாயவருசீரயலிலமேல்கிழ
வகுத்தமைதீர்கதுவாய-எ-து- முதலயற்சீர்க்கணின்னியொழிந்தமூன்றுசீர்க்க
ண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும், மற்றய
ற்சீர்க்கணின்னியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடு
ப்பதுகீழ்க்கதுவாயென்றும், சொல்லப்பபிம்-எ-று. இதுநிரணியெனக்கொள்
க. என்னே “கடையயனமுதலயல்கதுவாயகீழ்மேல்” எனருர்அவிரயனார், முதல
யறதிக்கணில்லாததனைகீழ்க்கதுவாயென்றும், மற்றயற்சீர்க்கணில்லாதத
மேற்சுவாயென்றும், வேண்டினுர்கையனார்முதலாகிய ஒருசாராசிரியொ
ன்பதறிவித்தற்குமைதீர்கதுவாயென்று விதப்புணர்த்தானொனக்கொள்க. வரு
சீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்ப-எ-து-எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைமு
தலாயினவரத்தொடுப்பது முற்றெனப்பபிம். எ-று. மற்றவையே. எ-து. இ

ணைமோனை முதலியமுப்பத்தைநது தொடைவிகற்பமும்-எ-று. இது இயதி விளக்கெனக்கொள்க. சோமுமுதுமொன்றின்முறமுமெனது வருசீனொன்றுசி றப்பித்தவதனும், இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைநது தொடைவிகற்பமு ம், அளவடிக்கண்ணேவழங்கபடுமென்பதாஉம், இணையியபுமுதலாகிய ஏழு விகற்பமும், இறுதிச்சீரோமுதற்சீராகக்கொண்டு வழங்கப்படுமென்பதாஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. எனனை. “இருசீர்மிகைவரதமுதாபிபதினையே,” முதலொடுமூனஞ் சீர்த்தொடைபொழிப்பே, சீர்நடிகடைதபதொடுப பதொருஉதொடைமூவொருசீருமுதலவரத்தொடுபது, கூழையினமனா குறியினாரதோரோ” முதலயற்சீரொழித் தல்லன்மூன்றின், சைவரத்தொடு ப்பது மேற்கதுவாயே” “நறயற்சீரொழித்தெல்லாரதொடுப்பது, கீழககது வாயின் கிழமையதாகும்” “சீர்தொறுநதொடுப்பதுமுறறென்பபடுமே” (யக)

மோனைவிகற்பமணிமலர்மொய்த்துடனாயியபிற்

கேனையெதுகைக்கினம்பொன்னினன்னவினிமுரணிற்

கானவிகழ்ஞ்சீரடிப்பேரதளபெடையின்

தானவிகழ்புந்தாட்டாஅமரையென்பதாழ் குழலே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைநது தொடைவிகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினையுணர்த்து-றறு. மோனைவிகற்பமணிமலர். எ-து-ஆ. “அணிமலர்சோகின் றளிர்நலங்கவற்றி, அநீ குறாகிண்கிணியரற் றஞ்சீரடி, அம்பொற்கொடிஞ்சிறெடுநதேரகற்றி, அகன்றவலகுலநதுநெரு ங்குல், அரும்பியகொங்கை யவவனையமைத்தோள், அவர்மதியனைய திருதுத லரிவை, அயிலவேலனுக்கியம்பலைத்தமர்-த, கருங்கயனெடுநகணைக்கமென், திருநதியசுரதையைத்திறைகொண்டனவே” இதனுளினைமோனைமுதலாகிய ஏழுவிதமும்முறையானே வந்தவாறுகண்கொள்க. மொய்த்துடனாயியபி ற்கு-எ-து-வ. “மொய்த்துடனாவமுமுகிலேபொழிலே, மறறதனயலே முத துறழ்மணலே, நிழலே யினியத னயலதுகடலே, மாதாநகிலேவலலேயியலே, வில்லேதுதலேவேறகண்கயலே, பலலேதளவம்பாலேசொலலே, புயலே குழ லேமயிலேயியலே, அதனால், இவவயினிவ்வுருவியநகலின், எவவயினேருமிழ ப்பர்தநகிறையே.” இதனுள் இணையியபு முதலியவேழுவிதமும் முறை யானேவந்தவாறு கண்கொள்க. ஏனை யெதுகைக்கினம்பொன்னினன்ன- எ-து-ஆ. “பொன்னினன்ன பொறிசுணங்கேரதிப், பன்னருங்கோங்கி னன்னலங்கவற்றி, மின்னிவ ரொளிவடநதாநகிமன்னிய, நன்னிறமென்முலை மின் னிடைவருத்தி, என்னையுமிடுக்கண் மின்னுவித்தினனடை, அன்னமென்பெடை போலப்பனமலாக், கன்னியமபுன்னை யினனிழறறுன்னிய, மயிலேசாயல்வா ணுதல், அயிலவேலுண்கணைமமறிவுதொலைத்தனவே.” இதனுளினையெதுகை முதலாகியவேழுவிதமும் முறையானேவந்தவாறுகண்கொள்க. இ-உ மு ரணிற் கானவிகற்பமஞ் சீரடிப்பேரது-எ-து-ஆ. “சீரடிப்பேரகலன்சூரொ ல்குபு, சுருங்கியதுசுப்பிறபெருகுவடநதாங்கிக்குவிநது சுணநகருமபிய கொ ங்கைவிரிந்து, சிறியபெரிய நிகாமலாக்கோதைதன், வெள்வனைத்தோளுருசே, யரிககருங்கணும, இருக்கையுநிலையுமேநசெழிலியகசமும, துவாவாய்த்தீஞ்

௩. சிவப்பித்தது
௪. இவ்வாய

௧௩. இதைச் சீர்தொடை-கீடு வாழல் தற்பீழும்
"இயதி" கீழ்ப்புகலாகக் காட்டினார் அதை
இந்த முதலாதிய ஒரு சாராசிரியரோனாக்
தொன்க.

௧௪. சூன்ய, மிசையத் / ரானை, "மோண
யெதுதை முன்னியை பன்னபடை,
பாத மிவண்டைய பொழிப்பொடொ
கூழ்த் தொடை, கூழை கதுவாய்.
மிசையதுவங் கீழ்குநர், கீழ்க்
முற்றெடு சிவனுமற்றைவையே" ர
னவு ஒரு செ-ரன்னாராகலின்.

ம. எ. எ. எ. நீதினீர்

க. வ. ரீ, தம்முள் மயங்கா தேவர
உண்டாம்.

தந்தா தேவர் சூருககங் தநினேழல், குறி
யேறசை தேமார தண்ணிழல், குன்றந்
தண்டீர் திரமழை குறளிடு, திராத்த
வெண்ண யுத்தா குழுவா, யந்த
மாஷ மிருதீர் மோண, பென்றிவை
யிருபது முயப்பிய லாரும்"

சொல்லு முவந்தெனைமுனியாது, என்றுயின்னணமாகுமதி, பொனறிகழ்நெடு
வேற் போர்வல்லோயே.” இதனுள்ளிணைமுரண் முதலாகியவேழுவிதற்பமும்,
முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. அளபெடையின்றானவிகற்பமுநதாட்
டாஅமனாயென்ப-எ-து. “தாஅட்டாஅமரை மலருழக்கிப். பூஉக்குவளைப்
போஒதருநதிக். காஅயச்செந்நெற கறித்துப்போலுய்’மாஅத தாஅண மோஒ
ட்டெருமை, தேளம்புனலிடைச சோலுர்பாஅல், மீஇனாஅநதுகளுநு சீஇ
ர், ~~சூனாஅநீஇனீஇ~~ ஊரான்செயதகேணமை, ஆய்வளைத்தோளிக்கலராநு
ஈவ. இத்தனுள்ளியளபெடமுதலாகிய வேழுவிதற்பமும், முறையானே வந
தவாறுகண்டுதொள்க. தானவிகற்பமென்றுசிறப்பித்தவதனால், இரண்டளபெ
டையும்வரப்பெறும் தாழ்குழலே-எ-து. மகடீஉமுனனிகை.

முதலாவது உறுப்பியன்முற்றிற்று.

1. கந்தமுந்தேனுஞ்சுருக்கமுங்காதற்குறில்குறிலே
- சந்தமுந்தீரசதேமாந்தண்குனற்ந்தண்சோதிருவும்
1. கந்தவிழுகோதாய்குறடினாவெள்ளை ககறத்தெழுமாய
- முமாவமிருசீருமோனையுமாமுறுப்பே.

இஃது-உறுப்பியன்செய்யுட்களின் முதனினைப்புகாரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னும்
ஒண்பாவடிசுறள்சிற்தென்றுரைப்பவொலிமுறையே
திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவலசென்றோங்குதுள்ளல்
நண்பாவமைந்தநலமிகுதூங்கனறுநுதலே.

என்பதுகாரிகை. இவ்விய லென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்பா, வெள
ளொத்தாழிசை, வெணடுறை, வெளிவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை,
ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலி
விருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், மருட்
பாவெனக்கிடந்த செய்யுட்களையாமா றுணர்த்திற்றதலாற செய்யுளியலென
னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகை யெனனுத லீற்றோவெனின், வெண
பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியெனனும் நான்குபாவிற்ரும, அடியுமோசையுமா
முறுணர்த்து-றறு. வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடி-எ-து-வெண்பாவும், ஆசி
ரிப்பாவும், கலிப்பாவும், நாதசீரடியான்வரப்பெறும்-எ-து. வஞ்சியெனனு
மோண்பாவடிசுறள்சிற்தென்றுரைப்ப - எ-து - வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும்,
முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்று சொல்லுவா புலவர்-எ-து. வஞ்சியென
னு மோண்பாவெனுசிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவின ஈற்றடியும், நேரிசை

யாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும், முச்சீர் இவ்
ரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடைபடிக்கள் இரண்டும்,
பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும், வரப்பெறுமென்றும், ஒருசார் அம்
போதரங்க வுறுப்பும, இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும்வரப்பெறுமென்று
புன்கொள்க. அராகவுறுப்புக்கள் நாதசீரினமிக்குவருவனவுமுளவெனக்கொள்க.
அவைபோக்கித் தத்கம் இலக்கணச்சூத்திரத்துள்ளேகாட்டிதும். எனனை
‘கலியொயிவெண்பா வகவலகூறி, னளவடிதனனு னடக்ட்மறறவை’ ‘சிற
தடிக்குறளடி யெனநிரண்டடியான, வருசிறடக்கும்வடிக்’ ‘கிணையுடைய’ ‘என்
-ராகலின். ஒலிமுறையேதின்பாமலி’ சீர்சாலகவலசென்றோங்குதுள்ள
‘எனப்பாவமைந்தநலமிதுநாகல்-எ. ராபா செப்பலோசையானவரும்,
ஆசிரியப்பர் அகவலோசையானவரு ப்பா துள்ளலோசையானவரும்,
வருசிப்பாதுவகலோசையானவரும்-எ-று. நறுதுதலே-எ-து. மகடேமுனன்
லை. திண்பாமலிசெப்பலென்று சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசைமூன்றுவ
கைப்பபிம். ஏந்திசைச் செப்பலும், துங்கிசைச்செப்பலும், ஒழுக்கிசைச்செப
பலுமென. எனனை ‘வெண்சோவெண்டளையானவரும்யாப்பை, யேந்திசை
செப்பலெனமனாபுலவா.’ ‘இயறசோவெண்டளையானவரும்யாப்பைத், துங்கி
சைச்செப்பலெனமனாபுலவா.’ ‘வெண்சீரொன்றையியறசோவிகற்பமு, மொ
னநியபாட்டே யொழுக்கிசைச்செப்பல.’ ‘என்றராகலின். அவற்றிறகுச்செய்யு
ள்வருமாறு-வெ-’ ‘யாதானுநாடாமாலுராமாலெனனெருவன, சாநதுணையு
கல்லாதவாறு’ இதுவெண்சோவெண்டளையானவந்தமையால் ஏந்திசைச்செ
ப்பலோசை-வெ-’ ‘பாலொயி-வாலெயிறுநியநீர்’ இது இயற்சீர்வெண்டளையான்
வந்தமையால், துங்கிசைச்செப்பலோசை-வெ-’ ‘தொல்லரனபுலாலைமுத்தா
னைக்கைகூப்பி, எல்லாவுயிருந்தொழும்’ இது இரணமிதளையும் விரவிவந்தமை
யால் ஒழுக்கிசைச்செப்பலோசை. சோசாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அ
கவலோசைமூன்றுவகைப்பபிம் ஏந்திசையகவலும், துங்கிசையகவலும், ஒ
ழுக்கிசையகவலுமென. எனனை ‘நேர்நேரியற்றையானவருமகவுலு, நிராநி
நாயியற்றையானவருமகவுலு, மாயிருதளையுமொத்தாகியவகவுலு, மேந்தறு
ங்கலொழுக்கலெனநிவை, யாயந்தநிராநிறையாகுமெனப்’ என்றராகலின். அ
வற்றிறகுச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ ‘போதுசாரதம்-துணனுவாரோ’ இதுநேரொ
னருசிரியத்தையானவந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை, ஆ-’ ‘அணிரிழல-
பரிசுறுப்பவரோ.’ இதுநிராநியானருசிரியத்தையானவந்தமையால் துங்
கிசையகவலோசை. ஆ-’ ‘குறநகக்குறவன-சணங்கே.’ இது இரணமிதளையும்
விரவி வந்தமையால் ஒழுக்கிசையகவலோசை. செனறோங்குதுள்ளலென்று சி
றப்பித்தவதனால் துள்ளலோசைமூன்றுவகைப்பபிம். ஏந்திசைத்துள்ளலும்-
அகவறதுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலுமென. எனனை ‘ஏந்திசைத்துள்ளல்
கலித்தளையியயின், வெண்டளையதன்றையெனநிரண்டியையி, நெனநியுபு
கவறதுள்ளலென்றோதுப-’ ‘தன்றையிததளையெனநிவையனைத்தும், பொ
ருந்திவரினேபிரிந்திசைத்துள்ளல்’ என்றராகலின். அவற்றிறகுச்செய்யுள்வரு
மாறு-க-’ ‘முருகவித்தாமமாமலர்மேனமுடியிமையோர்புடைவரவே, வருசின
நாதநுமறைதூல்வழிபிழையாமனமுடையார், இருவினையோய்விழமுனியாதே

இரியகாதியையறியா, நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோதியினிடையே”
 இதுகலித்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளோசை-க-“செலவப்போ
 ா-ஒளித்ததே” இது வெண்சிர்வெண்டனையும், சலித்தனையும், விரவி வந்தமை
 யால் அகவறுள்ளோசை-க-“குடநிலைத்தனமுறவிறகோவலொழித்தாராபபத்,
 தடநிலைப்பெருந்தொழுவிற்றகையேமறமரமாயநது, வீங்குமணிககயிரோரி
 ததாங்குவனத்தென்போய்க், கலையினொழுமுயலரியக்கடிமுலலைமுறுவலிபப,
 எனவாந், காணொழிபுல்லப்பெருமபுதனமுனையும், காணுடைதவாதோசென
 மவாதே” இதுபலதனையும் விரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்துள்ளோசை.
 நண்பாவமைந்தநலமிருதுநகலென்று சிறப்பித்தவதனால், துங்கலோசை-மூ
 னறுவகைப்பபிம். ஏந்திசைத்துநகலும், அகவறுநகலும், பிரிந்திசைத்து
 ன்கலும்மென. எனனை-“ஒன்றியவஞ்சித தனையேவரின, மொன்றுவஞ்சிததன
 யேவரின, மென்றிவையிரணம பிறவுமயங்-னு, மேந்தலகவல பிரிந்திசை
 துநகலென, ருயந்தநிரனிறையாகுமெனப எனரூராகலின. அவற்றிறகுசெ
 யயுள்வருமாறு-வ-“வினைத்தின்பகைவிழ்ச்செற்றவன, வனப்பங்கயமலாததா
 ளினை, நினைததன்பொறிதொழுதேத்தினா, நாளும, மயலாராநாகதிமருயா,
 பெயராமேற்கதிபெறுகுவாவிராதே” இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையானவந்த
 மையால் ஏந்திசைத்துநகலோசை-வ-“வானோதொழவனடாமகாத, தோ
 ாம்மலர்மேல்வந்தரு, ளானாவருள் கூரறிவனைக், காணாநலாகொண்டேதந்
 வணங்குநர், பலாபுகழ்முத்தி பெறுகுவாவிராதே” இது ஒன்றிவஞ்சிததனை
 யான வந்தமையால் அகவறுநகலோசை-“மந்தாநிலம்-மகிழ்ந்தே” இதுப
 ளுதனையும் விரவிவந்தமையாற் பிரிந்திசைத்துநகலோசை. (க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்ககவற்குதாரணஞ்செங்
 களம்படக்கொன்றுகலிக்கரிதாயகண்ணார்கொடிபோல
 துளங்கிடைமாதேசுறமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென்
 றுளங்கொடுநாவலரோதினர்வஞ்சிக்குதாரணமே.

இ-கக. அவ்வடிகளானும், ஒசைகளானுவந்த இலக்கியங்கட்குமுதலான
 பபுணர்த்து - ற்று. வளம்படவென்பது.வெள்ளைக்கு-எ-து-“வளம்படவேண
 ாதார் யார்யாருமில்லை, அளந்தனபோகமவரவரற்றான, விளங்காயதிரட்டி
 னுரிலலைக்களங்கனியைக்,காரொனசசெய்தாருமில்”இஃதளவடியானும், செபப
 லோசையானும், வந்தஇன்னிசைவெண்பா. அகவறுகுதாரணஞ்செநகளம்பட
 க்கொன்று -எ-து-“செந்களம்படக்கொன்றவுணாததேயத்த, செங்கோலம்
 ின்செங்கோட்டியானை, கழறொடிஇசேளயக்குன்றம், குருதிப்பூவின்குலைகா
 தட்டே”இஃதளவடியானும், அகவலோசையானுவந்த நேரிசையாகிரிப்பா.
 கலிக்கரிதாய-எ-து-“அரிதாயவரனெய்தியருளியோர்க்களித்தலும்,பெரிதாய
 பகைவென்றுபேணாததெறுதலும்,புரிவமர்காதலிறபுணாசசியுநதருமென்ப,
 பிரிநெண்ணிப்பொருள்வயிற் சென்றநங்காதலா, வருவர்கொல்வயங்கிழாய்
 வலிப்பல்லாய்க்கேளு” இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின் பழலன்னவெமமை
 யாற், கடியவேகனங்குழாய்காடென்றாரக்காட்டிள், துடியடிக்கயந்தலைக்கல
 ககியசின்னிரைப, பிடியூட்டிப் பினுண்ணுங் களிமெனவு முரைத்தனோ.

இன்பத்தினிகநதொர் இயிலைதீயநதவுலவையால், துன்புறுஉந தகையவேகா
 டென்றார்க்காட்டுள, அன்புகொண்மடப்பெடை யசையியவருத்ததை, மெ
 னசிறகராலாற அம்புறவெனவுமுரைத்தனோ, கணமிசையேயவாடககளைகதிரா
 தெறுதலால், துன்னருஉந தகையவேகாடென்றார்க்காட்டுள, இன்னிழலின்
 மையால் வருந்தியமடப்பிணைக்குத, தன்னிழைக்கொடுத்தளிகுறு கலையெ
 னவுமுரைத்தனோ. இவைமூன்றுநதாழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல். இளை
 நலமுடையகானஞ்சென்றோ, புனைநலமவாட்டுள ரலலாமனைவயிற, பலலியு
 மபாங்கொத்திசைத்தன, நலவெழிவுண்கணுமாமிருபிடனே.” இதுசுரிதகர.
 இத்தளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால் நேர்ச்சையொத்தா
 ழிசைக் கலிப்பா. கணனாகொடிபோற அளங்கிடமாத்தே-எ-து - மகபேமூ
 னனிலை. சுறமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென அளங்கொடுநாவலரோதினா வ
 ளுசிகுதாரணமே எ-து. “சுறமறிவனதுறையெல்லாம், இறவீன்பனவிலெ
 லலாம், மீனறிவினகிடங்கெல்லாம், தேனருழ்வனபொழிலெல்லாம், எனவா
 று, தண்பனைத்தீயியவிருக்கை, மண்கெழுநெடுமிதினமன்னனாரோ.” இஃதி
 ருசீரடியானும், அளங்கலோசையானும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்சிப்பா.
 “தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்பத தொடித்தோணமேல், பன்னலத்தகலநொ
 லையப்பரிவெய்தி, என்னலத்தகையிதுவென்னவெழிலகாட்டிச, சொன்னலத்
 தகைப்பொருள்கருத்தினிற்சிறந்தாங், கெனப்பெரிதும், கலங்களுய்திவிடு
 ப்பவும், சிலம்பிடைச்செல்வஞ்சேணிவந்தறே” இதுமுசீரடியானும், துங்
 கலோசையானும், வந்தமையாற் சிந்தழவஞ்சிப்பா. உதாரணமே மென்பது
 இதுதிவிளக்ககாக்ககொள்க.

சாடிவெண்பாக்குறள்குறட்பாவிர்ண்டாபிடைக்கட்
 சீரியவான்றனிச்சொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசைகுன்றா
 தோரிரண்டாபுமொருவிகற்பாபும்வருவதுண்டேல்
 நேரிசையாருநெரிசரிபூங்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறளவெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பண்
 றெடைவெண்பா, நேரிசைச்சிறதியல்வெண்பா, இன்னிசைச்சிறதியல்வெண்பா
 எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இணைக்குறளாசிரியப்பா, நிலைமண்டிலவாசிரிய
 பா, அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா, எ-ம். நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா,
 அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, க
 லிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவுக்கொச்சக்கலிப்பா, தரவினைக்கொச்சக்க
 கலிப்பா, சிற்றுகைக்கொச்சக்கலிப்பா, பஃறுழிசைக்கொச்சக்கலிப்பா, மயங்
 கிசைக்கொச்சக்கலிப்பா, எ-ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தழவஞ்சிப்பா, எ-ம்.
 புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா. கைக்கிளைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா,
 செவியறிவுறுமருட்பா, எ-ம். கிடந்தபாவிக்கற்பங்கருட்செப்பலோசையு
 டைத்தாய, சுறமடிமுசீராய, ஏனையடிநாற்சீராய, வெண்சீரும், இயற்சீரும்,
 வந்து, வெண்டனைத்தட்டு, வேறுறுத்தனைவிரவாது, காசு, பிறப்பு, நாள். மல்
 லொன்னும் வாயபாட்டாலிறும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓ
 சையானும், பெயாவேறுபாடுணர்த்துவானெடுத்திக்கொண்டா. அவறதுள்,

இக்காரிகை, குறையெண்பாவும், நேரிசைவெண்பாவு மாமாறுணாத்துற்று
 சரடிவெண்பாக்குறள்-எ-து - இரண்டடியான்வரும்வெண்பாகுறள்வெண்பா
 வெண்ப்பிம் - எ-று, என்னையுதொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குற-
 ளின்பெயர்க்கொடைகொள்ளப்படுமே” எனராகாக்கைபாடினியா, “உருவத்
 ண்டெள்ளாமையென்றிமுருளபெருந்தோக், கச்சாணியன்னருடைத்து” “உ
 டையாரமுனனிலலார்போலேகதறுங்கற்றார, கடையோகலலாதவர்” இவையி
 ரண்டடியான இரண்டில்கற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும் வந்தகுறள்வெ
 ண்பா. குறட்டாவிரண்டா யிடைக்கட்சீரியவானனிச்சொல்லடிமுடியச் செப,
 பிலோசை குன்று தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பபாயும் வருவதுண்டேனேரிசை
 யாடும்-எ-து- இரண்டுக்குறள்வெ ண்பாவாயநிலுமுதற் றெடைக்கேற்றதனிச்
 சொல்லாடிநிரம்பிச், செப்பலோசைவழுவாதுமுதலிரண்டடியும், ஒருவிகற்ப
 மாயக், கடைபிரண்டடியு மற்ருருவிகற்பமாயவரினும், நான்கடியும், ஒருவிக
 ர்பமாயவரினும், இருகுறணேரிசைவெண்பாவெண்பா - எ-று. வ-று “தட
 மணிதாமரையினருதாடலவன், இடமணடிச்செலவதனைக்கண்டு, பெடை
 றெண்கி, பூழிக்கதவடைக்கும் புத்தனாரோபாயகடிந், துநிடடாயினு”
 “அரியவகைனிகாடவிராயாரோ, பெரியவகைவிரங்கொண்கி, தெரியல,
 கரிய வகைநிலையா காயந்தாலென் செய்வா, பெரியவகைவிரங்கொண்கி.”
 இவை இரண்டுக்குறள்வெண்பாவாய நடுவுமுதற் றெடைக்கேற்றதனிச்சொல்லா
 ணடிநிரம்பிச் செப்பலோசைவழுவாது இரண்டில்கற்பத்தானும், ஒருவிகற்ப
 த்தானும்வந்த இருகுறணேரிசைவெண்பா. சீரியவானனிச் சொல்லடிமுயெ
 ன்று சிறப்பித்தவதனால், முதற்குறட பாவினுமி தனிச்சொல்லிடை வேறு
 பட்டிவிட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப்படப்பற்
 ருசிட்டிவிளக்கிறதபோல, முதற்குறடப்பாவின்றுதிக்கொண்தும், இரண்டும
 அசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டில்கற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானு
 ம் வருவனவுமுன், அவைஒருசாராகிடைநேரிசைவெண்பா வெண்கொள்க.
 வ-று “தாமரையினருதாடித்தண்டிலைச்சேறேநேது, தாமரையினுறமேதா
 னுமும், தாமரைபோற், கண்ணன்முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென், கர
 ண்ணாவுஞ்செய்யுங்கருத்து” “கருமமுமுளபடாப்போகமுநதுவவாத, தருமமுமு
 ந்தக்கார்க்கேசெய்யா, ஒருநிலையே, முட்டினிறிமுன்று முடியுமே லத்தென்பவ
 பட்டினம்பெற்றகலம்” இவைமுதற் குறட்பா விறுதிக்கண ஈரசையானும்,
 ஓரசையானும், ஆசிட்டி இரண்டு விகற்பத்தானவந்த, ஆசிடையேரிசைவெண்க
 பா ஆர்த்தவறிவினரான்முனைஞராயினும், காததோம்பித்தமமையடக, சாறே
 த்தொறும, தித்தொழிலேகன்றித்திரிதருவைபோற், போதத் கடியுட
 வினா” “வஞ்சியெனென்றவன்றனுருகாததானயானுமவன், வந் இதுபலவிக
 பதிலைவாய்நேர்ந்தேன், வஞ்சியான், வஞ்சியெனவஞ்சியெஞ்செருவென்ற
 ம்வஞ்சித்தான், வஞ்சியாயவஞ்சியார்கோ” இவை முதற்குறையுறந தொழில
 ககண் ஓரசையானும், ஈரசையானும், ஆசிட்டி ஒருவிகற்பமாவேடா, ஆற்று
 டையேரிசைவெண்பா. நெரிசரிபூவகுழனேரிழையே-எ-து ப்புற்றெடைவெண்
 வெண்பாவகவல் கலப்பாவளவடி வஞ்சியென்னுள் காதினருரிருவரவருள்
 செப்பலோசையான் வருமென்றும், ஈணியெசெப்பலோ

கூறியது-கூறியதுகூறிற்றுகாது. என்னை? 'கூறியதுகூறினுங்குற்றமில்லை, வேறொருபொருளைவிளக்குமாயின்' என்றாகலின் ஒருசார்பிறபாக்களைத்தத்தம் உதாரணவாயபாட்டாலஓச்சுட்டும்பொழுது, தத்தமோசையிறசிறிதுவருவருவனவுளவாயினும், வெண்பாவிற்குச்சிறிதும் செப்பலோசைவருவலாகாதென்று யாப்புறுத்தற பொருட்டாகவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவருவிவந்தநேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களைஒருபுடை யொப்புமைநோக்கி வெண்டுறைப்பாற்படுத்தவழங்கினும், இழுக்காதென்பதறிவித்தற காகவுமெனக் கொள்க-என்னை, "தத்தமபாவினததொப்பினுங்குறையினு, மெரனொன்றொவ்வாவேறுமைவகையற, பாததம்வண்ணமேலாவியற, பண்போலவிகற்பம்பாவினத்தாகும்" "குறட்பாவிர்ண்டடி நால்வகைத்தொடையான, முதற்பாதனிச்சொலின் டிமுடயிரண்டு, விகற்பினடபனநேரிசைவெப்பா' என்றாவியனார். 'இரண்டாமடியினதிறொருவெய்தி, முரண்டவெதுகையதாயினுமாகா, திரண்டுதுணியிவிடை னிபோழநது, நிரந்தடிநான்கின நேரிசைவெண்பா.' என்றாகாககையாடினியாரா.

உருவுகண்டெள்ளாவுடையாகுறணமடவாயதடமண்
டரியவகைகிணடிருகுறணேரிசைதாமரையின்
கருமமுமாததவுமவஞ்சியுங்காமாதனிச்சொன்முன்னு
நெரிதுண்கருங்குழனேரிசையாசிட்டநேரிசையே

இவவுசை குத்திரககாரிகையின்வழியே குறள்வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்கும், ஆசிடையேரிசைவெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

(ங)

ஒன்றும்பலவுமவிகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொல
இன்றிரடப்பினஃதின்னிசைதுன்னுமடிபலவாயச
சென்றுநிகழ்வபஃரொடையாஞ்சிறைவண்டினங்கள்
துன்றுங்கருமென் குழற்றுடியேரிடைத்துமொழியே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பஃரொடைவெண்பாவுமாமாதுணாத
'உறறு. ஒன்றுமபலவும் விகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொலினிநடப்பி
'ஃதின்னிசைதுன்னும-எ-து-ஒருவிகற்பத்தானும், பலவிகற்பத்தானும், வந
'நான்கடியாய்தனிச்சொல்லல்லாமல் நடப்பினஃதின்னிசைவெண்பாவென
'டம-எ-து-வ-து' வைகலும்வைகல்வரககண்டுமஃதுணரார், வைகலும்வைக
லி' குமென்றின்புதுவர், வைகலும்வைகறம்வாழ்நாணமேலவைகுதல, வை
கலிப்ப, 'ஃணராதார்' 'துகடர்பெருஞ்செல்வந்தோனறியக்காறொட்டிப்பக
கிசைக்கெ. பல்லாரோடுண்க, வகடுறயார்மாட்டிநிலலாதுசெல்வம், சகடக்கா
புறநிலைவாழ், இவைநான்கடியாயத் தனிச்சொல்லினி ஒருவிகற்பத்தான்,
'செவியறிவுறு' வண்பா' 'கடற்குட்டம்போதுவர்கலவாபடைக்குட்டம், 'பாய
டைத்தாய, ஈறடிக்கிறகுறதோயில், தவக்குட்டந்தனனுடையானீரதுமவைத்
வநது, வெண்டி' 'நதுவிடம்' 'இன்றுகொலன்றுகொலென்றுகொலென்னு
ரென்னும் வாயபா' 'கூறறமென்றெண்ணி, ஒருவுமின்றியவையொலலும்வகை
சையானும், பெயா' 'உடாரறம்' இவை நான்கடியாய்த்தனிச்சொல்லின்றிப

பலவிதப்பத்தானவந்தஇன்னிசைவெண்பா - ஒன்றலனைவெல்லாம் பலவென்ப
 துதிமிழ்நடையாகலின். எனனை! “ஒன்றலனைவெல்லாம் தமிழ்நடையுடனா, விரண்
 டல்லவைபலவென்றிதினோ” என்றாராகலின், துன்னுமென்றுமிகுததுச்சொ
 லையிவந்தனல், இரண்டாமடியினிதுதினிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தான
 வருவனவும், மூன்றாமடியினிதுதினிச்சொற்பெற்று இரண்டிவிகற்பத்தானவு
 ருவனவும், தனிச்சொல்லின்றிப்பலவிகற்பாகி, அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை
 பெற்றுவருவனவும், பிறவாற்றாநேரிசைவெண்பாவிற்கிதிவெறுபட்டுநான்
 கடியானவருவனவும், இன்னிசைவெண்பா வெண்பபிடம் - வறு-! “அங்கண்
 விசும்பின்னிலாப்பாரிகுரு, திவகளுஞ்சானரோருமொப்பாமற், நிங்கு,
 நுவாறறுஞ்சானரோரும்கூற்றாராதெரும்து, தேயவொருமாகுநின்” “மலிதே
 ரரண்கச்சிபுமாகடலுநதமுமுள, ஒலியும் பெருமையு மொக்கு, மலிதேரான்,
 கச்சிபிவ கடல்படாகச்சி, கடல்பிவ வெல்லாமபிடம்” இவையிரண்டாமடி
 யினிதுதினிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைவெண்பா-
 “வளமபடவேண்டா-செய்தாரும் புதுமூன்றாமடியினிதுதினிச்சொற்பெ
 றறு இரண்டிவிகற்பத்தான வந்த இன்னிசைவெண்பா! “இன்னுமையேண்டி
 னிரவெழிக, இந்நிலத்து, மன்னுதலவேண்டி னிசைநடிக, தன்னோடு, செலவ
 துவேண்டினருசெய்க, வெலவது, வேண்டினவெருளிடில” இவையடிதோ
 றுந தனிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தானவந்தஇன்னிசைவெண்பா-! “மமை
 யினறிமாநிலத்தாக்கிலை, மழையும், தவமிலாரிலவழியிலை, தவமும, அர
 லாரிலவழியிலை, அரசனும், இலவாமுவாரிலவழியில” இஃதடிதோறுமொருஉ
 த்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற்கிதிவெறுபட்டு வந்ததமையானஇ
 ன்னிசைவெண்பா. பிறவுமவநதுழிக்கண்கொள்க. எனனை! “தனிச்சொற்பெறு
 வலவாகிவிகற்பம், பலபலதோன்றினுமொன்றேவரினா, மிதற்பெயரினனிசை
 யென்றிதினோ”! “ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொலின்றியு, மிருவிகற்பாகித்தனி
 சொலின்றியு, தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பாகியு, தனிச்சொலின்றிப்
 பலவிகற்பாகியு, மடியடிதோறுமொருஉத்தொடையடைவது, மெனைவநதா
 குமின்னிசைதானே. என்றார்பிறருமெனக்கொள்க. அடிபலவாய்ச்சென்றுநிக
 ழ்வப்பட்டுடையாம்- எ-து-நானகடியினமிக்க பலவடியானவருவது பட்டுரு
 டைவெண்பாவெண்பபிடம். எ-து. நேரிசைவெண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெ
 ண்பாவிற்கும், நானகடியேயுரினமொன்றையான் நான்கடியினமிக்கபலவ
 டியால் வருமென்பதாற்றலாற் போந்தபொருளெனக்கண்கொள்க. வ - று.
 டையகமெல்லாந் கழனியாவையகத்துச, செய்யகமே நாதறிசையின்றேயாக
 ள், செய்யகத்துவான்கரும்பெதொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின, சாதே
 யநாட்டுத்தலைபூக்கள, சாறட்ட, கடடியேகச்சிபுநமெல்லாக, கடடியுட்
 டானேற்றமானசருக்ககாமாமணியே, ஆனேற்றன்னகச்சியகம்” இதுபலவித
 துத்தானவந்ததமிழ்ப்பட்டுருடைவெண்பா! “சேறறுககாளிசெருவென்ற
 வேந்தன்வேல, கூற்றுறழ்மொய்ம்பிற பகழிபொருகயற், ரேற்றந தொழில
 விடிவுதமுட்டமிமாற்றம், வேற்றுமையினறியே யொத்தனமாவேடா, ஆற்று
 ககாலாட்டியர்கண்” இஃதுஐந்தடியானவந்த ஒருவிகற்பப்பட்டுருடைவெண்
 பா! “பனமாடக்கூடனமதுனாநெடுநெருவில், என்னோடுநின்றாரிருவரவருள

ஞம், பொன்னோடைநன்றென்றுணலளபொன்னோடைக், கியானைநன்றெ
ன்றுஞ்நாநிலையன்யானை, எருத்தத்திருநத விலங்கிலைவேறெனனன், நிருத
தா நன்றென்றேனறியேன்” இஃது ஆறடியானவநத பலவிகற்பப் பஃரெ
டைவெண்பா. இனி ஏழடியின்மிக்கபஃரெடை வெண்பாககளை யாப்பருங்க
லுவிருத்தியுட்கண்புகொள்க. சென்றுநிகழ்வவென்று சிறப்பித்தவதனால், செ
ப்பலோசையிற சிறிதுவழுவவந்த பஃரெடைவெண்பாககளை ஒருபுடையொ
ப்புமைநோக்கிவெண கலிப்பாற்படுததுவழங்கிது மிழக்காதெனபதறிவித்தற்
கெனக்கொள்க. சிறைவண்டின்னங்கடுமென்றுங் கருமென்குழறழடியேரிடைத்து
மொழியே-எ-து-மகலேமுன்னிலை. என்னை? “தொடையடியித்துறையென்னு
ம்வழக்க, முடையதையின்றி யுறுபபழிவிலலா, நடையது பஃரெடைநாமங்
கொளலே, என்றா காக்கைபாடினியா.

வைகலுவவைகறுகடர்கடறகுட்டமினறுமங்கன

எய்துமலிதோவளமழையின்னன்னினைசைபோல

வையகமெல்லாமபலவிகற்பேறததுசேறெருநகால

பையரவலகுறபனமாடம்பஃரெடைபபலவிகற்பே

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியேஇன்னிசைவெண்பாவிறகும்,பஃ
ரெடைவெண்பாவிறகும்.காட்டியஇலக்கியங்களைமுதலினைத்துக்கொள்க.(ச)

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமுன்றின்வந்தால்.

நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாகுரிகரிலவெளலோக்

கோரசைச்சீருமொளிசேர்பிறப்பமுமொண்காசுயிற்ற

சீருடைச்சிந்தியமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியலவெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவு
ம், எல்லாவெண்பாவிறகுமீரூமாறுமுணர்த்து-றது.நேரிசையின்னிசைபோல
நடந்தடிமுன்றின் வந்தானேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்-எ-து-நேரிசை
வெண்பாவேபோலஇரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொறபெற்று இருவிகற்பத்
தானும், ஒருவிகற்பத்தானும்,முன்றடியான்வருவன,நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்
பாவெனவும், இன்னிசைவெண்பாவேபோலத்தனிச்சொலின் ஒருவிகற்பத்தா
னும், பலவிகற்பத்தானும், முன்றடியான்வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெ
ண்பாவெனவும் வழங்கப்படும-எ-து என்னை? “நேரிசைச்சிந்திய மின்னிசைச்
சிந்தாமென், நீரடிமுக்காலிருவகைப்படுமே” என்றாரகலின். வ - து. “நற
கொற்றவாயினறுகுவனேத்தாகொண்டு, சுறறுமவண்டார்ப்பப் புடைத்தா
ளே, பொற்றேரான், பாலைநலவாயின்மகள்” “அறிநதானேயேத்தியறிவாங்க
றிநது, சிறந்தாக்குச் செவ்வனுரைப்ப, சிறந்தா, சிறந்தமையாராய்ந்துகொ
ண்மி” இவை யிரண்டாமடியினிறுதிதனிச்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,
ஒருவிகற்பத்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியலவெண்பா. “நறுநீலநெய்தலுங்
கொட்டியுநிணைடிப், பிறநாட்டுப்பெண்டிர் முடிநாறும்பாரில, அறநாட்டுப்பெ
ண்டிடி” இது தனிச்சொலின் ஒருவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைச்சிந்திய
ல்வெண்பா. “சுனையாழவம்மி மிதப்பவரையனைய, யானைக்குநீத்துமுயற்குநி
லையென்ப, கானகநாடனசுனை” “முல்லேமுறுவலித்துக்காட்டினமெல்லவே,
சேயிதழ்க்காநதபிடுப்பின்றபோயினா, திண்டோவரவுரைக்குங்கார” இவைத
னிச்சொலின்நிப் பலவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைச்சிந்தியலவெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலநதானையுநதும்பூங்குழலாய்
சொறபெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சுனையாமுவம்மி
நிறற்றகுரியநதூலெய்தலுமுல்லையுமென்
நெறறப்பட்டாதனவிண்ணிசைச்சிந்திநிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்
பாவிற்கும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை
முதலினைத்துக்கொள்க. நிகரிலவெள்ளைக் கோரசைச்சேருமொளிகோ பிற
பபுமொணகாசுமிற சேருடைச் சிந்தியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே-எ-து-
எல்லாவெண்பாவிற்கு நாளென்னும் நேரசைச்சேரானும், மலொன்னு நிரா
ய்சைச்சேரானும், காசுபிறப்பெனது யலுகரமீறாகிய நே
ரீறதியற்சேரானும், இற்றமுச்சேடியேயீற்றடியாவதெனதுதெளிக- எ-து. வெ
ண்பாவி னிறுதிச்சோக்குக் குறதியலுகரமீறாக வேறுதாரண மெடுத்தோதிய
னஉம், அசைச்சோக்குதாரணம் வேறுகாட்டிப்போந்தனஉம், வெண்பாவினை
அலகிட்டுதாரணவாய்பாட்டா னேசையூட்டிமொழிது, பிறவாய்பாட்டா
னேசை யூட்டலாகாதாகலினெனக்கொள்க. இனியவவாறானேசையூட்டியா
து. “பாலொளி- நீர்” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே, கூவிளம், கூவிள
ம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நாள-என்றேசையூட்டிக் “நன
றதிவாரில்-அவலயிலா” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம் தேமா
புனிமா கருவிளங்காய் தேமா புனிமா மலர் என்றேசையூட்டிக் “மங்கலமெ
ன்பமனைமாட்சிமற்றத,னனகலனனமக்கட்பேறு” எனபதனை அலகிட்டுமுறை
யானேகூவிளம் தேமா புனிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய் கா
சு என்றேசையூட்டிக் “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவனமுதறேயு
லகு” எனபதனை-அலகிட்டுமுறையானே புனிமா புனிமா புனிமாங்காய் தே
மா புனிமா புனிமா பிறப்பு எனேசையூட்டிக், பிறவெண்பாக்களையும், இவ்
வாறலகிட்டு டோசையூட்டிச்செப்பலாசை வழுவாமற்கணிக்கொள்க. நிகரில்
வெள்ளைக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், குறளவெண்பாவினை ஓரடிமுக்காலென்
தும், சிந்தியல் வெண்பாவினை ஈரடிமுக்காலெனதும், நேரிசைவெண்பாவினை
மூவடிமுக்காலெனதும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடிமுக்கா
லெனதும், பஃறோடைவெண்பாவினைபபவடிமுக்காலெனதும், பெயரிட்டுவ
ழங்குவ ரொருசாராகிரியொனக்கொள்க. ஒளிகோபிறப்பு மொணகாசுமென்
து சிறப்பித்தவதனால் காசுபிறப்பெனனும்வாய்பாட்டான முறதியலுகரமீற
ாகிய நேரீறதியற்றேரிதுதிபாகிய முச்சேடியானுயிறுவனவுமுள ஒருசாராவெண்
பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க. வ-து. “மஞ்சுசூழ்சோலை மலைநாடமு
த்தாலும், அஞ்சொன்மடவாக்கருளு” இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான்
முற்றியலுகர மீறயிறவெண்பாது “இனமலாககோதாயிலங்குநீர்ச்சோபன,
புனைமலாத்தாரகலம்புல்லு” இதுகாசென்னும்வாய்பாட்டான முறியலுகரமீற
யிற்றவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுண்பார காட்டியவெனக்கொள்க. எனனை
“செப்பலிசையனவெண்பாமறநவை, யந்தடிசிந்தடியாகலுவவடி, யந்தமசை
ச்சேராகவும்பெறுமே” என்பதியாபபருங்கலம் “குறதியலுகரமுமுற்றியலுகர
மும்,பெற்றவாய்பாட்டானின்றிதுமென்ப.” என்றாகலின், “மாவாழபுலிவா

மூசரமுனவாகமணியிறவா, யோவாதளபெடுத்தாட்கெழுஉவுமுதாரணமாய்
நாவார்பெரும்புகழ் நத்தத்தா யாப்பினடந்ததுபோல, தேயவா முகரம்வந்த
வியறசீ ரிங்குச் செப்பியதே” இக்காரிகைச் சூத்திரத்தாள் ஒசையூட்டிதற்
ருத்தாவது - மாவாழசரம், புலிவாழ சரமெனனும், வஞ்சியுரிச்சீரிணமு
வாகவைத்து ஒருபயனோக்கிதனுமணி கெழுமணி என்றளபெடுத்து நே
நிவாகியவஞ்சி யுரிச்சீர்குதாரண மெதிதுக்காட்டினா நத்தத்தார் மு,
லாகிய வொருசாராகியா, அதுவேபோல இந்நூலுடையாருந் தேமா பு
மாவெனனு மிரண்டுநேற்றியறசீருமுளவாக வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்கு
தாரணவாயபாட்டானோசையூட்டிதற்பொருட்டாகக்குற்றியலுக்காரியு க
சுபிறப்பெனனும் வாயபாட்டானேற்றியறசீரீரூக வேறுதாரணமெய்த்தோதி
னொனக்கொள

அநதயிலபாதமளவிரண்டொத்துமுடியின்வெள்ளைச்
செந்துறையா துந்திருவேயதனபெயர்ச்சீர்பலவாய்

அநதங்குறைனவுஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேழு
சந்தஞ்சிதைந்த குறளுங்குறளினத்தாழிசையே.

இ-கை. குறளவெண்பாவிற் கினமாகிய துறையும், தாழிசையுமாமாறு
ணாதது- றறு. அநதயிலபாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந்
துறையாகும்- எ-து- இரண்டடியாய்த்தமுளள வொத்துவருவது வெண்செ
ந்துறையென்றும், செந்துறை வெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு வழங்கப்படும்
எ-று. அநதயிலபாதமென்று சிறப்பித்தவதனால், விழுமியபொருளும், ி
முகியவோசையுமுடைத்தாய வருவதென்கொள்க. எனனை “ஒழுகியவோசை
யினொத்தடியிரண்டாய, விழுமியபொருளது வெண்செந்துறையே. என்பதி
யாப்பருங்கலம் வ-று.” “ஆகலியுலகத்து மக்கட்கெல்லாம், ஒதலிற்சிறந்த
ன் றெழுக்கமுடைமை” “கொன்னறவேயந்த செல்வனடியினை, என்றுமேத்
தித்தொழுவோரியாகம்” இவை விழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமாய
வந்தமையான வெண்செந்துறை. திருவே-எ-து- மகடேமுன்னிலை. சோபலவா
யந்தவ குறைனவும்-எ-து- நாறசீரினமிகப் பலசீரானவந்து அடியிரண்டாய
ஈற்றடி குறைநதுவருவன குறட்டாழிசை யெனப்படும் - எ-று. இரண்டடி
யென்பத்திகாரம் வருவித்துகாக்கப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், தா
ழிசைக் குறளெனினு மொக்கும். சோவனா யறையிலாமையால் எனைத்துச்சீ
ரானும், அடியானும் வரப்பெறு மெனக்கொள்க, வ-று. “நண்ணுவார்வினை
நையநாடொது நற்றவாக்கரசாயனாநந, கண்ணினுடியேயடைவார்களக
ற்றவனோ” “நீலமாகடனீயவாநினைநபோறபொங்கிப் பொன்றுமாங்கவை,
காலம்பலகாலஞ்சென்றுஞ்செல்வாயாக்கைகழிதலுமே” எ-ம். இவைஈற்றடி
குறைநது இரண்டடியாய்ப் பலசீரானவந்தமையால், குறட்டாழிசை. செந்
துறைப்பாட்டினிழிபும. எ-து. அடியுண்டாய அளவொத்துவிழுமியபொரு
ளும், ஒழுகியவோசையுமினி இவ்வாறே செந்துறைவெள்ளையிற்சிறந்தவ
ருவனவெல்லாஞ்செந்துறைச்சிதைவுத்தாழிசைக்குறளெனப்படும். எ-று. வ-று
“பிண்டியினிழற்பெருமானபிடாததலை, மண்டலத்தோன்றுமாலவாழியனனாய்”

“அறுவாக்கறுவரைப் பெற்றுக்கொளந்தி, மறுவறுபத்தினிபோல வையினி, ரே” இவைவிழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமினி இரண்டடியுந் தமமு ளுளாத்துவந்தமயிற செருதறைச்சிதைவுததாழிசைக்குறள். அங்கேமுசுந துச்சிதைந்தகுறளுங் குறளினத்தாழிசையே. எ-து. செப்பலோசையிறிசைந துவேற்றுத்தனைத்திக் குறளவெண்பாவிற சிதைநதுவருவனவெல்லாந குறி ளவெண்பாவிறகினமாகிய குறட்டாழிசையெனப்படுமெ. “வெண்டாழிங்கோ தை விரிவனைக்கைத்திருதுதலாந, பண்டையள்ளலபடி” இதுசந்தஞ்சிதை -ததாழிசைக்குறள். எனனை “அந்நிசுருறைனவுஞ்செருதறைச்சிதைவுஞ், சந ிருறநுநதாழிசைக்குறளே” “உரைத்தனவிரண்டுங்குறட்பாவினமே.” எ பன யாப்பருங்கலம்.

(க)

மூன்றடியானுமுடிந்தடிதோறுமுடிவிடததுத

தான்றனிச்சொற்பெறுந்தண்டாவிருததமவெண்டாழிசையே

மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறுமூன்றிழிபேமுயாவாய

ஆன்றடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறுமவெண்டுறையே

இ-கை. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண்டுறையுமாமா னு ணர்த்து-றது. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறுமுடிவிடததுத தான்றனிச்சொ ர்பெறுந்தண்டாவிருததம்-எ-து-மூன்றடியானுமுறதுப்பெறது அடிதோறும், ஒருசொல்லேயிதுதிககட்டனிச்சொல்லாய வருவது வெளிவிருத்த ப மும்-எ-து. மூன்றடியானுமென்றவுமையால் நானகடியானும் வரப்பெறுமெ னக்கொள்க. தண்டாவிருத்தமென்றுசிறப்பித்தவதனால் நான்குடியுட்பட்ட னகாதுவேறையவருவது ஈண்டுத்தனிச்சொல்லெனக்கொள்க. எனனை “ஒருமூ ள்றொருநான கடியடிதோறுந், தனிச்சொற்றழுவிரடப்பதுவெள்ளை, விருத்த மெனப்பெயா வேண்டப்படுமே. எனறா காககைபாடினியா. வ-று” “கொ ண்டனுமுழங்கினவாற்கோபம்பரதனவாலெனசெய்கோயான, வண்டுவிபா டவாதளவம் பூததனவாலென்செய்கோயான, எண்டிசையுநதோசையிருந தகவியெங்கினவாலெனசெய்கோயான” இது மூன்றடியான எனசெய்கோயா னென்னுந் தனிச்சொற்பெறுவந்தவெளிவிருத்தம். “ஆவாவென்றையஞ்சின ராழ்ந்தாரொருசாரரா, கூகுவென்றேகூவின்கொண்டாரொருசாரரா, மாமா வென்றே மாயந்தனா நீந்தாரொருசாரரா, ஏகோந்நீனெனசெய்துமெனறொ ருசாரரா” இதுநானகடியாய் ஒருசாரரானுநதனிச்சொற்பெறு வந்த வெளிவிருத்தம். வெண்டாழிசையேமூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறும-எ-து- மூன்றடியாய்ந்தடி வெண்பாவேபோல முசுந்நடியானிறுவது வெண்டாழி சையெனதும், வெள்ளொத்தாழிசையெனதும், வழங்கப்படும-எ-து. எனனை “அடியொருமுன்றுவந்தந்தடிசுநதாய, விடினதுவெள்ளொத்தாழிசையாகும். எனபதியாப்பருங்கலம். வ-று” “நண்பிதென்று தீயசொல்லாமுனபுநின்றமு ிவிடுசெய்யா, அன்புவெண்பெவா” இதுமூன்றடியாசிரியத்தனையானவந்தவெ ண்டாழிசை. மூன்றிழிபேமுயாவாயானறடிதாஞ் சிலவந்தங்குறைந்திறுமவெ ண்டிறையே-எ-து-மூன்றடிச்சிறுமையாய ஏழடிப்பெருமையாய இடையிடை ான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிறசிலவடிசிலகோரு

றைநதுவருவனவென்றிறையெனப்படும்-எ-று. ஆன்றடிதாமென்று சிறப்பித் தவதனால், முன்பிற்சிலவடியோரோசையாயும், பின்பிற்சிலவடி மற்றோரோ சையாயும், வருவனவொருசாவேற்றெலிவென்றிறையெனக்கொள்க. என் னை? “மூன்றடிமுதலாவேழடி காரும்வந, தீற்றடிசிலசிலசீர்தபநிற்பினும், வே ற்றெலிவிரவினும் வெண்ணிறையாகும் என்பத்யாப்பருங்கலம். வ-று. “குழ லிசையவண்ணங்கள் கோழிலையசெங்காரதட்டுலையேறபாய, அழலெரிபின மூழ்கினவாலநதோ வனியவென்றயல்வாழ்மநதி, கலுழ்வனபோனெஞ்சயந னுகல்லருவினாடும், நிழல்வனானனாடனீப்படுவலன்” இது நான்கடியா ய் நற்றடியிரண்டும், இரண்டிசோருறைநதுவநத ஓரொலிவெண்ணிறை? “தாளா னரலலாதாரதாம்பலராயக்காலெனனாமெனலும், யாளியைக்கண்டஞ்சியானை தனகோடிர்ண்டும், பீலிபோறசாய்ந்து விழும்பிலிறியாங்கே” இதுமூன்ற டியாய் ஈற்றடியிரண்டும் இரண்டிசோருறைநதுவநதஓரொலிவெண்ணிறை? “மு ழங்குதினாககொறக்கவேறதன் முழுதுலகுமேவலசெய முறைசெயகோமா ன, வழங்குதிறலவாணமாதன் மாச்செழியனருககரியவைவெலப்பாடிக, கலங் கிநினறொலாங்கருதலாகாவணம், இலங்குவாளிரண்டினுலிருக்கைவிசிப்பெயா ன, தலங்கனமாலையவிழநதாடவாயிவிவள, பொலங்கொளநதநடங்கட்கே பு ரிநதுநினறொலாம், விலங்கியுள்ளநதபவிநிநதுவேறுபவே” இதுஏழடியாய் முதலிரண்டடியும் அறுசீராய ஓரோசையாய்ப், பின்பிலைந்தடியும் நாதசீரா ய வேறோரோசையாயவநதவேற்றெலிவென்றிறை. ஐந்தடியானும் ஆறடியா னும், வருவன யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கணிக்கொள்க. மூன்றடியாய்வெள னைபோன்றிறுந்தாழிசை முன்றிழிபேழ ஆன்றடிதாளுசிலவநதத்தடிகளவை குறைநது, தோன்றதுறைவெள்ளைதண்டாவிருத்தநதனிச்சொல்வநது, மூன் றடியானுமுடியுமுடியுமொரானகினுமே.” என்று வெண்பாவிற்கினமாகியதா ழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறையானே இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதி மாதறமாகக் காரிக்கைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின, ஒருசாரவெ ன்ன்றிறையின ஈற்றடியொன்றொருசீர குறைநதுவருவனவுளதென்பதனும், வெ ள்ளொத்தாழிசையின முதலிரண்டடியு நான்குசீரானவருமென்பதனும், சி ங்தியல்வெண்பா வொருபொருண்மேன் முன்றிக்கி வருவனவெல்லாம் வெ ள்ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதனும், அறிவித்தறகு வேண்ட ப்பட்டது. தலைதிமாதறநதநது புணர்நதுரைத்தலென்பது தந்திரவுத்தியாக லான வ-று. “வெறுபுறுகமழ்க்கணனி வேந்தர்கட்காயினும், உறவுறவருமவழி யுரைப்பனவுரைப்பனமற, செறிவுறுதகையினா சிறநதனரிவாநமக, கறிவுறு தொழிலொன்றல்லவைசொல்லனயின, பிறபிறநிகழ்வனபின்” இது ஈற்றடி யொன்றொரு சீராகுறைநதுவநத ஓரொலிவெண்ணிறை. வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாதசீராயவருவதுநீண்பிதெனனுயிலக்கியததுட்கண்கொ ள்க. “அன்னாயறங்கொனலங்கிளாசேட்செனனி, ஒன்னருடைபுறம்போலந லங்கவநது, துன்னானுறநதுவிடல் - ஏடியறங்கொனலங்கிளாசேட்சென னி, கூடாருடைபுறம்போலநலங்கவநது, நீடானுறநதுவிடல் — பாவாய நங்கொனலங்கிளாசேட்செனனி, மேவாருடைபுறம்போலநலங்கவநது, கா வான்றுநதுவிடல்.” இவைசிறந்தியல்வெண்பா, ஒருபொருளுமேன் முன்றி

க்சி வந்தமையான வெள்ளொத்தாழிசை. எனனை' நாடிமுககா லிசைகொ
ளாடநது, மூன்றுடனடுக்கித்தோனறினொத்தாழிசை. எனனா மயேசசுரர்.

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குமுலிசைய
வண்மினமவெனமிறைதாளாமுழங்கெழுதிதாழிசையே
நண்பிதெனறாகலிகொன்றைவெணசெநதுறைநீலநண்ணும
பிண்டியறுவாவண்டாவெறிதாழிசைபெயவனையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக காரிகையினவழியே வெணபாவினங்கட்குக் காட
டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

கடையயற்பாதமுசசீர்வரினேரிசைகாமருசோ
இடைபலகுனறினினைக்குறளெல்லாவடியுமொதது
நடைபெறுமாயினிலைமணடிலநடுவாதுயந்தத
தடைதருபாதத்தகவலடிமறிமண்டிலமே,

அகவலோசையோ டளவடித்தாகியும், இயா ினறும், அயறசோவி
ரவியும், த்ளறனைதழுவிடும், பிறதளைமயங்கியும், நிரைநடுவாகியவருசியுரிச
சோ வருதலிலலா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானும், தொடையானும், ஒசை
யானும், பொருளானும், பெயாவேறுபாடுணாததுவானெடுத்தகுகொண்டா
அவறறள், இக்காரிகை, நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பா
வும், நிலைமணடிலவாசிரியப்பாவும், அடிமறிமணடில வாசிரியப்பாவும்மாறு
ணாதது-றறு. கடையயற்பாதமுசசீர்வரினேரிசை-எ-து ஈற்றயலடிமுசசீரா
ன்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா-எ-று. எனனை? "அந்தவடியினயலடிசிறத்தடி,
வந்தனநேரிசையாசிரியம்மே, எனபதியாப்பருங்கலம்" -வ-று? "நிலத்தினும்
பெரிதெவானினுமுயாந்தனது, நீரினுமாரளவினறேசாரற, கருங்கோற்றுகுறிஞ்சி
பழக்கொண்டு, பெருந்தேனிழைக்குறாடனெடுநட்பே" இஃதிறயலடிமுசசீ
ரான்வந்தமையானேரிசையாசிரியப்பா. காமருசீ ரிடைபலகுனறினினைக்குற
ள-எ-து- ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்த இடையடிகள் இரண்டும்பலவும்,
குறளடியானும், சிறத்தடியானும், வருவனஇணைக்குறளாசிரியப்பா-எ-று. என
னை? "அளவடியந்தமுமாதியுமாகிக், குறளடிசிறத்தடியெனருவிரண்டு, மிடைவர
நிறபதினைக்குறளாகும்,, என்றாகாக்கைபூட்டினியா. வ-று? "நீரினறணமை
யுந்தியினவெம்மையும், சாரசசாரநது, தீரத்திருஞ்சாரனாடனகேண்மை, சார
ச்சாரசசாரநது, தீரத்தீரத்தோபொல்லாதே" இதுமுதலடியும்ஈற்றடியுநறதீரா
ய்இடையடியிருசீரானும், முசசீரானுவந்த இணைக்குறளாசிரியப்பா. "சிறி
யகட்பெறினெயெமக்கீயுமன்னே, பெரியகட்பெறினே, யாம்பாடத்தான் மகி
ழ்நனாண்னுமன்னே, சிறுசோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, பெருஞ்
சோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, எனபொடுத்திப்பிவழியெல்லாம், எழு
க்கீயுமன்னே, அமபொடுவேனுழைவழியெல்லாம், தானிறகுமன்னே, நான்த
நாறுநதனகையால், புலவுநாறுமென்றலை தைவருமன்னே, அருங்கலையிரும
பாணரகனமணடைத் துளையூர்இ, இரப்போகையுளும்போகிப, புரப்போபு
னகண பாாவைசோர, அஞ்சொனூண்டோச்சிப புலவா நாவிற, சென்றுவீழ

நதனறவன், திருநிறத்தியங்கியவேலே, அரசாக்கெந்தையாணியினகொல்லோ, இனிப்பாபிரருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றிருருமில்லை, பனித்துறைப்பகன்றை நறைகொணமாமலா, சூடாதுவைகி யாகுப பிறர்க்கொன, நியாதுவிய முயிர்தவப்பலவே” இஃகிடையிடையே யிருசீரடியு முச்சீரடியுமாய் வந்தமையால் இணைக்குறளாசிரியப்பா. காமருசொன்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியப்பாநான்கிற்கும் ஏ பென்னு மகைச்சொல்லானிவறு சிறப்புடைத்து, பிறவெழுத்து மீறியவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை? “அசுவலீசையனவகவன்மற்றவை, ஏ ஓச-ஆவென்னையென்றுமே என்றாநொல் காப்பினார். எல்லாவடியு மொத்து நடைபெறுமாயி நிலைமண்டிலம். எ-து. எல்லாவடியுநதம்முள்ளவொத்து நாறசீரடியாய்வருவது நிலைமணடிலவாசிரியப்பா-எ-து. வ-று” “வேரலவேலிவோக்கோடபலவின, சாரஞ்செவவியையாகுமதி, யாரஃதநிந்திசினோசாரற, சிறுகோடபிபெருமபழநாகியாங்கிவள, உயிரதவசசிறிதுகாமமோபெரிதே” இஃ தெல்லாவடியும் நாறசீராயளவொத்து வந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மணடிலமெனினும், நிலைமணடிலமெனினு மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு எனனென்னு மகைச்சொல்லானிவறு சிறப்புடைத்து மறொருசா ரொற்றினனும், உயிரினனும், ஈறியவரவும் பெறுமெனக்கொள்க. என்னை? “ஒத்தவடித்தாயு லையாமரபொயி, நிற்பதுதானேநிலைமண்டிலமே. எனனென்கிளவியை யீரூப்பெறுதலு, மனனபிறவுமநதநிலைபெற, நிறகவுமபெறுஉ நிலைமணடிலமே” என்றாசலின. நயிவாதிபநதத் தடைதருபாததகவ லடிமறிமணடிலமே எ-து. எல்லாவடியுமுதனயிவிதுதியாகவுச்சரிபினுமோசையும்பொருளும் பிழைபாபுருவதடிமறிமணடில ஆசிரியப்பா. எ-து. என்னை? “மனப்படுமடிமுடல”யிநினமண்டிலம்” என்பதியாப்பருங்கலம், “உணப்போருறிப்பினுணாவகையளதி, யிடைப்பாண முதலீறென்றிவைதமமுண, மதிக்கப்படாதன மண்டிலயாப்ப” என்றாகாக்கைபாடியினார. வறு. “சூரலபம்பியசிறுகான் யாறே, சூரமகாரிராணங்கினோ, வாரலென்னையானஞ்சுவலே, சாரஞ் டீவரலாறே” இஃதெல்லாவடியு முதனயிவிதுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும்பொருளும் பிழையாதுவந்த அடிமறிமணடில ஆசிரியப்பா.

நேரிசையாகுநிலத்தினுமெனபதினைக்குறடபா
நீரின்சிறியநிலைமையதர்நிலைமணடிலப்பா
வேரலென்றாகுமவிமைமலாக்கோதைவில்லோறுதலாய
சூரல்பம்பெனபதடிமறியாகத்துணிநதனோ.

இவ்வுணர் சூததிரக் காரிகையின வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியறுழிசைமுன்றடியொப்பனநான்கடியாய்
எருத்தடிநைந்துமிடைமடககாயுமிடையிடையே
சுருக்கடியாயுந்துறையாங்குறைவிரெலசீரகவல்
விருத்தங்கழிநெடினன்கொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்திறையும், ஆசிரியவிருத்தமுமா மாறுணர்த்து-றறு. தருக்கியுறுழிசைமூன்றடியொப்பன-எ-து. மூன்றடியாயத்தம்முள்ளவொத்தவருவன ஆசிரியத்தாழிசை. எ-று. தருக்கியலென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன மூன்றடுக்கிவருவன சிறப்புடையன; தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. எனனை? “மூன்றடியொத்தம்முடிவினவாயவிடி, னுன்றவகவற்றாழிசையாகும்” எனபதியாபருங்கலம். வ-று? “கன்றகுணிலாக கனிபுகுத்தமாயவன், இன்றுமமாணுவருமெலவனவாயிற, கொன்றையநதிகுழலகௌமோதோழி. பாம்புகடிகுக்கடல்கடைந்தமாயவன், நாகுநமமானுவருமெலவனவாயி, ஆம்பலநதிகுழலகௌமோதோழி. கொல்லயஞ்சாரநகுநுந்தொசித்தமாயவன், எல்லிநம்மானுள்வருமெலவனவாயில, முலையநதிகுழலகௌமோதோழி” இவையொருபொருண்மேன மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. “வாறுநிமிர்ந்தனைவையகமளந்தனை, பானமதிவித்தனை பலலுயிரோம்பினை, நீன்றவண்ணநினனிகைமற்றொழுதனம்” இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நானகடியாய யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்காயமிடையிடையே சுருக்கடியாயுடதுறையாம-எ-து. “நான்கடியாய நற்றயலடி குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிறயலடி குறைந்திடைமடக்காயவருவனவும், நான்கடியாயிடையிடையிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடையிடைகுறைந்திடைமடக்காய வருவனவும், ஆசிரியத்துறை. எ-று. நான்கடியாயெனபதனையெல்லாவற்றினோடுங் கூட்டியிடைமடக்காயெனபதனை யொருகாலிருத்தையுங் கூட்டி மத்தம்மையாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. சீரவனாயறுத்திலாசமயால எனைத்தச் சீராமும், அடியாயவரப்பெறுமெனக்கொள்க. வ-று? “கரைபொருகானயாற்றவ் எல்லதொம்முள்ளிவருவிராயின், அரையிருளயாமத்தடுபுலியே நஞ்சியகறுமபொக, நகையுருமேறு நுங்ககவேலஞ்சுதுமனம், வகையரமங்ககயாலெளவுதலஞ்சுதும் வாரலையோ” இது நான்கடியாயநற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. “வனநிலாபூர்தாரவளங்கெழுசெம்புட்டசேயவடிவேபோலத், சண்டளாப் பூம்பிண்டித்தகமையேந்திமாவினவித்தனநதோனயாரோ, சண்டளாப்பூம்பிண்டித்தகமையேந்திவந்துநம், பண்டைப்பதிவினவிப்பாங்குபடமொழிசைபட்டந்தோனனே” இது நான்கடியாய நற்றயலடி குறைந்திடைமடக்காயவந்த ஆசிரியத்துறை. “கொன்றாநதமைந்த குருமுகந்தெழினிறக குருதிக்கீகாட்டன விருந்தாட்பெருங்கக குன்றமென வனமுமெனக் குமுறநினன்கொநிரதொழிலவேழம் வென்றாநதமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிதைத்துளங்குவாளிலங்கெயிற மறுவளைப்பருடத்தா ளந்ரும வானெனவெதிருவகற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழிக்கணயாளி, சென்றாநதமைந்த சிறுதுதிவளஞ்சிரப்பொறியெருத்தெழுமுவலிபுலவநாறழலவாயப புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகைபா நின்றன புலிமானேற்றை, என்றங்கிவையிவையியங்கலினெந்நிறத்தினிவரலவேண்டலந தனிவரலெனத்தலை விலக்கவி நிறுவனா மிசைபெயிருறும்பிடை யிதுவெனெனவது நோனாகரவிர விடைகளவுளமது கற்றேரோதுங்கறபனே” இது நான்கடியாயமுதலடியமூன்றாமடியும் பதினான்குசீராயலலாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீராயிடையிடைகுறைந்து வந்த ஆசிரியத்துறை.

ரியத்துறை! “இரங்குயின்முழவாவினனிசையாழ்தேனா, அரங்கமணிபொழி
 லா வாழிம்போலுமிளவேனில், அரங்கமணிபொழிலாவாழிமாயின், மரங்கொ
 ன்மணநதகன்றா நெஞ்சமென்செயத்திளவேனில்” இதுநானசடியாயிடையி
 டை குறைநதிடைமடக்காயவரத ஆசிரியத்துறை. எனனை! “கடையதனயல
 டி, கடைதபுரடையவு, நடுவடிமடக்காய நானகடியாகி, யிடையிடை குறை
 னவு மகவற்றுறையே” எனபதியாப்பருங்கலம். குறைவிற்றெலசீ ரகவல விரு
 த்தங்கழிநெடி னு, கொத்திறுவது-எ-து. கழிநெடிடிநானகாயத் தமமுள
 ளவொத்தவருவன ஆசிரியவிருத்தம். எ-து. குறைவிற்றெலசீரொன்று சிறப்பித்
 தவதனால் எண்சீரினயிகக சீரானவரத அடியெல்லாரு சிறப்பில்வெனக்கொ
 ள்க. வ-து! “விடருகுழரவினிடையுடங்க பினவாளவீசிலையாராவேன, கட
 ன்குழநாடன்காளிங்க கதிர்வேலபாழிமாதங்கி, வடருசோகொங்கைமலைநாந
 தாமவடிக்கண்ணிலமலாதாரநாந, தடநதோ ளிரணமும் வேயதாரநா மென
 னு! தன்கைத தண்ணுமையே” இஃதறுசோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசிரிய
 விருத்தம்! கணிகொண்ட. எ-து. எழுசோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசிரியவி
 ருத்தம்! மூவடிவினல். எ-து. எண்சோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசிரியவிரு
 த்தம்! இடங்கைவெஞ்சிலை. எ-து. ஒன்பதினசோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசி
 ரியவிருத்தம்! கொங்குதங்கு. எ-து. பதின்சோக்கழிநெடிடிடியானவரத ஆசி
 ரியவிருத்தம். எனனை. “கழிநெடிடிடிநானகொத்தினவிருத்தம், தமிழா
 மரபினதகவலாகும். எனபதியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே. எ-து. மகதேமு
 னனிலை,

கன்றுகுணிலவாஹுத்ததாழிசையாங்கொபொருகான

எனதுமவண்டிளாபூநதாரிரங்குயின்முழவாக்

கொன்றாநதமைநதவகவறுறைகுறையாவிருத்தம்

பினமுழகுழலிவிடங்கணிமூவடிவாதியவே.

இவ்வுகாச சூத்திரக்காரிகையின்வழியே ஆசிரியப் பாவினங்கடக்குக்கா
 ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

தரவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிசசொற்குரிதகமாய்

நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலிநீர்த்திணைபோல்

மரபொன்றுநேரடிமுச்சீர்குறண்டுவேமடுபப

தரவொன்றுமல்குலதம்போதரங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய, நேர்நிறியறதேரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரி
 ச்சீரும்வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சோயிக்கு நேரடித்தா
 யக் கலித்தனையும், அயற்றையுநதட்டுத் தரவுதாழிசையெனது முதலுறுப
 பும, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமெனநூ னுணையுறுப
 பு முடைத்தாய, ஒத்தாழிசைக்கல், வெண்கல், கொச்சக்கல் யெனலும்
 வேறுபாட்டாறகிநத, கலிப்பாக்களை உறுப்பினும், ஓசையானும், பொரு
 ளானும், பெயாவேறுபாடுணாததுவா நெடுததுக்கொண்டா, அவற்றுள்,
 இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், அம்போதரங்கவொத்தா

ழிசைக்கலிப்பாவுமாமாறுணர்த்து-றறு. தரவொன்றி தாழிசைமூன்றுதனிச
சொற்கரிதகமாய நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலி. எ - து. மூன
னெருதரவுவந்து, அதன்பின்பு மூன்றுதாழிசைவந்து, அதன்பின்னெருதனி
'சொல்வந்து, அதன்பின்னாகிரியத்தானாவது, வெண்பாவானாவது, ஒருசரிசு
கவுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா-எ-று. தரவெனி
னும், எருத்த மெனினு மொக்கும். தாழிசை யெனினும், இடைநிலைப்பாட
டெனினு மொக்கும். தனிசொல்லெனினும், விடடிசையெனினும், கூடுனெனினு
ம, துனிநிலை யெனினு மொக்கும். சரிதகமெனினும், மடக்கியலெனினும், வர
மெனினும், வைப்பெனினும் போக்கிய லெனினு மொக்கும். என்கை. "தந்த
மூனனிற்றலிற் றரவேதாழிசை, யொத்தாழிசைதின்னும் தொத்தாழிசையே, த
னிச்சரிற்றலிற் றனிச்சொற்குனிதிரை, நீர்ச்சுழிபோல வினாசரித்ததுவலிற்
சோர்ச்சியிலுலவா சரிதகமெனப்" என்றுகாரணகருதிசொன்னொருமுனொ
னக்கொள்க. இனித்தரவுதாழிசைக்கடிவவாயறையாமாறு சுருங்கிற்று மூ
னறடியெனனுங் காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதலும். உ - று. "வானெம்புகை
ண்பனிகூர்வண்ணமவெறையத்திரிந்து, தோணெம்பிநசுக்கைதுறந்துதுன்பங்கூர்
சப்பினவாய்ப, பூனெய்க்குமுலைகண்டுமொருட்பிரிதலவலிப்பவோ. இது
ரவு-சூருடையகிங்கடங்கன்சொலற்கரியவென்பவாற, நீருடைபலநலமொலை
யப்பிரிவாரோபெரியவோ.—சேணுடையகிங்கடங்கன் சொலற்கரியவென்பவா
ல, நாணுடையநலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமில்லா—சிலம்படைநதலெங்
கானஞ்சீரிலவேயென்பவாற, புலம்படைநதநலந்தொலையப்போவாரோபொரு
ளிலவோ. இவைமூன்றுநதாழிசை. எனவாகு, தனிச்சொல். அருளுெனியில
ராயப்பொருள்வயிற்பிரிவோ, பன்னெடுங்காலமுமவாழியா, பொன்னெடுந்
தேரொடுநதாணையிற்பொலிந்தே" இதுசரிதகம். தரவுமூன்றுடியாய்ததாழி
சைமூன்று மிரண்டிரண்டடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்று மூனறடியாசிரியச
சரிதகத்தாலிற் றேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா. வெண்ணைச்சரிதகத்தாலி
ற்றன்யாப்பருங்கலவிருத்தியுடனங்கொள்க என்கை. "தரவுதாழிசை தனிச
சொற்கரிதகமெனுநான்குறுப்பின்னொத்தாழிசைக்கலி" என்றாகலின். "தா
வொன்றுகித்தாழிசைமூன்றுயத, தனிச்சொலிடைகிடந்துசரிதகநதழுவ, வை
த்தமரபின் தொத்தாழிசைக்கலி" என்றா மயேசுசாரா. நீர்த்தினைபோன மர
பொன்றுநேரடி முச்சோகுறணி வேமிப்பதது அம்போதரங்கவொத்தாழி
சை. எ-து. கணாசாரகணாசார வொருகாலைக்கொருகாற சுருங்கிவருகின்ற
நீர்த்தரங்கம்போல நாறசோடியும், முச்சோடியும், இருசோடியுமாகிய அசைய
டிகளைத்தாழிசைக்கருந தனிச்சொற்கு நடுவே தொடுத்தது தரவுதாழிசைஅம
போதரங்கம் தனிச்சொல் சரிதகமெனனும் ஐந்துறுப்புடைத்தாயவருவது அ
மபோதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. எ-று. அரவொன்றுமல்குல்-எ-து. மக
டேமுனனிலை. மரபொன்று நேரடியெனறுசிறப்பித்தவதனால், அசையடிதா
ன ஈரடியாலிரண்டும் ஓரடியானாகும், முச்சோரெட்டும், இருசோறப்பதினா
றுமாயவருவது சிறப்புடைத்தது, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டன,
நான்குமெட்டிமாகச்சுருங்கி வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்கை. "ஈர
டியிரண்டுமோரடிநான்கு, முச்சோடெட்டிமிருசீரீட்டியு, மச்சோகுறையினுமம்

போதரங்கம்” என்றராகலின. அம்போதரங்கமெனினும், அசையடியெனினும், பிரிநீக்கைக்குறளெனினும், கொறசீரடியெனினும், எண்ணெனினும்பொருளும் எனனை. “அனையவாகியவசையடிநானரு, தனியொடுதாழிசை யிடைவருமென்ப” அவறறைப்பெண்ண, அளவெண், இடையெண், சிறநெண்ணென்றுபெயரிடவழங்குவாருமுளா. வ-று. “செடலருமாமுனிவாகினாருதுடன் ரெழுதேததக, கடலகெழுக்கைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுனைய, அழலவிராசுழஞ்செங்கணரிமாவாயமலைநாளைத், தாரொழிமுடிபிதிரத்தமனியப பொடிபொய், வராபுனலிழிசுருதி யகலிடமுடனனைப்பக, கூருகிரான்மாநிடைநதகொலைமலிடைக்கையோய-இது தரவு. முரசுதாவியனமதுனா முழுவது உநதலைப்பப்ப, புனாதொடித்திரடிண்டோட்போமலைநத மறமல்லா, அடியொடுமுடியிறுப்புண்ட யாநநவாநிலஞ்சேர்ப, பொடியெழுவெங்களத்துப்புடைத்தது நிறப்புசுமாமோ. கலியொலிவியனலகங்கலருதுடன்நிடுங்க, வலியயலவிராழி மாறெதிரதமருடசொவு, மாணுதாருடம்போடு மறம்பிதிரவெதிபாணகசை, சேணுபரிருவிசுமபிறசெகுத்ததுநினைசினமாமோ, படுமணி யினநினைகள பரநதுடனிரிநதோடக, கதிமுரணெதிரமலைநதகாரொலியெழிலேறு, வெரினெடுமருப்பொசிய மீழநதுதிறமவேறுக, உதமலிபெருந்தொழுவினிறுத்ததுநினைகலாமோ. இவைமுனதுந தாழிசை — இலங்கொளிமரகதமெழினிமுகியனகடல, வலம்புரித்தடக்கையின் மாஅனினலிறம. விரியினாக்கோங்கமும் வெந்தெரிபசுமபொனும், பொருகநிறட்டோய்புரையுநினனுடை. இவைநாறசீரடியிரண்டம்போதரங்கம். இவைபெண்ண. “கணகவாகதிரமுடிகனலுருசென்னியை, சனை ஈடருதுபகை தவிரத்தவாழியை. ஒலியியலுவனமோங்கியகொடியினை, வலியிருசுகடமாறறியவடியினை. இவையோரடிநானகம்போதரங்கம். இவை அளவெண், பொரவுணாககடந்தோயநீஇ, புனாமருதமபிளந்தோயநீஇ, நீரகலமளந்தோயநீஇ, நிழறிகழமபடையோயநீஇ, இவை முசசீரடிநானகம்போதரங்கம். இவை யிடையெண். ஊழிரீஇ உலகுநீ, உருவுநீஇ, அருவுநீஇ. ஆழிரீஇ, அருளுநீஇ, அறமுநீஇ, மறமுநீஇ. இவையிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிறநெண்-எனவாவது, தனிசொல். அமிதிறலொருவநிற பரவுது மெங்கோன, தொடுகழற கொடுமபூட்பகட்டுடழின்மாபிற, கயலொடுகலந்தசிலையுடைக்கொடுவரிப, புயலுறழதடங்கைப்போவேலசுத்தன, தொனதுமுதிகடலுலகமுழுதுடன், ஒன்றுபுரிதிகிரியுருட்டிவோன்னவே” இதுசரிநகம், இவ்வெட்டிமபதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட முசசீரடியும், இருசீரடியும், நான்குமெட்டிமாயவந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. “நலங்கிளாதிருமணியு நனபொனனுங் குயின்றழகா, இலங்கெயிறழலரிமானெருத்தஞ்சேரணையினமேல், இருபுடையுமியக்கரசு நினைக்கவரியெடுத்தசைப்ப, விரிதாமந துயலவருஉம் வெண்குடை மூன்றுடனிழற்ற, வண்டாறறநாறகாதம வகைமானவுயாநதோமுகும், தண்டளிப்பபூம்பிண்டிகிழ்த்தகைபெறவீற்றிருந்தனையே” எனனும் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவினுளெட்டிம பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கங் குறையாதேவந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்ததியுடன்கொள்க. எனனை. “நீரத்தினாபோலநிரலேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சுருங்கியுநையடி

தாழிசை, விட்டிசைவிரியத்தொழிதகசுசரிதகந, தாழிசைதொழிதகதரவினோ
டேனவும், யாப்புறறமைநத வம்போதரங்கம்" என்றா காககைபாடினியார்

வானெடுங்கண்பனிநேரிசையாகுமதர்த்தநுண்டு

சேனுறவோடிக்குழையிடறிசசெருசசெய்யுமவழி

நானுந்திருவுமறிவுஞ்செறிவுமுடையநல்லாய

ஏனுங்கெடலருமாமுனியம்போதரங்கமென்னே.

இவ்வகைசுருத்திரக் காரிகையினவழியே நேரிசையொத்தாழிசை, ககலிப
பாவிற்கும, அம்போதரங்க வொத்தாழிசை ககலிபபாவிற்குமகூடியிலககி
யங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

(௨)

அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல

வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைககலிவானறனேதட

டிசைதனதாழியுமவெண்பாவியைபந்துமினபான மொழியாய

விசையறுசிறந்தடியாவிறுமாய்விழின்வெண்கலியே.

இ-கை. வண்ணக வொத்தாழிசைககலிப்பாவும, வெண்கலிப்பாவுமாமாறு
ணர்த்து-றறு. அசையடிமுன்னராகமவந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல வசை
யறுவண்ணகவொத்தாழிசைககலி. எ-து. அம்போதரங்கவுறுப்பிற்குந தாழி
சைக்குநடுகிலே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத்தரவு, தாழிசை, அராகம, அம்போத
ரங்கம, தனிச்சொல், சுரிதகமெனனு மாறுறுப்பினையுமுடைத்தாயவருமெனி
னதுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவெனப்படும. எ-து. அராகமெனினும், வ
ண்ணகமெனினும், முடுகியலெனினும், அடுக்கியலெனினும்மொக்கும், வசையறு
வண்ணகமென்று சிறப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முடலாகிய
எல்லாவடியானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. அடிவகையறையாவதுசிறுமை
நானகடி பெருமையெட்டடி இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியா
னும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. எனனை "அளவடிமுதலா வளைத்தினுநானக
டி, முதலாயிரட்டிய முடுகியனடக்கும்" என்றாகலின். வ-று. விளங்குமணி
பபசம்பொனனினவிசித்தமைத்துக்கத்தாகானறு, துளங்குமணிக்கனைகழறகா
றறுறுமலாரிறும்பைநதாரப, பருத்தடக்கைமதயாணைப பிளையெருத்தினமி
சைத்தோன்றும், குருக்கொண்டமணிபூஞ்ஞையகுறையிரதுமுனனாட்கண்
மாயாதவனப்பினையாமகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தாயாகித் தலையளிக்குந
தண்டிறைபூரகேள். இதுதரவு. காட்சியாறகலப்பெய்தி யெத்திறத்தங்குதிப
பாகி, மாட்சியார்க்கறியாத மரபொத்தாங்கரவினாறு, பிணிரலம்பெரிதெய்திப
பெருநதடநதோள்வனப்பறிய, அணிரலந்தனியேவந தருளுவதுமருளாமோ.
அன்பிலையிழ்தனைஇயறிவினாறுபிறிதின்றிப், பொன்புனைபூணாகமபசப்பெய்தப்
பொழிலிடத்துப, பெருவளைத்தோளருளுதறகிருளிடைத்தமியையாயக், கருவ
ளைத்தோளகதிப்பிக்குங்காதலுங்காதலோ, பாங்கனையேவாயிலாப பலகாலு
ம்வந்தொழுகுந, தேங்காதகரவினையுந தெனியாதவிருளிடைக்கட, குடவனாவே
யத்தோளினை கள்குளிரப்பிப்பானறமியையாயத, தடமலாததாரருளுந்நருகுதி
யுநருகுதியோ. இவைமூன்றுநதாழிசை. தாதுறுமுறிசெறி தடமலரிடையிடெ

தழுவென விரிவனப்பொழில், போதுநறுநறுவிரை புதுமலர்தெரிதருகருநெய்தல்
 விரிவனகழி, தீதுறுதிருமுகனநனிமுனிவன துணையொடுபிணைவனதுறைமு
 துறுமொல்கலி துறைதருதினையொடு கடிதொடர்புடையதுகடல். இவைநா
 னகும் அரசகம். கொநிநதிறுடையன, சுறவேங்கோடபதனால, இயங்கழி
 யிராவருதலவேண்டாவென்றிசைத்தலமோ. கருநிறத்துறுதொழிறகராமபெ
 ருதுடைமையால், இருணிநத்தொருநாளிலிராவாரலெனநிலமோ. இவைநாற
 சீரீரூயிரண்டமுபோதரங்கம்: நாணுநி கழிநதனறற் பெண்ணரசி நலதத
 கையே, துருசலுமொழிநதனறற் ரெடித்தோளி தடங்கண்ணே, அரநுறொடு
 கழிநதனறற்சரிருநுமாயிழைக்கே, நயப்பொடுகழிநதனற ன்னவது நன்னுத
 நகே. இவைநாறசீரோரடிநானகம்போதரங்கம். அதிநததாலசைநதனதோ
 ள. அலாதற்குமெலிநதனகண். பொயததுளையாறபுலர்ந்ததுமுகம். பெர்னனி
 நத்தாறபோததனமுலை. அழவுலசைநததுநகை. அணிபினுலொசிரநதி
 டை. குழலினுனிமீநததுமுடி. குறையினற்கோடிநதுநிறை. இவைமுச்சீரோ
 ரடியெட்டமுபோதரங்கம். உட்கொண்டதகைத்தொருபால் உலகநிறதவலத
 தொருபால், கட்கொண்டதுளித்தொருபால், கழிவெயதும்படித்தொருபால்,
 பரிவுறுஉநதகைத்தொருபால், படிவுறுஉமபசப்பொருபால். இரவுறுஉந்துய
 ரொருபால், இனிவநதவென்றிறொருபால். மெலிவுறுஉநதகைப்பொருபால். வி
 ளாப்புநதடைநதொருபால், பொலிவுசென்றகனறொருபால். பொறைவநது
 கூர்ந்தொருபால். காதலிறகதிரப்பொருபால். கட்படாத்துயரொருபால், ஏதி
 ல்சென்றனைநதொருபால். இயனாணின்செறிவொருபால். இவை யிருசீரோரடி
 பபதினாறம்போகாங்கம். எனவாந்து. தனிச்சொல. இன்னதிவ்வழக்கமித்திற
 மிவணல, மென்னவுமுனனாட்டினனாயாகிற், கலநதவணிலைமையாயினுநலநத
 கத், கிளையொடுகெழீஇய தனையவிழ்க்கோதையைக், கற்பொடுகாணியபாடே,
 பொற்பொடுபொலிகதும் புணர்ச்சிதானே” இது சரிதகம். ஆறுறுபபுற கு
 றைவின்றிவநத வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. என்னை. “அச்சொலபப
 ட்ட வறுபபோடாக்கடி, வைத்தநடையதுவண்ணகமாகும்” என்றற்காக்
 கைபாடினியா. வானநனைதட டிசைதனதாசியும் வெண்புலிவியநதும், விசை
 யறுசிற்தடியாலிது மாயவிடினவெண்கலியே-எ-து. கலித்தனை தட்டுக்கலியோ
 சை தழுவிடும், வெண்டனைதட்டு வெள்ளோசைதழுவிடும்வநது நற்றடிச்சீ
 ரானிறுமெனினதுவெண்கலிப்பர் வென்றும், கலிவெண்பாவென்றும்வழங்கப
 பிடம்.எ-து. இன்பானமொழியாய்.எ-து.மகரீடமுன்னிலை.விசையறுசிறதடியெ
 ன்றுசிறப்பித்தவதனால, வேறுறுததனைதட்டுருகிவரவும்பெறும்.வ-து. ‘வாளா
 ரநதமழைத்தடங்கண்வனமுலைமெல்வம்பனுககக், கோளாரந பூணகறுகுழை
 புரளக்கோட்டெருததின், மாலைதாழ்கூரதலார் வரணமுறையானவநதேத்தச,
 சீசாலைதாழ்பிண்டிக்கீழ்ச்சூழ்நதவர்தஞ்சொன்முறையான, மனையறமுந துற
 வறமு மண்ணவாக்கும விண்ணவாக்கும, வினையறுக்கும வகைதெரிநது வீ
 டொடு கடடிவையுறாதத, தொன்மைசால் கழிஞானத்தெந துறவாசைத்தொ
 முதேத்த, நன்மைசால்வீடெய்துமாறு” இதுதன்நையானுந, துள்ளலோ
 சையானும், வநதமையான் வெண்கலிப்பா-ஈ-சுடர்த்தொடிகுணைய: தெரு
 வில்யாமாடு, மணநசிறிற்காலிற்சிறையாவடர்ச்சியபொற், கோணநிறதுவ

செய்யுளியல்.

சிப்பரதுகொண்டோடி, நோதக்கசெய்யுஞ்சிறுபட்டிமேலோராள, அன்னைய
மயானுமிருந்தேமாவிலுளே, உண்ணுநீரவேட்டேனெனவநதாறகனனே, அட
பொறசிரகத்தால் வாககிசுசுடரிழாய, உண்ணுநீருட்டிவாவெனற னெனயா
னும், தன்னையறியாது சென்றேனமறறெனனே, வளைமுன்கைபறநிலியததெ
ருமந்திட், டனனாயிவனொருவன்செயததுகாணெனறேன, அன்னையலறிப்படி
தூர்த்தனனையான, உண்ணுநீரவிககிஞனெனறேன வனனையும், தனனைப்புற
ம்பழித்து நீவமற நெனனேக, கடைக்கண்ணற கொலவானபோ னேக்கநகை
க்கடை, செயதானககளவனமகன்” இது வெண்டளைதட்டி மொளளோசை
தழுவி யொருபொருண்மேல் வந்தமையாற் கலிவெண்பார். எனனை. “ஒரு
பொருளுதலிய வெள்ளடியியலாற், றிரிவினறிமுடிவது கலிவெண்பாட்டே”
ஓன்றா, தொலகாப்பியனா. “வெண்டளை தனறளை யெனறிருதனமையின், வெ
ண்பாவியலது வெண்கலியாகும்” என்றா காக்கைபாடினியார. இனிப்பிறத
ளையானவருமாறு. “ஏமலாநறுங்கோதையெருகதலைப்ப விறைஞ்சித்தன, வா
ரமலாத்தடங்கண்ணாவலைப்பட்டுவருநதியவென, தாராவரைய கனமாரபனறநி
மையைறியுங்கொல, சோமலிகொடியிடைசிறநது” இது ஆசிரியத்தனையானுந,
தனறளையானும்வந்த வெண்கலிப்பா. பிறவுமயாபருங்கலிநுத்தியுட்கண்டு
கொளக.

நின்றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்னிதழறுதுபபும

ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியோசைகுளருத்

துன்றியவாளாமழையுஞ்சுடர்த்தொடையோமலரும்

என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற்றிலக்கியமேந்திழையே.

இவவுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே அம்போதாறகவொத்தாழிசை
க்கலிப்பாவிற்றும், வண்ணகவொத்தாழிசைக கலிப்பாவிற்றும், வெண்கலிப
பாவிற்றுகங்காட்டிய இலக்கியங்களைமுதலினைத்துகொளக. (மக)

தரவேதரவினைதாழிசைதாழுஞ்சிலபலவாய்

மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்

அரவேரகலலகுலம்பேர்நெடுங்கண்வம்பேறுகொங்கைக

குரவேகமழ்குமூலாய்கொண்டவான்பெயர்கொச்சகமே.

இ-கை. தரவுகொச்சக கலிப்பாவும், தரவினைக கொச்சககலிப்பாவு
ம், சிஃறுழிசைக கொச்சக கலிப்பாவும், பஃறுழிசைககொச்சககலிப்பா
வும், “மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணாததுறது. தரவேதரவி
னைதாழிசை தாழுஞ்சிலபலவாய மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தன - எ-து-
ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தாழிசைசிலவந்தும், தாழிசைபலவ
ந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம, அம்போதாறகம. தனிச்சொல், சுரிதகமெ
ன்னுமாறுதற்பும், தமமுண்மயங்கியும், வெண்பாவிடேனும். ஆசிரியத்தினோ
டுமயங்கியும், வருவனவெல்லாம் கொச்சகக் கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழ
ங்குப்பபும். எ-து. சொல்லிணமுடிவினப்பொருண்முடித்தல் எ-து. தரதிரவுத்
தியாகலின் தரவுகொச்சகமுதலாயின அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்
கொளக. ஒருதரவு வந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிரண்டா
யவந்தால் தரவினைககொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால் சிஃ

முழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால் பஃமுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்றினோடுமயங்கியும், வருவ வல்லா மயங்கிசைக்கொச்சகக் கலிப்பாவென்றும், வழங்கப்படும். தாறு என்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சரிசுகமும், இடைய ட வரப்பெறுமெனக்கொள்க. மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உற்ழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரிற்றியறையும், ஸ்ரீநாரநிவாகிய வஞ்சியரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும், வநஞ்சைச்சுழிசைக்கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றுவழங்கப்படும். எ-று. வாங்கமைத்தோள் குழலாய எ-து. மகேஉமுனைனிலை. கொண்டவானபெயா கொச்சகமே-எ-து. இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க. வ-று. “செல்வப்போ-ஒளித்ததே” எ-து. சரிதகமில்லாத தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “குடிகி-சென்றவாறே” இது தனிச்சொல்லுஞ்சரிதகமும், உற்றுவந்ததரவுகொச்சகக்கலிப்பா. “வடிவுடைநெடுமுடி வானவாக்கும்வெலற்கரிய, கடிபடுநறுமன்பநதாச்சால்லாகருங்காவலனும், கொடிபடுமணிமாடக்கூடலாகோமானே இ-து. நானவாங்கு, தனிச்சொல், துணைவனைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாந், கிணைமலாத் தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்கண்ணார் துணையாகக்கருதாரோ. இதுதரவு-அதனால். தனிச்சொல். செவ்வாயப்பேதையிவடிந்தெவ்வாறுங்கொல்லித்தெண்ணியவாறே” இது இடையிடைத்தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியசுகரிதகத்தாலிற்ற தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பா. சரிதகமில்லாதது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. “பருஉததடக்கமைதயானைப் பணையெருத்தினியிசைத்தோன்றிக்; ஞருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னாபுடைகுழப், படைப்பரிமான நேரினோடும் பரந்துலவும் நுகினிடைக, கொடித்தானையிடைப்பொலிந்தான்கூடலாகோமானே. இதுதரவு. ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனு யுலகமெலாந் காத்தளிக்கும், பச்சையாமணிபடைம்பூட்ட புரந்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்காணாத காரணத்தான மயங்கினோ. ஆங்கொருசார், அக்காலமணிநிராகாத தருவனாயாற் பணிதவித்தது, வக்கிரனைவடிவழித்தமாயவனுப்பாவித்தார், சக்கரங்காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனோ—ஆங்கொருசார், மால்கொண்டபகைதணிப்பான மாததடிநதமயங்காச்செங், கோல்கொண்ட, சேவலங்கொடியவனுப் பாவித்தார், வேல்தொண்டதிண்மையால் விம்மித்தராய். தின்னனோ—இவை, மூன்றுதாழிசை. அஃதான்று - தனிச்சொல். கொடித்தேர்த்தோனல்கொறகைக்கோமான், நினைபுகொருவன் செம்பூட்சேள், தின்னரனி யறிந்தனர் பலதோளும், ஐவருளொருவனை நறியலாகா, மைவ்வாயானை மடங்காவெனறி, மனைவன் வாழியென்றேததத், தென்னவன்வாழிதிருவொடுமபொலிந்தே” இது சரிதகம். இது நானகடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சரிதகமுமாய் இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற சிறிதுவேறுபட்டி வந்தமையாற் றிஃமுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. “தன்மதியே, முகத்தானைத் தனியிடத்தானின்கண்டாந், குண்மகியு முடை நிறையு முடன்

றளர முன்னுட்கட், கண்மதியொப்பிவையின் திக் காரிகையை நிறைகவர்ந்த, பெண்மதியின்மகிழ்ச்சதின் பேருளும் பிறிதாமோ. இதுதரவு. இளநல மிவள்வாடவிருமபொருட்குப்பிரிவாயேல், தளநலமுகைவெண்பத் துமுதமுறளர்வாளோ—தகைநலமிவள்வாடத்தருமபொருட்குப் பிரிவாயேல், வகைநலமிவள்வாடிவருநதயிலலிருப்பாளோ—அணிநலமிவள்வாட வரும்பொருட்குப்பிரிவாயேல். மணிநலமகிழ்மணிமாசோடுமடிவாளோ—நாமபிரியேமினிச்சென்று நன்துதலைப்பிரிவாயேல், ஒம்பிரியோமெனவுகாததவுயாமொழியுமபழுதாமோ. குணத்தித்கிரடோளாய்கொயுனதகிறகூடா, அனநனிததுவருண்மொழியாலருளுவதுமருளாமோ—சிலபகலுமுடியக்காறசிலம்போலிசேறடிப்பரவிப், பல்பகலுதலையளித்தபணிமொழியும் பழுதாமோ. இவையாறுநதாழிசை, னனவாகு, தனிச்சொல். அருமபெறலிவள்ளிநூ தருமபொருள, பெருமபெறலரியனவெறுக்கையுமறறே. அதனால், விழுமியதறிமதிவாழி, கெழுமியகாதலிற் தருமபொருளசிறிதே’ இதுசுரிதகம். நாலடித்தரவும், இரண்டடித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமுமபெறறுவநத பஃருழிசைக கொச்சுக்கக்கல்பா—44ம் ரிகிளாநெடுமுடிமாயவனுநதம்முனம்போன, நன்கிளாநெடுமிகடலுங்கானலுநதோனறுமால், நானா நிறதவையன்ன நொயப்பறைய சிறையன்னம், இரையநதிறைநரு மேமருசாரா துறைவகேள். மலையெனமழையென மருசெனத்திசைபொருட்கு, கனலெனக்காற நெனக்கடிதுவநதிசைப்பினும், விழுமியோவெருளிபோல்வெல்லாழியிறக்கலா, தெழுமுநநீபாரதொழுது மேமருசாரா துறைவகேள். இவை இரண்டுநதரவு கொடிபுனாயுதுழைதுசிப்பிற் குழைக்கமாந்ததிருமுகத்தோள், தொடிநெகிழநததோள்கண்டு துறவலையெனறியால். கணகவருமணிப்பைம்பூக்கயில்கவையசிறுபுறத்தோள், தென்பணிநீருக்ககண்டுந தெரியலனே யென்றியால். நீர்பூத்தநிகையிதழக்கணினறொசுநதபுருவத்தோள், பீர்பூத்ததுதலகண்டும பிரியலையென்றியால். கணவரலாற்றிருகனாபோறகைநிலலா துண்ணெகிழநது, கணையுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றியால். வீழ்சுடரினையேபோல விழுமநொயபோறுககலாத, தாழுமென்னிலைகண்டு தாங்கலனையென்றியால். கலங்கவிழநத நாய்கன்போற கணைதுண்பிதினறிப, புலம்புமென நிலைகண்டும போகலனையென்றியால். இவையாறுநதாழிசை. அதனால், தனிச்சொல், அநிம்புநிலிறுமி நெடுமபணை மிசைதொறும், கொடும்புறமடலிடை யொடுவகனருகு. செறிதருசெருவடை யெறிதொழிலினையவா, நெறிதரு புரவியினமறிநருநதியில். அரகடைநிசைபடைவினைசெறிமுரசென, துறாவருதினையொடுக்காபொருடல். அவன்கொளியவிசுட ரிலங்கொளிமலாதொறுங், கலந்தெறிகாலொடு புலம்பினபொழில். இவைநான்குமராகம். விடாஅதுகழலுமெனவெளவனையுநதபாபயமன், கெடா அதுபெருகுமெனதுகணமைபு நிறுப்பாயோ, ஒல்லாதுகழலுமென் னெனவனையுஞ்செறிப்பாயமன், நில்லாதுபெருகுமென நெருசமு நிறுப்பாயோ தாங்காதுகழலுமென் நகைவனையுநதவிற்பாயமன், நீங்காதுபெருகுமென்னெருசமுநிறுப்பாயோ. மற்றவாதவன்பினேன் மன்னிற்முமாறுரையாய, துறவாததருடையென நயர்திருமாறுரையாய, காதலாமராயின் திக்காமக்குமருநதுரையாய. ஏதிலாநிலை

சாய யானுயயுமாறுவாயாய். இணைபிரதார்மாயினி யின்பக்குமருநதுரை யாய. துணைபிரததமருடையேனதுயர்திருமாறுவாயாய். இவையாறுநதாழி சை. எனவாங்கு, தனிச்சொல. பகைபோன்றதுதறை. பரிவாயினகுதி. நகை யிழந்ததுமுகம். நனிநாணிற்றுளம். தகையிழந்தனதோள். தலைசிறந்ததுந யர். புனகபரந்ததுமெய். பொறையாயிற்றெனதுயிர். இவைஇருசீரோரடியெ ட்டட்டிபோதரங்கம். அதனால், தனிச்சொல இனையதுநினையால் அனையது பொழுதால், நினையலவாழி தோழிதொலையாப, பனிபொழுதுகிண்சுணை, எ ன்னெடுகழித்தித துன்னியநோயே” இதுசரிதகம். இது தரவிரைபிழைநா ழிசையாறும், தனிச்சொலலும், அராகம் நான்கும், பெயாததும் ஆறுதாழி சையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோரடியெட்டம்போதரங்க வுறுபபும்பெற று நான்கடி ஆசிரியசுகரிதகத்தாலிற்றுக்கலிக்கோதப்பபட்ட ஆறுறுபபும், மிக் கும், குறந்ததும், பிறழந்ததும், உறழந்ததும், மயங்கியும், வந்தமையான் மய ங்கிரைக் கொச்சககலிப்பா. வெணபாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சககலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்க்கிம்புன லெனனும் பழம்பாட்டிறகண்டுகொள்க. இன்னுமரபே வியனறுமென்று சிற ப்பித்தவதனால், ஒருபோகுமுதலா வுடையனவற்றையெல்லாமித்தற பெயா கொடுத்திக் கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை? “எருத் தியலினி யிடைநிலைபெற்று, மிடைநிலையினி யெருத்துடைதகாய, மெரு ததமிரட்டித்திடைநிலைபெற்று, மிடையதிர்ட்டித் தெருத்துடைதகாய, மிடை யுமெருத்து மிரட்டுறவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறும், ஈடக்கியல் காறு மமைந்தவுறுபிற, கிடக்கை முறைமையிற கிழமையதாயுந, தரவொ டிதாழிசை யம்போதரங்க, முடுகியலபோக்கியலெனநிலையெல்லா, முறைத டுமாற மொழிந்தவையினி, யிடையிடையெண்பாசிலபலசோறது, மறறும் பிற்பிறவொபபுறுப்பிலலன, கொச்சகமென்னுந குறிப்பினவாகும்” என்றா ளாக்கைபாடினியார்? “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல, வரனமுறைபிறழ வய ற்பாமயங்கியுந, தனிச்சொற்பலவாயிடையிடையிடையுந, மொத்தாழிசைக்கலி யுறுப்பினிபிறழ, வைத்தமுறையானவண்ணகவிதவாய, மயங்கிவந்தனவு மி யங்குநெறிமுறைமையிற, கொச்சககலியெனக்கூறினாபுலவர்” “ஒதப்பபட்ட வுறுப்புவுகையெல்லா, மேதப்பபாமற கலிக்கியலபெயது, மிக்குவகுறைந்தும் பிறழந்தமுறழந்தும், வண்ணமுமடியுநதொடையுமயங்கியு, மடுக்கியலந்தந தொடுத்தபலகியுந, கலிவயிறகடியநத சீரிடையிடையுந, நாறசீரிநந்தசீரோ டிசுவணியு, முச்சீரிருசீ ரம்போதரங்க, மச்சோமுடிவையழிவிலதமுவிபுந, கொச்சககலியெனக்கூறவுமபடுமே” கூறியவுறுபிறகுறைபாடினநித, தேநி யவிரணநிர தேவபாணியுந, தரவேயொழியினுந தாழிசையொழியினு, மிருவ துதைமுத்திறத்தெண்ணே நீங்கினு, மொருபோடுதென்ப வுணாந்திசினோ” என றுநதகலின்? “தரவினறுகித்தாழிசைபெற்றுந, தாழிசையினித தரவுடைததா கியு, மெண்ணிடையிடுச்சின்னங்குனறியு, மடுக்கியலினறியடி நியிர்ந்தொழி கியும், யாப்பினும்பொருளினும்வேறுமையுடையது, கொச்சகவொருபோகா குமென்ப” என்றார் தொலகாப்பியனார். இவற்றிற கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தன்செல்வப்போக்கதககண்ணன்றவுகுனரு
வடிவுடையாகுநதரவினைமன்னும்பருஉததடக்கை

இடமிகவாஞ்சிஃறாழிசைதனமதியோபலவாய

மடலவிழ்கோதைமணிகிளராகுமயங்கிசையே.

இவவுரைச் சூத்திரக்: கையினவழியே கொச்சககலிப்பாககட்டுக்கூ
ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைதுககொளக,

‘அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற

கடிதலில்லாககலித்தாழிசையாகுங்கலித்துறையே

நெடிடடிநான்காயநிகழ்வதுநெடிநீரண்டாய்

‘விடினதுவாகுமவிருத்தநதிருத்தகுமெலலியலே.

இ-கை. கலித்தாழிசையும், சலித்துறையும், கலிவிருத்தமுமாமாறுனாத
து-றறு. அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற கடிதலில்லாகக
லித்தாழிசையாகும. எ-து. இரண்டடிமும், பலவடியும்வந்து, ஈற்றடியிக்கு, அ
ல்லாதவடிதமமுளொத்தும், ஒவ்வாதுமவருவது கலித்தாழிசை. எ-று. கடித
லில்லாக கலித்தாழிசையெனறுசிறப்பித்தவதனால், ஒருபொருண்மேனமுன்ற
டுக்கிவருவது சிறப்புடை. வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொளக. வ-று.
‘கொய்தினைகாததுங் குளவியடுக்கத்தெம், பொயதரசிறுசூடி. வாரணீயையந
லம்வேணடின. ஆய்தினைகாதது மருவியடுக்கத்தெம் மாசிலசிறுசூடி. வாரணீ
யைய நலம்வேணடின. மென்றினைகாதது மிகுபூங்கமழ்சோலைக், குன்றசசி
றுசூழல் வாரணீயையநலம்வேணடின’ இவையிரண்டடியாய ஈற்றடியிக்கு ஒ
ருபொருண்மேல் முன்றடுக்கி வந்தனவால் கலித்தாழிசை. ‘‘வாளவரிவேன
கைவழங்குசூசிறுநெறியெங், கேள்வரும்போதி நெழாலவாழிவேணடினகாள
கேள்வரும்போதி நெழாலாயக்குறூலியரோ, நீளவரிநாகத தெய்நெவாழிவே
ணடின்காள’ இஃதுஈற்றடியிக்கு ஏனையடிமுன்றுமொத்துவந்தகலித்தாழிசை.
அளவுரைத்து மென்றவுமமையால் ஈற்றடியிக்கு ஏனையடியொவ்வாதுவரப்பெ
றுமெனவுங்கொளக. ‘‘பூண்டபறையறைய பூதமருள, நீண்டசடையானு
மே, நீண்டசடையானுமெனப, மாண்டசாயனமலைமகளகாணவேகாணவே”
இஃதிற்றடியிக்கு இரண்டாமடிமுறைந்துமுதலடியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவ
ந்தகலித்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமையால் என்ததுசீரானுமடியாயவர
ப்பெறுமெனக்கொளக. என்னை. ‘‘அடியெனைத்தாகியுமொத்துவந்தளவிற, க
டையடியிக்குவது கலித்தாழிசையே” என்பதியாப்பருங்கலம். ‘‘அந்தடியிக்குச
சிலபலவாயடி, தந்தமுளொப்பனதாழிசையாகும்” என்பதுநீலகண்டிகலித்து
றையேநெடிடடிநான்காயநிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீரடிநான்காய்வருவதுகலித்து
றை. எ-று. வ-று. ‘‘யானுநதோழியுமாயமுமாடுநதுறைநண்ணித், தானுநதே
ரும்பாகனும்வந்தென்னலனுண்டான, தேனும்பாலும்பொலவனசொலலிப் பிரி
வாணீயல், கானும்புள்ளுங்ககையுமெல்லாங்கரியனதே” ‘‘வென்றானவியின
நீங்கினின்றா” இவைநெடிடடிநான்காய்வந்தகலித்துறை. என்னை. ‘‘நெடிடடி
நான்காய் நிகழ்வதுகலித்துறை” என்பதியாப்பருங்கலம். ‘‘ஐஞ்சீரியினடித்
தொகை நான்மையோ, டெஞ்சாதியன்றனவெல்லாங்கலித்துறை” என்றான்

கலின். நேரடியிரண்டாயவிடினதுவாகும்விருத்தம். எ-து. நார்திரேடிநான் காய்வருவது கலிவிருத்தம். எ-து. திருத்தகுமெல்லியலே. எ-து-மகேசுமுன னிலை. வ-து. “வேய்தலைநீடியவெள்ளிலைவகலில், ஆயதலிலொன்சடராழியி னுன்றமர், வாயதலினின்றனர்வந்தலைமன்னரமுன, நீதலைசென்றுநை நீளக டைகாப்போய்.”- “தேம்பழுத்தினிய-தவளமாடமே” எனனை. “அளவடிநான ின்கலிவிருத்தம்மே” என்பதியாபருங்கலம்.

கோயத்தினையாயதினைமென்றனைவாள்வரிபூண்டபறை

எய்திபுதாழிசையானுமவென்றானுங்கலித்தறையே

மைதிகழீழ்நீவரிநெடுங்கண்ணவனமுலையாய

மெப்தருவேய்தலைமேம்பழுத்தென்பவிருத்தங்களை.

இவவுகாச்சுத்திரக்காரிகைபின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்குக் காட்டி. ப- யிலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (யிட)

குறளடிநான்கினமுனறொருகாழிசைகோதில்வஞ்சித்

துறையொருவாதுதனிவருமாயவிழநிந்தடிநான்

கதைதருநாலையமுதேவிருத்தந்தனிசசொலவநது

மறைதலிலவாரத்தினுலிமவஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கக. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சி ப்பாவிற்கீறமாறுமுணாதது-றது. குறளடிநான்கினமுனறொருகாழிசைகோதி ல்-எ-து-இருசேடிநான்காயமுனறுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லிக்கிவருவுன வஞ்சித்தாழிசையாம். எ-து. கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லிப்பவதனால், அ வையொருபொருண்மேல் முனறிக்கியல்லது வாராவெனக்கொள்க. வ-து. “மடப்பிடியைமகவேழம், தடக்கையானவெயின்மறைக்கும், இடைச்சுரமிற் றதாக்கே, நடக்குமென்மன்னேகாண். பேடையையிருமபோததுத், தோகை யானவெயின்மறைக்கும், காடகயிறந்தாக்கே ஒபிமென்மன்னேகாண். இரு ப்பிடியையிலகவேழம், பெருங்கைபானவெயின்மறைக்கும், அருஞசுரமிற்தா ர்க்கே, விருமபுமென்மன்னேகாண்” இவைஇருசேடிநான்காடி ஒருபொருண் மேனமுனறடுக்கிவந்தமைபால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறையொருவாது தனிவருமாயவிடின-எ-து-இருசேடிநான்காய ஒருபொருண்மெல்லொன்றாய வ ருவதுவஞ்சித்துறை. எ-து. வ-து. “மைசிறந்தனமணிவகா, கைசிறந்தனகாந தனம், பொய்சிறந்தனாகாதலா, மெய்சிறந்தலாவிளங்கிழாய” இதுகுறளடி நான்காப ஒருபொருண்மேற்றனியே வந்தமைபான வஞ்சித்துறை. எனனை. “குறளடிநான்கைபிற கோவையமுனறுப, வருவனவஞ்சித் தாழிசை” எனியிற், றுறையென்மொழிபுதுணிநகிசினுள். எனறூராகலின் சிந்தடிநான்கறைத் தருகலைவிருத்தம்-எ-து. முச்சேடி நான்காயவருவது வஞ்சிவிருத்தம்-எ-து. இ-து-து. “சொலையாரநதசுரத்திடைக, காலையாகழலாபபவும், மாலைமாபன வருமாபின, நீலவுண்கணிவள்வாழ்மே” இது சிந்தடிநான்காய வந்தமைபா ன் வஞ்சிவிருத்தம். எனனை. “சிந்தடிநான்காய்வருவனவஞ்சி, பெஞ்சாவிரு த்தமென்மனாபுலவா” என்பதியாபருங்கலம். தனிச்சொலவநது மறைதலி ல்வாரத்தினுலிமவஞ்சி-எ-து-குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும்,

தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறும்-எ-று. மறைதலிலவாரமென
று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிவதல்லது வெள்ளைச்
சுரிதகத்தா லிறப்பெருதெனக்கொள்க. வ-று (பூரதாமகாஎன்னும்) குறள
டிவஞ்சிப்பாநாளுமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறறவா
றும- (கொடிவாலனகுருநிறத்தனகுறுநதாளன, வடிவாளெயிறழுவையன
வளஞ்சிரன, பணையெருத்தினையரிமானையேறித், அணையிலலாத் துறவு
நெறிந் கிறைவனது, எயினயி வணினிதிருநகெல்லோகரும், பயிலபிவினை
பத்திமைந்திடுப்பிடுன, புணையெனத், திருவுறுதிருந் திசைநிழாழ, விரி
வுநாற் கதிவிடுநியெளிதே' இச்சிந்திடுஞ்சிப்பா. புணையெனநுந் தனிச்
சொற்பெற்று ஆசிரி பச்சுரிதகத்தாலிறறவாறு வகண்டுகொள்க. என்னை? "நாங்
தலிச்சயனவஞ்சிமுற்றவை, யாயந்தனிச்சொல்லா டகவலினிறமே எனபதி
யாபபருங்கலம்" அமுதே எனபதும், வஞ்சிக்கொடியேஎனபதும், மகடேமு
ன்னிலை.

மடப்பிடிபேடையிரும்பிடிவஞ்சியினறுழிசையாம

வடுபபுரைகண்ணினல்லாயமைசிறந்தனவானறுநீயாம்

தடபபெருஞ்சோலைவிருத்தமதாருந்தயங்குலஞ்சிக

கொடித்தொடிபூரதாமகாகொடிவாலனுதாரணமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே வஞ்சிப்பாவின்னகட்டுக்காட்டி
ய இலக்கியங்களை முசுனினைத்துக்கொள்க. (யச)

பண்பார் புறநிலைபாங்குடைகைக்கிளவாபுறைவாழ்த்

தொன்பாசசெவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுனமில்லா

வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பின்னுகவ்ளையுமென்றால்

வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவாமாறுணாதது-று. இதனபொழிப்பு, புறநிலைவாழ்
புதும், கைக்கிளையும், வாயுறவாழ்ச்சுதும், செவியறிவுநாடமென்னும், நான்
குபொருண்மேனும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியயிருகவருமெனின அதனைம
ருட்பாவென்று வழங்குவர் புலவர்-எ-று. வண்பான்மொழிமடவாய்-எ-று.
மகடேமுன்னிலை. என்னை? "வெள்ளைமுதலா வாசிரியயிறுதி, கொள்ளத்தொ
டுப்பது மருட்பாவாகும்." என்றாகலின். வ-று (தென்றலிடைபோழ்துதே
னாநறுமூல்கை, முன்றினுமகைவிரியு முகதநீர்த் தண்கோனாக, குன்றமாத
கொல்லென்றாறி புறங்காப்ப, என்றும் தீராரண்பிறேவா, சோசாலசெவ
மொடுபொலிமத்திறந்தே" இதுவழிபடுத்தெய்வநிறபுறங்காப்பப்பழிதீர்செல்வ
மோடொருகாலைக்கொருகாநிறந்து பொலிமினென்றமையாறுபுறநிலைவாழ்த்
துறருட்பா-என்னை? "வழிபடுத்தெய்வநிறபுறங்காப்ப, பழிதீர்செல்வமொடுவ
ழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்த்தே, கலிநிலைவகையும் வஞ்
சியும்பெறுஅ" என்றார் சொல்காப்பியனார். (1) "திருநதலவேர் வரும்புரதேங்
கோதைவாரும், இருநிலஞ்செவடியுநதோயும், அரிபாரந், சேயிதமுனகணுமி
மைக்கும், ஆகுமற்றிவளகலிடத்தணங்கே" இது துணிதலை துதலிய வொரு
தலைக்காமமாதலிற்றைக்கிளைமருட்பா. என்னை? "காட்சிமுதலாக்கலவியினு

ருதலை, வேட்கையிற்புலம்புதல்கைக்கிளையதுதான், கேட்போரிலலாக்கிளவி
களபெறுமே” என்றாராகலின். “பலமுறையுமோம்பப் பவினனேணமின்,
சொலனமுறைக்கட்டோன்றிச்சுடர்மணித்தேருந்நது, நிலமுறையினுடநிக
ரில்லாமாட்டுஞ், சிலமுறையலலதுசெவ்வங்கணிலலா, இலங்குமெறிப்படையு
மாற்றலுமனபும், கலந்ததங்கலவியுநதோற்றமுமேனைப, பொலன்செயபுனைக
லனொழிவவாறனாலும், விலங்கிவருங்குறறைவிலக்கலுமாகா, அனைத்தாதனியி
ருங்கர்ணமிர், நினைத்தகக, கூறியவெமமொழிபிழையாது, தேநிரீரொழுநிற
செனதுபடனறருமே” இது மெய்ப்பொருளசொன்னமையாலு வாழறைவா
ழ்த்துமருட்பா. எனனை “வாயுறைவாழத்தேவயங்கநாடின, வேமபுககடுவும்
போல வெஞ்சொற, ருங்குதலினறி வழிநனிப்பககுமென், ரோம்படைக் கிள
வியின வாயுறுத்தனறே” என்றார் தொல்காப்பியனார். “பலயானைமன்னாற
ருங்கவமருழநது, கொலயானைத்தேரொடுங்கோட்டநதுநலல, தலையாலங்கா
னமபொலியத்தொலையாப, புகிகளமபாபுககாற்றிப்பகைஞர், அபிகளம்வே
ட்டோனமருகவடிதிறல, ஆளிரிமிர்தோடபெருவழுதியெஞ்ஞானமும், ஈரமு
டையையா யெனவாய்ச சொறுகேட்டி, உடையவுழுவரை நெஞ்சனுங்கக்கொ
ண்டு, வருகாலுழவாகடுவேளாண்மைசெய்யல, மழவரிழைக்கும்வகைகாணி
தியீட்டம், காட்டிமமைச்சசையாற்றத்தெனியல, அமைத்தவரும்பொருளாற
னறிவெனவல், இனத்தைப்பெருமபொருளாசையாறசென்று, மன்றமறுகவ
கழாதினெனமும், மறப்புறமாகமதுரையாரோம்பும், அறப்புறமாசைப்பட்டே
றகவறத்தால, அவையாகொடுநாத திருத்திறவையாக, நட்டார்குழிசிறித
யாதியொட்டா, செவியுதைக்குநதீயகடுஞ்சொறகவியுடைத்தாயக், கறரூர்க்
கினனாக்கல்லாக்கடிநதொழுகிச், செறராசசெறுத்ததுநிற சோநதாரையாக்
குதி, அறமறிநதவறிவியை, மற்றும், இவையிவைவியா தொழுகுநிலையாப்,
பொருகடலாடை நிலமகள, ஒருகுடைநீழறறுஞ்சுவண்மனனே” இதுவியப்
பினறி, உயாநதோர்சண்வியநதொழுகுதலகடனெனவரசாககுதைத்தழைய
செவியறிவுறுஉமருட்பா. எனனை “செவியுறைதானே, பொங்குதலினறிப்பு
னாயோநாப்ப, ணவிதலகடனெனச் செவியுறுத்தனறே. என்றார் தொல்காப்
பியனார்.—எனறிப்பொருணமிசையென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், இந்
நானகுபொருணமேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுதெனக் கொள்க. எனனை
“புறநிலைவாயுறை செவியறிவுறுஉவெனத, திறநிலைமூனறுநதிண்ணிதிறறெரி
யின், வெண்பாவியலினு மாசிரியவியலினும், பண்புறமுடியும் பாவினவெனப்”
என்றார் தொல்காப்பியனார். பண்பாபுறநிலை யென்றும், ஒண்பாச்செவியறி
வெனறுஞ் சிறப்பித்தவதனால்—புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செ
வியறிவுறுஉம்இவ்வாறன்றி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயுமவரப்பெறு
ம். கலியும், வருசியுமாய், வரப்பெறு வெனக்கொள்க.—எனனை “கலநிலைவ
கையும் வஞ்சியும்பெறு, வாயுறைவாழத்தே யவையடக்கியலே, செவியறிவு
றுஉமெனறவையுமன்னே” என்றாராகலின். பாங்குடைக்கைக்கிளையெனறுசி
றப்பித்தவதனால், கைக்கிளையெல்லாப்பாவானும் வரப்பெறும், மருட்பாவே
யாய்வருகவெனும் யாபுறவிலையெனமும், கைக்கிளை வெண்பாமுதலாக
யாசிரியமீருகவரும்வழி ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய அவற்றுள் ஈற்றயலடி

முச்சீராயவருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவனசுமனிமைருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிமைருட்பாவென்றும், வழங்கப்படும். ஊனமிலலாவெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவண்ணம் விரவந்துவெள்ளை வண்ண மெல்லாவண்ணதள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாய், மங்கலமாபிறரூய, அவவாறேவேறுததனையும், அடியும், சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுளளும் வெண்பாசிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்குவேண்டப்பட்டது. வேதவாயமேனமகனும், வேதன்மடமகனும், நீதிபுறசோநது நிகழ்ந்தநெடுங்குலம்போல், ஆதிசால்பாவுமரசர்வியனபாவும், ஒதியவாறேதமருட்பாவாயோங்கிறதே” பண்ணுநதிறழும்போற்பாவுமினமுமாய், வண்ணவிகற்பவகைமையாற, பண்ணின்சுதிறம்விளரிக்கில்லாபோற்செப்பலகவல், இசைமருட்கு மில்லையினம்.” இவற்றைவிரித்துரைத்துக்கொள்க.

தென்றலிடையுநதிருதுதல்வேர்வரும்பன்முறையென்
றொன்றியபாவும்பல்யாணையுமென்பவொன்போதமைநத
பொன்றிகமோதிபுறநிலைகைக்கிளைவாயுறைவாமுத
தென்றிவற்றிறகுஞ்செவியறிவிதருமிலக்கியமே.

இவவுரைச்சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பாநானகிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (யரு)

வெண்பாவளம்படவீரடியொன்றுடனேரிசையும்
கணபானல்போனமயிலநதயினமூன்றுங்கடையருக்கி
நணபாதரவொன்றைசைதரவேயடியோடுகுறள
பண்பாபுறநிலைசெய்யுளியலென்பபாவலரே.

இரண்டாவது - செய்யுளியல்

முறநிற்று.

முன்னுவது

ஒழிபியல்.

சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉஅளபோ
டாருமறிவரலகுபெருமையைகாரநைவேல்
ஒருங்குயிலியலொற்றளபாய்விடினோலகாம்
வாரும்வடமுந்திகமுமுகிழ்முலைவாணுதலே.
(என்பது காரிகை.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்யுளியலுள்ளும், சொல்லாதொழிந்தவைகளையுணரத்தினமையால், ஒழிபியலென்னும்பெயர்த்து. இவ்வியலுள்-இக்காரிகை யென்னுதலிற்றோவெனின். ஒருசாரொழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று. சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉஅளபோடாருமறிவரலகுபெருமை. எ-து. சீருந்தளையுநகெடவந்தவிடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும், அலுகாரி

யம்பெரு. எ-று. ஒற்றளபாய்விடினோரலகாமென்றுரைத்தமையால், ஈண்டு யிரளபெடைகொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஒற்றியல்பினவாய்நிற்கும், உயிரளபெடைகள் நெட்டெழுதசியல்பினவாய்நிற்கும், அலகிழிபிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரதமறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற சீருநதனையுநிருநதநிற்புழிச்சிறியஇஉஅளபோ டாருமறிவரலகுபெறுமெனப்பதாயிற்று. இன்னும், ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையலகுக்காரியம்பெறுமன்பாது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், குற்றெழுத்தின்பயததனாம். உயிரளபெடை யலகுக்காரியம்பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போகச்சொல்லுதும். வ-றுஅசிறுநன்றியின்றிவாக்கியாருசெயதக்காண்பை, பெறுநன்றிபின்னும்பெரிதென, றுறுநன்றி, தானவாயச்செயவதுநானமனநென்பவே, வானவாழ்வுள்ளததவா” இதனுள், இன்றிவாக்கியாமெனப்புழி, குற்றியலிகரமவந்துவெண்பாவினுளவருசியுரிச்சீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வருசியுரிச்சீர விரவுமென்னும, ஒத்திலலாமையால், வெண்பாவழியநிற்குமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவவிலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச்சொசிதையாதாம். “குழலினிதியாழினிதென்பதமமக்கள், மழலைச்சொறகேளாதவா. —அருளல்லதியாதென்றி கொல்லாமகோறல், பொருளல்லதவவுன்றினல்” இவறுள்ள, குழலினிதியாழினிதென்புழி, ஆசிரியததனையும், அருளல்லதியாடுநிலை, எனப்புழிக்கலிததனையுநதட்டு வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போருசோகனிபுகிறபுலலாதயற்றனையென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட் பிறதனைவாராவல்லன், வெல்லாத்தனையுமயங்கியும்வழங்கும். என்னுமிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதெனுகனையச் சீருநதனையும் சிதையாவாம். இனிக்குற்றிய லுகரத்திற்குச்சொல்லுமாறு. “கொன்றுகோடுநீடுகுருதிபாயவும், சென்றுகோடுநீடு செழுமலை பொருவன, வென்றுகோடுநீடுவிறலவேழம், என்றுமூடுநீடுபிடியுளபோலும். அதனால், இனடிடையிரவிவென்றிவரின், வண்டினகோதையுயிராவாழலேன்.” இவ்விருசீரடிவஞ்சிப்பாவினுட் குறுகரமவந்து ஐந்தைச்சீரும, ஆறதைச்சீருமாயின், இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்திலலாமையிற் குறுகரத்தைஇவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருநதனையுஞ்சிதையாவாம். இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. “பலலுகுத்தோற்ற பனிமுல்லைபைங்கிளிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னாதோன்றினவால், நெல்லுக்கு, நூரோஒநூறென்பாணுடங்கிடைக்குமென்முலைக்கும், மாரோமாலன்றளநதமன்” இதனுள்ளூரோஒநூறென்புழிப் பண்டமாற்றினகண் அளபெடையதுகரணம்வந்து வெண்பாவினுள் நாலதைச்சீராயிற்று. அவ்வாறுவருகவென்னும் ஒத்திலலாமையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரணவாயபாட்டால், ஒசையூட்டிம்பொழுது ஒசையுண்ணுது செப்பலோசைபிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடச்சீரும்தனையுஞ் சிதையாவாம். வெ “இடைதுடங்கவீர்ப் கோதைபின்றுழவாட்கண், புடைபெயரப்போழ்வாயதிறந்து, கடைகடையில், உப்போஒவெனவுரைத்து மீள்வாளொளிமுறுவற், கொப்போநீர்வேவியுலகு”

இதனுள் உப்போடுவென் புழிபண்டமாற்றினகண் அளபெடை யறுகரணம் வந்து கலித்தனைத் தி வெணபாவழியறிதருமாதலின் ஈனமியிரளபெடையை, இவ்விவககணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகித்தனைசிறையாதாம். இனிக் குற்றியலிகர குற்றியலகரங்கள், குற்றெழுத்தேபோலநின் றலகுபெறுமாறு. வெஃவந்துநீசேரினுயிவாழும்வாராக்கால், முந்தியாயபெய்த வளைகழலும்,முந்தியாக, கோளானேகண்டநக கோல்குறியாமின்னுமோ நாளானேநாமபுணருமாறு” இதனுள்-வந்துநீயென்புழிக்குற நிறுத்தாரும், முந்தியாலென்புழிக்குறநியலிகரமும், வந்து சீருந்தனையுந்தி நதிநிறுபுழிக்குறநெழுத்தின்பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு “கண்டுக்கொள்க. என்னேஃ“தனை சீர்வண்ணந தாகுகெடவாளே, குறுகியவிகரமுக குற்றியலகரமும், மளபெடையாவியுமலகியலிலவே” என்பதியாபபருங்கலம். ஐகாரநலே லோருங்குறிலியல-எ-து- ஒன்றாமாத திதையெனறேதப்பட்டஐகாரக்குறுக கமகுற்றெழுத்தேபோலக்கொண்டுஅலகிடப்பெறும-எ-து. ஒருமென்பதிடைச் சொல்-என்னேஃ“குறுமையெழுத்தினியலபேயைகாரநெடுமையினிகியக்கால்” ஏன்றாராகலின். வ-து. வெஃ“அன்னையையானோவதவமாலணியிழாய, புன்னையையானோவன்புலந்து.ஃநடைக்குகியாயேநிறுநதாராவழி, அடைப்பையாயகோருவெனலும், அடைப்பையான, சுள்ளற்சிறுகோல் கொடுத்தான றனைப்பெறினும், கொள்ளாதியாங்காண்டலை.ஃகெண்டையெவன்றகிளொ னியுண்கணு, பண்டையளவளபடி” எனலும் இவற்றுள்-ஐகாரக்குறுககம, குற்றெழுத்தேபோலக் குறிலோடும், நெடுலோடுங்கூடிநின்று நிரையசையா யினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபா யவிடினோலகாம-எ-து-ஒற்றுககள் அளபெழுந்தவிடத்துநேரசையாம-எ-து. என்னேஃ“ஆயதமுமொற்று மளபெழிறபுழி,வேறலகையதுமவிதியினவாகும்” எனராகக்கைபாடினியா. அளபெழாதவிடத்துஒற்றுககள் அலகுபெறுதென் பதாம் என்னேஃ“தனிரிலையொற்றிவைதாமலகியலா, வளபெடையல்லாககாலை யான.ஃசொற்றாயினுமுவொற்றாயினு, மோரொற்றியலவெனமனாபுலவா.என ராராகலின்.காஃக்கடல-காச்சேதம்-கதாச்செந்நெல்-கடாயக்கன்று-என, ஃசொற்றுடனிலையாயநிற்பினும் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாயலகுபெறுதென்பது உம், ஒற்றளபிழினும், மறறோழுத்தினோடுங்கூடி நிரையசையாகாதென்பது உம், பெறப்பட்டது. வ-துஃ“கண்ணனனெனக்கண்டுக்கேட்டிம்—வெ. கண்ண்கருவினைகார்முலலைகூடியது,பொன்னப்பாநிசுண்குபோழ்வாயிலவம் பூ, மின்னனுழைமருங்குள் மேதஞ்சாயலாள், என்னபிறமகளாமாறு.ஃஃஃ கிலங்கியகையராயினுயிர, வெஃஃஃகுவாக்கிலலைவீ” இவற்றுள்-ஒற்றும்,ஆ யதமும், அளபெழுந்துலகுபெற்றவாறுகண்டுகொள்க. வாரும்வடமுந்திக முழுகிழமுலைவாணுதலே-எ-து-மகலேமுன்னிலை.

விட்டிசைத்தலலான்முதற்கட்டனிக்குறியேரையென்
 றெட்டப்படாததற்குண்ணுதாரணமோசைகுன்ற
 நெட்டளபாய்விடினோநோநிரையொடுநேரசையாம
 இட்டததினாற்குறியிலசேரினிலகியமோசிதைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைக்கெய்கியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று-விட்டி-
சைத்தல்லான்முதற்கட்டனிக்குறி நேரசையெனறொட்டப்படாது-எ-து-மே
ற்பொதுவகையாற்றனிக்குறினேரசையென்றாராயினும், விட்டிசைத்துநின்றவ
ழியல்லது மொழிமுதற்கணின்ற தனிக்குறறெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்
படப் பெறுது-எ-து. எனவேவிட்டிசையாதவழிமொழிமுதற்கட்டனிக்குறிலகு
விலோடு நெடிலோடுங்கூடிநிரையசையாமெனப்பதாயிற்று. அதற்குணனுதா
ரணம்- எ-து-வெஃ“உண்ணுனொளிரிறுனோங்குபுகழ்செய்யான், துன்னருகே
யிர் துயர்களையான், கொன்னே, வழங்கானபொருளகாத்திருப்பானேல் அ
கீ, இழந்தானென்றெண்ணப்படும்” இதனுள்-அஆ-எனபுழியருளினகட் குறிப
பாய மொழிமுதற்கணின்ற குறறெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவா
றும், அல்லாதவழி குறிலோடு நெடிலோடுங்கூடி நிரையசையாயினவாறுங்க
ண்டுகொள்க. வெஃ “வெறிகமழ்தண்புறவினவீங்கியுகளு, மறிமுலையுண்ணுமை
வேண்டிப், பறிமுனகை, அஉமறியாவறிவிலிடைமகனே, நொஅலையினனாட
டைநீ-அஅவனும் இஇவனும் உஉவனுங்கூடியக்கால, எஎவனாவெல்லாரிகல.
இவற்றின்கட்டனிக்குறின் முதற்கணவிட்டிசைத்துநேரசையாயினவாறு கண்
டுகொள்க. இவற்றுள்- அஉமறியாவெனப்பது தற்சுட்டுக்குறிப்புச்சொல், நொ
னப்பது செயவெனெச்சத்திதுகிதொக்கு முதனிலைகுறுகியஏவறகுறிப்புச்சொ
ல். அஇஉஎ என்பன சுட்டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்படாவென்று
மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், மொழிக்குமுன்றிடத்தும், விட்டிசைத்துவந்த
குற்றெழுத்து நேரசையாமென்பதுஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு ஏவல்
தற்சுட்டு வினா சுட்டுஎன்னுமைநதன்கண்ணு மென்பதுஉம், குறறெழுத்துவிட்
டிசைத்துநின்றவிடத்து மறறோடுமுத்தினோடுங்கூடி நிரையசையாகாதென்
பதுஉம்பெறப்பட்டது. என்னே “அஇஉஎஓ இவைகுறிய மறறையவேழ்நெட்
டெழுத்தா நேரப்பும்.” இதனுண்மொழிக்குமுன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந
த குறறெழுத்துநேரசையாயினவாறுகண்டுகொள்க. இவைதற்சுட்டுஏவல்
வழிக்கானக.” என்னே “ஏவல்குறிப்பே தற்சுட்டலவழி, யாவையுநதனிக்
குறினமுதலையாகா” என்றாமயேச்சார். ஓசைகுணறொட்டளபாயவிடினோ
ரோ. எ-து. நெட்டெழுத்தளபெழுந்து வருமெனினது இரண்டுநேரசை
பாக வைக்கப்படும். எ-து. ஓசைகுணறாவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனா
ல், முன்றுமாததிரையின மிகவுச்சரிப்பினு நோநேராக வைக்கப்படுமெனக்
கொள்க. நிரையொடுநேரசையாமிட்டத்திறைகுறிலசேரின. எ-து. குற்றெழு
த்தினோடு புணராதநெட்டெழுத்து அளபெழுந்தா லவ்விரண்டனையுங்கூட்டி
நிரையசையும் நேரசையுமாக வைக்கப்படும். எ-து. இலக்கியமேர்சிதைவே
எ-துஃ “ஏளர்சிதையவழாஅலெழாஅநின், சேயரிசநதியகண்” இப்பாட்டி நே
ர்நேராதற்கும்நிரானேராதற்கும இலக்கியமாமென்க. ஏளா-என நேர்நேரா
யிற்று. அழாஅல், எழாஅ, என்நிரானேராயிற்று. இட்டத்தினுலென்று மிகு
த்துச்சொல்லியவதனால், பின்னின்றுகுறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி அளபு
டைநிரையசையாகாதெனக்கொள்க. என்னே “தனிநிலையளபெடை நோநே
ரியறநேயிறுதிநிலையளபெடைநிரானேரியறநே. என்றாரந்தத்தனார்.

மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்பாவினவிளங்கனிவந்
தாஞ்சீரடையாவகவலகத்துமல்லாதவெல்லாந்
தாஞ்சீர்மயங்குந்தளையும்தேவெள்ளைத்தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர்கனிபுகிறபுல்லாதயற்றளையூங்கொடியே.

இ-கை. சீருந்தளையுஞ் செயயுளகத்து நிறபதோமுறைமையுணர்த்து-ற
று. மாஞ்சீர்கலியுட்புகா-எ-து- தேமாபுளிமாவெனனும், நேரீற்றியற்சீரிரண
மும், கலிப்பாவ்னுட்புகப்பெறு-எ-து. கலிப்பாவினவிளங்கனிவநதாஞ்சீரடை
யா-எ-து. கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, எனனும் நிரைநிலாகிய வஞ்சியுரிச்
சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-து. அகவலத்ததும். எ-து. ஆசிரிய
ப்பநவ்னுள்ளும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி யெனனு மிரண்டிரும் புகப்
பெறு-எ-து. அல்லாதவெல்லாநதாஞ்சீர்மயங்கும்-எ-து-இவை யொழிந்தசீ
களெல்லாம் பாவினுள்ளும், பாவினத் துள்ளும்வநது மயங்கப்பெறும்-எ-து.
தளையும்தே-எ-து-எல்லாத்தளையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்லாப் பாவின
த் துள்ளும்வநது மயங்கப்பெறும்-எ-து. வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ
சீர்கனிபுகில்-எ-து. எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளு
ம், வநதுமயங்கப்பெறு மெனரூராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பா
விற் புகப்பெறு புகிறசெப்பலோசையழிந்து வேறுபட்டு ஓசையையுணர்த்து
கெடும்-எ-து. புல்லாதயற்றளை - எ - து - எல்லாத்தளையும், எல்லாப்பாவி
னுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வநதுமயங்கப்பெறுமெனரூராயினும், வெண்
பாவினவியுறசீர்வெண்டளையும், வெண்சீர்வெண்டளையும்வலது வேறுதத்தளை
விரவாது - எ - து. பூங்கொடியே - எ - து. மகடீமுனைநிலை. வ-று! “குட
நிலைத்தண்புறவில் - செனறவாறே” என்னுநதரவு கொச்சககலிப்பாவில்
நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநிலாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிரையீற்றா
சிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நிலாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்
வந்தது, வெண்டளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையு ம
யங்கிவநதவாறு கண்டுகொள்க. ஆ-ஃ “நெடுவரைச்சாரற்குறுங்கோட்பிப்பலவி
ன், விண்டுவார்திருக்களைவீங்குகவுட்கடுவன உண்டுசிலம்பேறியோங்கியவிருங்
கழைப், பழிசம்பயிறறுமெனப், மடியாக்கொலைவென்னையாமலையே” இவ்
வாசிரியத்துள் தனசீரும், வெண்சீரும், நேர்நிலாகியவஞ்சியுரிச்சீரும்வநது
வெண்டளையும் தனறளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையும், மயங்கிவநதவா
றுகண்டுகொள்க. “மணடிணிந்தநிலனும், நிலனேர்தியவிசுமபும, விசுமபுதை
வரும்வனியும், வள்தலைஇயதீயும், தீமுரணியநீரும். புனகாற்புணாமருதின்
போதரும்பிய புனறறாமரை — தேனாட்டிங்கரும்பின், பூந்தாட்புனறறாம
ரை—வார்காற்செங்குமரீர்.—இக்குறளடிவஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், த
ன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வநதுவெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளை
யும், ஆசிரியத்தளையும்யங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க (முழங்குதினைக்கொற
கைவேரதன்) எனனும்வெண்டிறையுளவஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்
சீரும்வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்தளையும், மய
ங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க. “வளர்கொடியனமணம் விரிவனமல்கையொ

மெளவல், நளிகொடியனரது வினாயனருமலரனவருளும், குளிகொடிய
னகுழைமாத்விசுவிகையனனே நகம், ஒளிகொடியனவயாத்நிரிநெடொ
முசுணரனவோடை” இக்கலிவிருத்தத்தன, நிராநடுவாகியவஞ்சியுச்சீரும்,
நேரீறதியறதீரும், வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண
மிகொளக. நேரீறதியறதீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள்வாராதவாறும், நிராநடுவா
கிய வஞ்சியுச்சீர் கலிப்பாவுளளும், ஆசிரியத்தனளும், வாராதவாறும், வெ
ண்பாவினுள்ளும், வஞ்சியுச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தீர் விரவாணமு
ம், மேற்காட்டிய செய்புளகத்தும், பிறவறதுள்ளுங்கணமிகொள்க. நேரீறதி
யுச்சீர் வெண்கலியுளளும், கொச்சகத்துளளும் வருத்தும், நிராநடுவாகிய
வஞ்சியுச்சீர்கொச்சகத்துளளருகிவருத்தும், செய்யுளோத்துளளே சொல
லப்பட்டன. வெ- “குலாவணங்குலிலெயினா கோனகண்டனகோழி, நிரா
வணங்குவெணமணனமேனின்று, புலாவணங்கல, கொளளும்புட்காககின்ற
கோவினமையோ நீ பிறா, உள்ளமபுககாப்பதுரை” இவ்வெண்பாவினுள் வரு
சியுச்சீர்வந்தன வாலோவெனின், திருவளருவப்பயன நாலடிநாணுறு முத்
லாகிய கீழ்க்கணக்குளளும், முத்தொள்ளாயிரமுத்தலாகிய சாண்டிராசெய்யு
ளுளளும், வஞ்சியுச்சீர்வந்தலாமையானும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுச்சீர்
வருகவென்னு மோத்திலலாமையானும், வேற்றுத்தன வெண்பாவினுள் வருதி
லாமையானும், இத்தொடக்கத்தனகுற்றமல்லது குணமாகா வெண்பது கா
கைபாடினியார் முதலாகியதொல்லாசிரியா துணிவு, அதுவே இந்நூலுடை
யார்க்குமுடனபாடி. என்னை. “இயறதீர்நேரீறதுத்தன்நையடைதல், கலிக்கி
யல்பிலவேகாணுநகலை, வஞ்சியுளளும் வருத்தகாவாயினு, மொரோவிடத் தா
குமென்ப. எனறா பலகாயுணர்” நிராநடுவிலாவஞ்சியுச்சீர், கலியினோட
வலிறகடிவரையிலவே. எனறாகலின்.

இயற்றனாவெள்ளுமவஞ்சியின்பாதமகவலுள்ளான்
மயககப்படாவல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல
கயறகணல்லாயகலிப்பாதமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்
மயககப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இடைக்காலம் அடிப்படையில் இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது. இயற்றனை வெள்ளாடி வஞ்சியினப்பாத மகவலுள்ள மயக்கப்பட்டாவலல்-எ-து. இயற்சொல் வெண்டையானவநத வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவின்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-று. எனின். “இயற்சொல் வெள்ளடியாசிரியமருங்கி-~~வினா~~ வினா முரபி னிந்கவும்பெறுமே” என்றார்தொல்காப்பியனார். “வஞ்சிவிரவ லாசிரியமுநீர்தே, வெண்பாவிரவினுந்கடிவனாயின்றே” என்றார்பல்காயனார். வ-று. ஆஹமியியுட்குறும்பல்களைய, உலைக்கலன்னபாறையேறிக், கொடுவிலல்லெயினர் பகழிமாய்க்கும், கவலைத்தென்பவவந்தேர்சென்றவாறே, அதுமற்றவலன்கொள்ளாது, நொதுமற்கலுமுழிவ்வழுங்கலுரே” இச்சுருள-எறுமியியுட்குறும்பல்களைய-எ-து. இயற்றனை வெள்ளாடி-இதனை எறுமியியுட்குறும்பல்களைய குறுந்தொடியாஞ்செல்காரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டு கொள்க. ஆதி “இருங்கடலுநீதத்பெருங்கணமாநிலத், துடைநிலைடுவனதுடைபிறாக்கின்றித், தாமேயாண்டவேமங்காவலர், இடுதிமாமனலினும் பலசேசுடுபி

முதலாம் கட்டி கிடைத்த பரிசு

ணக், காடுபதியாகப்போகித்தத்தம், நாடுபிறாகொளச் சென்றுமாய்ந்தோரோ
அதனால், நீயுகேணமதியததைவீயா, துடம்பொடுகின்றவுயிருமில்லை, மடங்
கலுண்மை மாயமோவன்றே, களளிவேம்பநதமுள்ளியமபுறங்காட்டு, வெள்ளி
லபேர்தியவியலுளாங்கண, உபபிலாவவிபுழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறாககு
'நோக்கா, திழிபிறப்பினோ னியப்பெற்று, நிலக்கலனாக விலங்குபலமிசையும்,
இன்னவைகல்வாராமுன்னே, செயநீரீமுன்னியவினையே, நுநரீவரைப்பக
முழுதுடனறுநதே" இதனுள் உபபிலாவவிபுழுக்கல கைக்கொண்டு பிறா
க்கு நோக்கா எ-ம்-இழிபிற பினோ னியப்பெற்று-எ-ம-வஞ்சியடிவிரவிவரத
வாறுகண்கொள்க. மயக்கப்படுமென்னுதுமயக்கப்படா வல்லவென்றிருக்க
ல விலக்கிச்சொல்லியவசனால் வெணசீரவிவரிய இயற்றனை வெள்ளடியும், க
லியடியும், ஆசிரியத்துள்ளருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. வ-று. ஆ அங்
கண்மதியமரவினவாயப்பட்டுடனப, பூசல்வாயப்பலம்புமனைகலங்கி, ஏதி
ன்மாக்களுநோவார்தோழி, யென்றுநோவாரிலலை, தண்கடற்சோப்பனுண்ட
வென்னலக்கே" இதனுள்-உலங்கண்கொண்டவாயப்பட்டுடன-எ-து-வெண்
சீரவிவரியவியற்றனைவெள, அங்கண்மதியமரவினவாயப்பட்டுட
னப், பொங்கியபூசல்பெரி, சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்கொ
ள்க. ஆ "குருகுவேண்டானிகொடுபுயத்துண்டென, மாவழங்குபெருங்காட்டு
மழகனிறுகாணது, மருளபிடிசிரிதருஞ்சாரல், அருளானுதலாயிழைக்கொடி
தே" இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனைமாவழங்கு பெருங்காட்டு மழக
னிறுகாணது, தீவழங்குசுழல்விழிக்கட்சீயருசெனறுழவமே. எனவுச்சரித்
துக்கலியடியாமாறுகண்கொள்க வஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்கலிபாத்தமு
நண்ணும்-எ-து. வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவிவரப
பெறும். எ-று. எஞ்சாவகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரிய
வடி பயின்றுவரும், கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியனறி வாராவெனக்
கொள்க. கயற்கணலாய்-எ-து-மகலீஉமுன்னிலை. பட்டினப்பாலையெனனும்
வஞ்சி நெடும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரதன், கலியடியும் வெள்ள
டியும் அருகிவெனக்கொள்கு நேரிழைமகளிருண்கண்கவரும், எனறித்தொ
டக்கத்தன், ஆசிரியவடி வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பினமலாயிலைது
எ-து-வஞ்சியடி இதனை வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின மலாயிலைது
கய்னுட்டககடைசியாதங் காசலர்தோண்மணநதனரோ, எனவுச்சரித்துக்கலி
யடியாமாறுகண்கொள்கு (கோழியெறிநதகொடுங்காறகனங்குழாய்) எ-து-
வெள்ளடி, இதனைகோழியெறிநத கொடுங்காறகனங்குழையாழிகுழவையக்க
ணி, எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்கொள்க. கலியினுள்முயக்கப்ப
டுமுதற்காலிருபாவும். எ-து-கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடி
யும் புக்குமயங்கப்பெறும்-எ-று. முறைமையினே-எ-து - முறைமையோடுங்
கூட்டிவழங்கப்படும்-எ-று. என்னை ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடியமங்கும் ஆசி
ரியம் வெண்பாகலிக்கண்ணும், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிகண்
வெண்பாவின், ஒண்பாவடிவிரவாவற்று" இதனைவிரித்தனாததுக்கொள்க. நா
மர்கடும்புனலென்னு மயங்கிசைக்கொச்சக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசி
ரியப்பாவும் மயங்கினவாறுகண்கொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை. (ச)

அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும்
வருதற்குரித்தென்பர்வான்மற்றிநாவலர்மற்றொருசார்
கருதிக்கடையேகடையிணைபின்கடைக்கூழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்
து-றறு - அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற்குரித்தென்ப
ராவான்மற்றிநாவலர்-எ-து- ஒருசார்கலிப்பாவிலுள்ளும், ஆசிரியப்பாவிலுள்ளு
ம், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப்பெறுமென்றுசொல்லுவர்புலவர் - எ-று. வ-று. க
“அணிஞ்ஞாசிறுபொறியவிராதுத்திமாநாகத்தெருத்தேறித், துணியிரும்பனிமு
ந்நீர் தொட்டுழர்துமலைநதனையே” இக்கலிப்பாவிலமுதலடிஐஞ்சீரடிவந்தவா
றுகணிக்கொள்க. ஆஃ“உமணாச்சோநதுகழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாழ
த்தன்னவோமையம்பெருங்காட். டின்னவென்றிராயின், இனியவோபெரும
தமியேற்குமனையே” இவ்வாசிரியத்துளமுதலடிஐஞ்சீர்வந்தவாறுகணிக்கொ
ள்க. “சிறியகட்பெறினையென்னுமிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவிலுள்ளும்ஐஞ்சீர்
டிவந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாறே “வெண்டலைவிரவியுமாசிரியமவிரவியு, மை
ஞ்சீரடியமுளவெனமொழிப்” எனரூர் தொல்காப்பியனார். வெண்பாவிலுள்ள ஐ
ஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க. “ஐஞ்சீர்ந்ததலு மணடிலமாகலும், வெண்
பாயாப்பிற குரியவல்ல” என்று நத்தத்தனாஅமுதாலிலெடுத்தோதினா, மற்ற
ஒருசார் கருதிக்கடையே கடையிணைபின கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொ
டைக்கு மொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே-எ-து-ஒருசாராசிரியர் முரண்டொ
டையைக்கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழை
முரணும், இடைப்புணர்முரணுமென்றுவெண்பவர்-எ-று. இரணத்தொடை
யெனினும், பகைத்தொடையெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும்
என்னே “மொழியினும் பொருளினு முரணத்தொடுப்பினிரணத்தொடையென
றெய்தும்பெயரோ. மறுதலையுணர்ப்பினும் பகைத்தொடையாகும் எனருராகவி
ன். அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச் சீர்க்கணமறுதலைபப
டத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும்மறுதலைபப
த்தொடுப்பது; பின்முரணாவது-இரண்டாஞ்சீர்க்கண்ணும், நான்காஞ்சீர்க்க
ண்ணும், மறுதலைபபடத்தொடுப்பது, கடைக்கூழை முரணாவது-முதற்சீர்க்கணி
ன்றியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, இடைப்பு
ணர்முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும்மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, வ-று. ஆஃ
யன்மலைப்பன்னகண்ணிணைகரிதே, தடமுலைதிவருந தனிவடம்பெளிதே, தூ
லினுண்ணிடைசிறிதே, ஆடமைத்தோளிக்கலகுலோபெரிதே” இஃது அடிதோ
றுமிறுதிச்சீர்க்கண்மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண். ஆஃ“மீன
தேர்ந்தருந்தியகருங்கால்வெண்குருகு, தேனாருழல்விரிசின்குழமே, தண்
ணநதுறைவன் றவிரப்பவந்தவிரான், தேரோகாணலம் காண்டும், பீரோவ
ண்ணமுஞ்சிறுதுதற்பெரிதே” இது அடிதோறுக்கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறு
தலைப்படத்தொடுத்தமைபால் கடையிணைமுரண். ஆஃ“சாரலோங்கியதடநதா
ட்டாழை, கொய்மலர்குவிரதுதண்ணிழல்விரிநது, தமியேமிருந்தனமாகநின்ற

யுதன், நலனுடைபபணிமொழி நனகுபலபயிற்றி, வீங்குதொடிப்பனைத்தோ
 ணெகிழத், துறந்தோனலலன்மேனியோதிதே” இது அடிதோறுங் கடைச்சீ
 ரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாறபினமுரண். ஆ! “கா
 வியங்கருங்கட் செவவாய்ப்பைநதொடி, பூவிரிசரிமென்கூந்தலும்! வேயபுரா
 நோந மணங்குமா லெமக்கே” இதுமுதறசீரொழிந்த மூன்றசீரும் மறுத
 லைப்படத் தொடுத்தமையால கடைக்கழைமுரண். ஆ! “போதுவிரிகுறிஞ்சி
 நெய்நதணமாலவகாக, கோதையிறழமுத வோங்கலவெள்ளருவி, காரதளந
 செங்குழிப்பசுங்குதாளி, வேரலவிரிமலர் முகையொயிவினாஇப, பெருமலைச்
 சீறா ரிழிதருநலங்கவார, தினனாவாயினியோமாமாடே” இஃதுஇனையிருசீ
 ரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாலிடைப்புணாமுரண்.—இவ்வாறுசொன்
 னார் கையனாமுதலாகியவாசிரியனானக்கொள்க. இனிஇரணத்தொடைக்குமெ
 னறவுமமையால ஒழிந்தமோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடையெனனுந
 தொடைநானகிறகுயிவவாறே யொட்டிக்கொள்க. அவைகடிவழங்குமாறு.
 கடைமோனை, கடையினைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கழைமோனை, இடை
 ப்புணாமோனை-எ-ம்-கடையியைபு, கடையிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்
 கழையியைபு, இடைப்புணரியைபு-எ-ம் - கடையெதுகை, கடையிணையெது
 கை, பின்னெதுகை, கடைக்கழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எ-ம்-க
 டையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கழையள
 பெடை, இடைப்புணரளபெடை-எ-ம்-கண்டிகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியமயா
 ப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டிகொள்க.

(௫)

வருக்கநெடிலினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்

றெருக்கப்பெயரானுணைக்கப்படுமுயிராசிடையிட்

டிருக்குமொருசாரிரண்டடிமூன்றாமெழுத்துமொன்றி

நிரக்குமெதுகையென்றாலுஞ்சிறப்பிலநேரிழையே.

இ-ஈக. ஒருசாரொதுகைக்கும்மோனைக்குமெயசியதோரிலக்கண முணாத
 து-றறு வருக்கநெடிலினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்றெருக்கப பெய
 ரானுணைக்கப்படும்-எ-து- வருக்கவெழுத்தும், நெடிலெழுத்தும், இனவெழு
 த்தும், எதுக்கையும், மோனையுமாயவந்தால் அவற்றைவருக்கவெதுகை, நெடி
 லெதுகை, இனவெதுகை, எ-ம் வருக்கமோனை, நெடினமோனை, இனமோ
 னை, எ-ம். பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-து. (வ-து, வெ.) “கீடணாக்கொம்பாக்
 குயிலாலத்தானாகிப, பாடுமவண்டஞ்சியகலுமபருவத்தத, தோடாரதொடிநெ
 கிழ்த்தாருளளாரபடலொல்லாப, பாடமைசேக்கையுட்கண” இது-டகரமெய்
 வருக்கவெதுகை. “அறத்தாறிதுவென-னிடை” இதுகரமெய்வருக்கவெது
 கை. “ஆவாவென்றே ஒருசாரா” எனபதிரண்டாமெழுத்தொன்றதாயினும்
 இரண்டாமெழுத்தினமேலேறிய நெடிலொப்புமைநோக்கி நெடிலெதுகையெ
 னறு வழங்கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும், வல்லினவெ
 துக்கையும், மெல்லினவெதுகையும், இடையினவெதுகையுமென, வ-து. வெ.
 “தக்கூர்த்தகவில ஒன்பதவரவ, சொசத்தாற காணப்படும்” இதுவல்லினவெ
 துக்கை. வெ. “அன்பீனுமாவழுடைமையதுவீனு நனபெனனுராட்ச்சிறப்பு”

இது-மெல்லினைவெதுகை. வெ||“எல்லாவிளக்கும்விளக்கலல சான்றோர்க்குப், பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு” இதுஇடையின்வெதுகை. வருக்கமோனைமுதலாகியமூன்றாம்வருமாய், ஆ||“பகலேபல்பூங்காநற்கிள்ளையோப்பியும், பாசிலைக்குளவியெய்திடுக்தாளமவினாஇப், பிண்புபிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங்கூந்தல, பீரங்கப்பெய்து தேம்படத்திருகிப், புனையீரோத்செய்குநிநசைஇப், பூந்தார்மாபபுனத்துட்டோனறிப், பெருவரையடுக்கத்தொருவேலேந்திப், பேயுமறியாமாவழங்குபெருங்காட்டிப், பைங்கணுமுனைவப்படுபகைவொரிபு, பொங்குசினநதணியாய் பூ. தலொருத்தல, போகாதுவழங்குமாரிருணநிநாள், பீபள்வததன்னடாயிருணநதி, இப்பொழுதுவருகுவையாயின், நறறார்மார்பதிண்டலெங்கதபபே” இதுபகர்மேயவருக்கமோனை||“ஆர்கலியுலகத்து - ஒழுக்கமுடைமை.” இதுமுதலெழுத்தொன்றதாயினும், முதலெழுத்தின் மேலேறிய நெடி லொப்புமைநோக்கி நெடினமோனையெனறுவழங்கப்படும். இனி இனமோனை மூன்று வகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையின்மோனையுமென. வ-று. ஆ||“கயலேருண்கண்கலுழநாளும், சுடாபுனாதிருதுதலபசலைபாயத், திருந்திழையமைத்தோளருமபடருதப்பப், போகலவாழியையபூதத், கொழுங்கொடியணிமலாதயங்கப், பெருந்தணவாடைவருஉம்பொழுதே” இஃதெல்லாவடியமுதற்கண்ணே வல்லெழுத்துவந்தமையான வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இடையின்மோனையும் வந்தவழிக்கண்கொள்க. எனனை||“வருக்கதெழிலினம்வரையாராண்டே, நெடியபிறவுமினத்தினுமாகும்” என்றா பிறருமெனக்கொள்க. ஒருக்கப்பெயரானென்று சிறப்பித்தவதனால் ஒருசாராசிரியாதலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை, என்றும், தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை, என்றும், வேண்பிவொனக்கொள்க. எனனை||“சீர்முழுதொன்றிறறலையாகெதுகை, யோரொழுத்தொன்றினிடைகடைபிறவே.” என்றாராகலின் இச்சுத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித்தனாத்துக்கொள்க. வ-று||“சிலைலிங்கு-போந்து” எ-து-தலையாகெதுகை||“அகரமுதல-யுலகு” எ-து-இடையாகெதுகை||“தக்கார்-காணப்பபிம்” எ-து-கடையாகெதுகை. வெ||“பற்றுக்கபற்றற்றான்பறநினைப்பறறைப், பற்றுக்கபற்றுவிடறகு” எ-து-தலையாகுமோனை||“மாவும்புளளும்” எ-து-இடையாகுமோனை||“பகலேபல்பூங்காநல” எ-து-கடையாகுமோனை உயிராசிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றுமெழுத்து மொன்றி, நிரக்கு மெதுகையென்றாலுஞ்சிறப்பில-எ-து- உயிரொதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை மூன்றுமெழுத்தொன்றெதுகையென்றொருசொதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர்சிறப்பிலவெனக்கொள்க. நேரிழையே-எ-து-மகடேமூன்னிலை. வ-று. ஆ||“துனியொடுமயங்கியதுங்கிருணநிநாள், அணிகிளர்தாரோயருஞ்சரநீந்தி, வடியமைமெய்க்கீம் வலனவயினேந்தித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங்கூந்தலுயதலோவரிதே” இஃதிரண்டாமெழுத்தொன்றதாயினும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தகமையால் உயிரொதுகை. இனி ஆசெதுகைய ர லழ வொறதுநாள்கும் ஆசாயவருமெனக்கொள்க- எனனை||“யரலழவென்னுமீரண்டொறதும், வரனமுறைபிறழாதுவருஇடையுயிர்பயின்ஃ, தாசிடையெதுக்கையென்றதல்வே

ஒழியியல்.

ன்றும் “என்றாகலின்— வ-று. விரு¹“காய்மாண்டதென்கின் பழம்கீழ்க்க முகினைறறிப், பூமாண்டதீந்தேன் ரெடைதீறிவருக்கைபோழ்நது, தேமாந் கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள் சிறதும், ஏமாங்கதமென் றிசையாற்றிசைபோய துண்டே” இதுயகரவொற்றிடை வந்தஆசெதுகை²“மாக்கொடியானையுமௌ வற்பநதரும், கார்க்கொடி முல்லையுங் கலநதுமலலிகைப், பூக்கொடிப்பொது³ ம்புருங்கானஞாழலும், தூக்கடிக்கமழ்நதுதான் றுறக்கமொத்ததே” இதரக ர வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ⁴“ஆவேறுருவினவாயினுமாயநத, பால்வேறுருவினவல்லவாம், பால்போல், ஒருதன்மைத்தாகுமறநெறியாபோல, உருபுபலகொளவீங்கு” இதுலகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ⁵“அநத ரத்துளளையகங்கைபுறங்கையா, மநதரமேபோலுமனைவாழ்க்கை அநதரத்து, வாழ்கின்றேமென்று மகிழ்நயினவாழ்நாளும், போகின்றபூனையேபோன்று” இதுமுகரவொற்றிடைவந்தஆசெதுகை. ⁶“ஆகல்யுலகது” இதுஆகிடையிட்டு வந்த வலலின்வெதுகை. பிறவுமவந்தவழிக்கண்டுக்கொள்க. இடையிட்டெது கைவருமாறு⁷“தோடாரொல்வளை நெகிழ்நாளு, நெயதலுண்கண்பைதலுழலக, வாடாவவ்வரிபுதைஇப பசலையும், வைகரோறும்பையப்பெருகி, நீடாரிவொ⁸ ன் நீண்மனங்கொண்டார, கேளார்கொல்லோ காதலாதோழி-வாடாப்பெள வ வறனமுகநதெழிலி, பருவமபொய்யாது வலநேர்புலனைஇ, ஓடாமலையன் வேலிற, கடிதுமின்னுமிக்காமழைக்குரலே” இஃதுஅடிதோறும் இடையிட் டிவந்தமையால் இடையிட்டெதுகை. இதுதொலகாப்பியனாகாட்டியபாட்டி. எனனை⁹“தாஅவண்ண, மிடையிட்டிவந்தவெதுகைத்தாகும். என்றாகலின். இரண்டடியெதுகைவருமாறு¹⁰“துவைக்குரதுளி முநகீர்க் கொற்கைமகளிர், அவைபபதம்பல்லிற் கழகொவவாழுத்தம், மணங்கமழதா ரசகதன் மணகார்க் குமவேலின், அணங்குமமுதமுமன்னலாபாடல்”இதுமுன் இரண்டடியு மோ ரொதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியுமற்றோரொதுகையாய வந்தமையால் இரண் டடியெதுகை எனனை¹¹“இரண்ட யெதுகை திரண்டொருங்கியனறபின், மு ரண்டுவெதுகையிரண்டிலவையாா.”என்றாகலின். மோனைக்கு மவவாறே யொட்டிக்கொள்க. வ-று. விரு¹²“ஆகங்கண்டக ராலறறவாடவர், ஆகங்கண் டகத்தாலற்றவன்பினர், பாகங்கொண்பியோதாஞ்சோத்தினா, பாகங்கொ ண்பியோதாநண்ணினா” இதுமுன் இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப், பின் இரண்டடியு மற்றொரு மோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை. வெ. ¹³“பவழமும்பொனனுங்குவையமுத்தின், திகழும்பீனறையுனை.” ¹⁴“பொய் மையும் வாய்மையிடத்தபுனாதீர்நத, நன்மைபயக்குமெனின்” இவை-முன்றா மெழுத்தொன்றெதுகை. நிரக்குமெதுகையென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டி சை வல்லொற்றெதுகையென்றும், விட்டிசைமோனையென்றும், வேண்டிவா ருமுளொனக்கொள்க. வ-று. வெ. ¹⁵“பறறிப்பலகாலும்பான்மறியுண்ணுமை, நொஅலையினின்றுட்டைநீ.”இதுவல்லொற்றித்தாற்போல, விட்டிசைத்தகுற் றெழுத்தினோடுபுணர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற் றெதுகை. வென்பா. ¹⁶“அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும்சுடியக்கால், எளவனைவெல்லாரிகல்” இது முதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்த வந்தமையால் விட்டிசைமோ னை. இவை யெல்லாந் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. இன்னு மொருக்கப்பெயரா

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

னுணாக்கப்படு மென்று சிறப்பித்தவதனால், பாவினங்களெல்லாத் தொடையா னும் வருமென்றாராயினும் பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும். தலையாகெதுகையிற்றிரிந்தும் வாராவென்பதூஉம். செந்தொடையொழித்தெ ல்லாத்தொடைக்கும், இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பதூஉம், வழியெதுகைவர த்தொடுப்பதூஉம், வழிமுரணவரத்தொடுப்பதூஉம், சிறப்புடைத்தெனக்கொ ளக. இனவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுந் தொடைவிகற்பமு போலாமைவேறுபடத்தொடுப்பதும்ருட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவே முத்தாமாது, தானமொத்தகுறிவும் நெடிவூந் தம்முள்ளினமாம். அகை-அக்ர ஆகார ஐகாரஒளகாரங்க டம்முள்ளினமாம். இகர ஈகார எகர ஏகாரங்கள்தம்மு ளினமாம். உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தம்முள்ளினமாம். இவையேறிய வு யிரமெய்க்கும் இவ்வாறே கொள்க. ஒற்றினுள்-சுகர தகரங்கள் தம்முள்ளி னமாம். ருகர நகர ள் தம்முள்ளினமாம். மகர வகரங்கள் தம்முள்ளினமாம். இவற்றை அதுவெ று வழங்குவாருமுளா. எனனை. வெ. 1. “அகரமோடாகார மைகாரமெள்வாம், இகரமோ டிகாரமெ, உகரமோ, டீகாரமொஓ ருந்ம வதச்சுகரம், ஆகாதவல்லவது. ன்ரூராகலின். அவற்றுடசிலவருமாறு. வெ. 2. “சுததுவக்குமினப் மறியார்கொ டுமுடைமை, வைத்திழக்குமவன்கணவா! “அ மிழதினுமாற்ற வினிதேதமமக்கா, சிறுகையளாவியகூழ்.” இவை யினவெ முத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலா மை வேறுபடத் தொடுத்தமையான மருட்செந்தொடை. பிறவுமன. இனி வழியெதுகை வருமாறு. க-றை. “மண்டலம் பண்டினட திண்டோ வரகுண ன் ரெண்டியினவாயக - கண்டலந் தண்டிதைக் கண்டதொன்றுணங்கனமக ர - குண்டலங்கெண்டையிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோதிககள், மண்டலம்வண்டலம்பக்கொண்டரூழ் வருகின்றதே” கொங்குதங்குமுதலாயி னவங்கொள்க. அதுபிராசமெனனும் வடமொழியைவழியெதுகையெனப்பது தமிழவழக்கு. இனிவழிமுரணவருமாறு. விரு. “செய்யவாயப்பசும்பொனோலை, ச்சீரடிப்பரவையல்லு, ஐயதுணமருங்குநோவவடிகொண்டகுவவுக்கொங் கை, வெய்யவாயத்தண்ணெனீலமவிரிந்தெனவிலகிநீண்ட, மையவாமழைக் கட்டகூர்தனமகளிராவருகவென்றான்” க-றை. “ஒருமாலவனாநினநிருசுடரோ ட்டிமுந்நீரககிடந்த, பெருமானிலனுஞ்சிறுவிலைத்தாவுணடுபேதையாகன, பொ ருமாதவித்தொங் கலெங்கோன் புரவலனபூம்பொதியிற், நருமாவழிவெண்பற செவ்வாய்ப்பசும்பொறகனங்குழைக்கே” மோனையெதுகையிற்றிரிந்துபாவுமி னமும்வாராமை மேற்காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும் கணங்கொள்க.

சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தரவிருமூன்றடியே
தரங்ககும்பண்ணகக்குந்தரவாவதுதாழிசைப்பா
சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டிசுரும்பிமிரும
தரங்ககுழலாயசுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே

இ-கை. தரவுதாழிசைக்கு அடிவரையறையாமாறுணாதது - நறு. சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு - எ-து. அமடே - ரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும, ஒழித் தல்லாதகலிப்பாவிற

குத் தரவுமுன்றடியே சிறுமை. பெருமைபாடுவோனது பொருண்முடிவுகுறி பபே வரையறையில்லை. எ-று. இருமூன்றடியே தாங்கக்குமவண்ணக்கூர்த ரவாவது. எ-து. அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணக் வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவ து. எ-று. சுருங்கிறுமூன்றடியேனைத்தரவென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண் டடியென்னுங்காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடிசிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே, சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருங்கிறதிரண்டடியோக்கமிரட்டி எ - து. பொதுவகையாற்றாழிசைசொல்லிப் போந்தாராயினும், தாழிசைக்கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமூன்றடியாலுமவருவது. எ-று. சுரும்பியிருந்தரங்கக்குமுலாய— எ-து. மகடேமூன்னிலை சுருங்குந்தரவின்றாழிசையே— எ-து— தரவடியிறாழிசையடி சுருங்கிவருவது—எ-று இவற்றிற்கிலக்கியமேற காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. (எ)

பொருளோட்டிமுதனிறபதுகூனதுவேபொருந்தி

இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றினுநிற்குமினியொழிந்த

மருடர்விகாரம்வகையுளிவாமுததுவசைவனப்புப

[யே

பொருள்கோள்குறிப்பிசையொப்புங்குறிகொள்பொலங்கொடி

இ-கை- மேற்சொல்லப்பட்ட பாககட்கெல்லா மெய்தயதோரிலக்கண முணர்த்து-றது. பொருளோட்டிமுதனிறபதுகூன. எ-து. அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிற்பது கூனெனப்படும். எ-று. அதுவே பொருந்தியிருளசோவிலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும். எ-து. அக்கூன வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுத்தக்கண்ணும் நிறகப்பெறும். எ-று. நற்றினுமென்றவுமமையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூனவரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருளசேர்விலாவஞ்சியெனது சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவுமஇயத்யும், அசைகூனாவருவதுசிறப்புடைத்தது, சோகூனாவரினும், உகரவிறுதியாகிய நேரீற்றியற சீராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைசீரே லொல்லாப்பாவினுள்ளும் அருதியல்லது கூனாவாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலியென்னுமிவற்றினிடையுமிறுதியுங்கூனவரப்பெறுவதெனக்கொள்க. எனவே. “அடிமுதற்பொருளைத்தானினிதுகொண்டு, முடியநிற்பதுகூனெனமொழிப” “வஞ்சியினிறுதியுமாகுமதுவே, யசைகூனாகு மெனமனாபுலவா.” என்றாபல்காயனா. கூனைத்தனிச்சொல்லெனதுவழங்குவாருமுளர். எனவே. “அடிமுதற்பொருளபெறவருவதுதனிச்சொல்லு, திறுதியுமவஞ்சியுளியுமெனப்” என்றாராகலின். கொச்சக்கலியுள் ஓரடிமுழுதுங் கூனாவரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. வெ. {“உதுக்காண, சுரந்தாருவனகைச்சுவாநமாப்பூதன, பரந்தானுப்பலபுகழைப்பாடி. இரந்தாமாட், டினமையகலவதுபோலவிருணீங்க, மின்னுமளிதோமழை” இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண உதுக்காணெனக் கூனவந்தவாறுகணிக்கொள்க. ஆ “அவரோ. கேடிலவிமுப பொருடருமாப்பாசிலை, வாடாவளளியங்காடிற்றதோடோ, யானே, தோடாரொலவளை நெடுமேவெங்குப, பாடமைசேக்கையுட்படாக்காநதிசினே, அன்னளளியளெ”

எனதுமாமகனும், இன்னும்பெயயமுழங்கி, பின்னுநதோழியென்னின்னுயிரகுதி
த்தே. என இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண்—அவரோ—எம்—யானே—எம்—கூ
னவந்தவாறு கண்டுகொள்க. ௧. “உலகினுள், பெருந்தகையார்பெருந்தகைமை
பிறழாவேபிறழினும், இருந்தகையவியுலகாமேலெரிபோலச்சுடாவிடுமே, சிறு
தகையாசிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்வின்றி, உறுதகைமையுலகினுக்கோ
ரொப்பாகித்தோனறவே” இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுள்ளு
க் கூண்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. ௨. “உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொ
ளவும், பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும், முறுகிவழியொழுதுமென்பு, அதன
ல், நன்றி நாடுதன்மை, பற்றறயாவையும் பரிவறத்தறந்தே.—இவ்வஞ்சிப்
பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகேயெனச் சீர் கூளுய்வந்தவாறும், “மாவழிக
கலின் மயக்குறனவழி” என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அ
சைகூனா வந்தவாறும், “கலங்கழாலித்துறைக்கலக்குறன” என இவ்வஞ்
சியடியின் னிறுதுறையென, அசைகூனுவந்தவாறுகண்டுகொள்க. “தே
ரோடத துகள்கெழுமினதெருவு,” ட்வ்வஞ்சியடியின் னிறுதிக்கட்டெருவு எ
ன வுதரவிருதியாகிய இயற்கை கூனாவினவாறுகண்டுகொள்க. ௩. காமாகம
புன லென்னுங், கொச்சகக்கலியுட்சிறகுமயீரோசிறகுமயீரோ. எனவோரடி
யால், கூனவந்தவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன. இனியொழிந்த மருடர்விகாரம
வகையுளிவாழ்த்து வசைவனப்புப் பொருள கோள் குறிப்பிசையொப்புங்குறி
க்கொள—எ-து மேலெழுத்தசைசோபந்தமடிதொடைபாவினவகையென
திகாரம்பாரித்தகாரிகையுள் ஒதப்படாத யாபுபுபபாய்மயக்கநீரவருக்கப
ட்ட விகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளு
ம், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுளொப்புமைபு மாமாமு உபுதே
ச முறைமையானாக.—எ-து. பொலங்கொடியே—எ-து —மகேழுமன்னினை.
அவறறள்—விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தல
ம், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென. என்ன. “அநநாற்சொல்லு
நதொடுக்குங்காலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்தலும், வ
ரிக்குமவழிவிரித்தலும், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்டிவழிநீட்டல
ம், குறுக்கும்வழி குறுக்கலும், நாட்டலவலியவெனமனாற்புலவர்” என்னாந்தொ
லகாப்பியனார். ௪-து. “குறுத்தாட்டூதஞ்சுமந்த, வறக்கிராழியெமமண்ண
லைத்தொழினே.” இதனுள் குறுத்தாளெனநபாலதனைக் குறுத்தாளென வலி
க்கும்வழிவலித்தவாறும், “தண்டையினக்கிளி கடிவோள்பண்டையளல்லன்
மாறோக்கினே” இதனுள், தட்டையெனந் பாலதனைத் தண்டையெனமெ
லிக்கும்வழிமெலித்தவாறும். வெ. “வெண்மணலெக்கர்விரிதினாதந்தநீர், கண்
னாடிமண்டிலத்தாவி, ஒத்திழியும், தண்ணரதுறைவாந்தகவிலோ தற்சேர்ந்
தார், வண்ணக்கடைப்படியாதார்” இதனுளதண்ணிறைவ னொனந்பாலதனைத்,
தண்ணரதுறைவொனவிரிக்கும்வழி விரித்தவாறும். வெ. “பூத்தாட்டிறவிற் பு
னைமதிலகைவிடார், காத்தலிற்காவலரோனையார், பார்த்துறார், வேண்டார்வ
ணக்கிவிறவுமதிருனகோடல், வேண்டொம் வேண்டார்மகன்” இதனுள்—வே
ண்டாதாவணக்கி யெனந்பாலதனை வேண்டார்வணக்கி யெனந் தொகுக்
கும்வழித்தொகுத்தவாறும், வெ. “பாசியையாகும் பசப்பித்தான்பைநதொடி,

மாசேனென்னுமனங்கொளீஇ, மாசேனன், சேயிதடகண்ணி தருதலாற்சே
ர்த்தியென், னோய்தீரநெஞ்சினமேல்வைத்து” இதனுள் பச்சிழையென்றபால
தனைப் பாசுகழையென நீட்டும்வழிநீட்டியவாறும், வெடி “யானையெருத்தத்தி
ருந்து விலங்கிலேவேறறெனன்ன, திருத்தாரானறெனறெனறியேன்” இதனுள்
தியேனென்றபாலதனைத் தியேனெனக்குறுக்கும் வழி குறுக்கினவாறுங்கண்டு
கொள்க. —பிறவுமன்ன. மருடாவிக்காரமென்றுசிறப்பித்தவதனால், வரலாற
முறைமையோடுங் கூடிப்பொருந்திவாரானறன் வல்லது துவைக்குப்பா
லிலை யென்றபாலது துவைக்குப்பாலிலையென்றறபோலப் புணர்க்கப்ப
டாதென்க. இன்னுமருடாவிக்காரமென்று சிறப்பித்தவதனால், தலைக்குறையும்,
இடைக்குறையும், கடைக்குறையும், வருவனவுமுள்—அவையும வரலாற்று
முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.—வ-று. “மரையிதழபு
ராயு மஞ்செஞ்சேறடி” இதனுள் தாமரையென்றபாலதனை மரையெனத்தலைகு
றைத்து வழங்கினவாறும், “வேதினவெரிநிஞேதிமுதுபோதது.” இதனுள் ஓ
ந்தியென்றபாலதனை ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும், “அகல்கு
விசும்பினிலேபோல், வால்தினமலாநதன்புனகொழிமுசுண்டை” இதுவா ஞா
னென்றபாலதனையாலென இடைகுறைத்துவழங்கினவாறும். “நீலவெங்கிலி
கைகடுப்ப” இதனுள் நீலமுண்டிலிலைகைகடுப்ப என்றபாலதனைநீலமுண்டிலி
கைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங்கண்டுகொள்க. பிறவும
ன்ன. அநநாற்சொல்லநதொடுக்குங்காலை யென்றவழிநான்குசொல்லாவன—
இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், எனவிலை, என்னை. “இய
ற்சொற்றிரிசொற் திசைச்சொல்வடசொலென், ந னத்தேசெய்யுளி னீட்டச்
சொல்லே” என்றாராகலின். அவற்றுள் இயற்சொல் லாவன, சொறு, கூழ்பால்,
பாளிதம், எனபன. என்னை. “இயற்சொற்றாணே பம்புகாலை, செநதமிழி
லத்து வழக்கொடுசிவணித், தம்பொருளவழாமையிசைக்குஞ்சொல்லே” என்றா
ராகலின். அவைநடக்கும் எல்லையாவையோவெனின்—வையையாற்றினவடக்கு
ம, மருதயாற்றினறெற்கும், கருவூரின்சிறுக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகியநான
கெலலைக்குட்பட்ட சோனாடென்க. என்னை. “மேனறவாணன் மலாதிருவருளாற்,
நென்றமிழ்மகிமைசிவணியசெய்த, வடியவாகூட்டமு மாதிசைக்கமும், படியி
ன்மாபபெருமைபரவுதுசோழனும், சைவமாதவருநதழைத்தினிதிருக்கு, மை
யறுசோழவளநாடென்ப” என்றாராகலின். திரிசொல்லாவன—அழிக்கல், பிறக்க
ல், ஒழுகல், விலங்கல், வினயி, குவடுஎனவிலை, மலையெனனும் ஒருபொரு
ளகுறித்தவேறுசொல். உந்தியென்பது - ஆற்றிடைக் குறையும், கொப்பு
ழும், தேருருளும், யாழகத்தோருதுப்பும், எனுமிவை வேறுபொருள்குறித்த
ஒருசொல் என்னை. “ஒருபொருள்குறித்த வேறுசொல்லாகியும், வேறுபொரு
ள்குறித்த பொருசொல்லாகிய, மிருபாறறென்பதிரிசொற்களவி” என்றாராகலி
ன். திசைச்சொல்லாவன, மயிலைமஞ்ஞையென்றும், கிளியைக் கிளையென்று
மதாயைத்தன்னையென்றும், நாயைருமலியென்றும், வழங்குவனவாம். என்
னை. “செநதமிழ்சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தினும், தங்குறிப்பினவேதிசைச்சொற்
களவி” என்றாராகலின். செநதமிழ்நிலத்தைச்சொந்த பன்னிருகொடுநதமிழ்
நிலமாவன, வெடி “சென்பாண்டிக்குட்டங் குடங்கற்காவேண்பூழி, பன்றியருவா

வதனவடக்கு, நன்றாய், சீதமலாடுபுனநாடுசெநதமிழ்சோ, ஏதமில்பன்னிருநா
டடெண். இதைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன, குங்குமம், மூலம்
சங்கு, சந்தனம், எனபனவாம் எனனை 'வடசொற்களினவி வடவெழுத்தொ
ரீஇ, எழுத்தொடுபுனாந்தசொல்லாகுமமே—சிறைநதவாவரினு மியைநன்னவ
ரையார்' என்றாடொலகாப்பியனா, வகையளி-எ-து-முன்னுமபின்னும், அசை
முதலாகிய உறுப்புகள் நிறுப்பியநின்று குற்றப்படாமல் வண்ணமறுத்தலென
க கொள்க. எனனை-வெ-ஆருணைக்கு நீராரசைசீரடிக்கட, பொருணைக்குநா
தொசையேநோகநி, மருணைக்கிக, கூம்பவுக கூம்பா தலரவுக கொணடிய
றறல், வாயநதவகையளியினமாண்பு' என்றாகலின். வ-று. வெ- "கடியா
ரபுங்காளை கடாயினுனறினனோ, சிறியாநதஞ்சிறில சிதைத்து" இநனை-
கடிவார-எ-ம-பூங்கோதை-எ-ம-கடாயினுன-எ-ம-அலகிடின. ஆசிரியத்தனை
யும், கவிதனையுநதடு, வெள்ளைத்தனமை குன்னுமாதலால்- கடியாரபுவெ
ன்று புளிமாங்காயாகவும், கோதையென்றுதேமாவாகவும், கடாயினுன்ன
று, கருவிளமாகவும், அலகிட்டுக்கொள்க. வெ "மலாமிசையேகினுன மாண
டிசொந்தார, நிலமிசைநீய்வாழ்வார்" இநனைநிலமிசை-எ-ம-நீயி-எ-ம-வாழ
வார-எ-ம-அலகிடின ஆசிரியத்தனைதடு, வெண்பாவினிற்றுத்தக்கன் அசை
சீராகற்பாலது இயறசீராய், நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைசீருமொளிசோ
ராபிறப்புமொண்காசுமிற்ற சீருடைச்சிறத்தியே முடிவாமென்னும், இலக்க
ணத்தோடு மாறுபடுமாதலின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீய்வாழ் எ
னக்கவிளமாகவும், வார-என நாளென்னும், நேரசைசீராகவும், அலகிட்டு
க்கொள்க. வெ "பாநிநாககுமாபிநாககும பணிதாங் கொண்டவாககும, ஊ
டுநாககுங் கூடுநாககுமொத்தலால், நீயுநீர், நலவய லுர நறுஞ்சாநதனியக்
லம், புல்லலினூடலினிது" இகனுள்-பிகர நகரங்கன பிரிந்திசைத்தனவாயினும்,
இரண்டினையுங்கூட்டி நிராயசையாக அலகிடச்சீருநதனையுஞ் சிதையாவாம்.
அல்லாவிடின, நாலசைசீராய் வண்ணமழிந்துஞ்சையுணு கெடும, பிறவு
மன்ன, வாழத்துருவகைப்பபும் மெய்வாழ்த்தும், இருபுறவாழ்த்துமென,
வ-று. வெ - "காரநநிலை கடிக்கயத்துவைகலும், நீநிலைநிறையனகொ
லோ, கூறுநிலைவேல், வண்டிருக்கநக்கதார வாமானவழுதியார், கொண்டிரு
க்கப்பெற்றகுணம்" இதுமெய்வாழ்த்து. வெ. "பணிமொருகாற்றன்பைந
'தொடியைக்கோடபட்டு, வெங்கடமவிலேற்றிகொண்டிழந்தான்' தென்க
ளந்தைப், பூமாண்டிருமகளுக கினனும்புலம்புமால், வாமானறோ வ்வைய
யார்கோ." இஃகிருபுறவாழ்த்து. வசையும் இருவகைப்பபும், மெய்வசையும்,
இருபுறவசயுமென. வ-று. வெ- "தந்தையிலைசுமடனறையதொழிலிதானபா
ரப்பான, எந்தைக்கிதெங்ஙனமபட்டதுகொல், முந்தை, அவியுணவினாதெரி
யினுவதாங்கொல்லோ, சவிகண்ணனாசம்பிறப்பு" இது மெய்வசை. வெ.
'படையொடுபோகாது நின்றெநிந்தானென்றும், கொடையொடு நல்லாகட
டாழந்தான், படையொடு, பாடிவழங்குந்தெருவெல்லாநானசென்று, கோடி
வழங்குமகன்" இஃகிருபுறவசை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்பபும் அமமை, அ
ழகு, தொனமை, தோல், விருந்து, இயைப்பு, புலன், இழைப்பு என. எனனை
'அமமையழகுதொனமைதோலிருந், இயைப்புபுலனிழைபுனவனபெட்டே"

ஒழியியல்

என்றாகலின். அவற்றுள்-அமமையாவது, சிலவாயமெல்லி பவாயசொறக்
 ளால் ஒள்ளியவாயபொருணமேற் சிலவடியாற்சொல்லியது எனனை. “சின
 மென்மொழியாற்சீர்புனைந்தியாபி, னம்மைதானேயடிநிமிர்வின்னே.” என்றா
 ராகலின். வ-று. வெ. ௧. ௪. அறிவினானுருவதுண்டோபிநிதியேயுதனனென்போற்
 போற்றுக்கடை” அழகெனபது, செய்யுட்சொல்லாகியதிரிசொறகளானேசை
 யினியவாகப்பணாக்கப்பட்டது. எனனை. செய்யுண்மொழியாற்சீர்புனைந்தியாப
 பி னாவகைதானே யழகெனப்படுமே” என்றாகலின். வ-று. ஆ. ௧. “துணியி
 ரும்பெளவங்குறையவாகுகி, அணிகிளரடுக்கனமுற்றியவெழிலி, காலொடுமய
 ந்கியகணையிருண்டிராள், யாவகுவந்தனையோவோங்கலவெறப், நெடுவரைமரு
 ந்கிற பாம்பெனவிழித்தரும், கடுவரற்கலுழிநீந்தி, வல்லியமவழங்குகலலதா
 நெறியே” தொன்மை-எ-து-பழையதாகி நிகழ்ந்தபெற்றியுணக்கப்படுவது. எ
 னனை. “தொன்மைதானே, யுரையொடுபுணர்ந்தபழமைமேற்றே” என்றாக
 லின். வ-று. ௧. “செறிதொடியுவகைகளாய் செஞ்சுடாததெறுகதாச்செலவன்”
 எனபதுஉம், மாபாரசு ௧. கூந்தம் போலவனவுவகொளக. தோல-எ-து-இழு
 மென்னு மெல்லியவாகியசொறகளால் விழுமியவாய்க்கிடப்பனவும், எல்லாச்
 சொற்களானும், பலவடியாய்க்கிடப்பனவுமென விருதித்தவாம். எனனை.
 “இழுமெனுமொழியாலவிழுமியதுதுவல்லினும், பரந்தமொழியாலடிநிமிர்ந்தொ
 முகினும், தோலெனமொழிப்தொன்னெறிப்புலவர்” என்றாகலின். வ - று,
 ௧. “பாயிருள்பரப்பகவகுறையப்பாம்பின், ஆயிரமணிவிளக் கழலுஞ்சேகைகத்,
 துணிதருவெள்ளறுதிலிப்புடைபெயாக்கும, ஒளியோனகாஞ்சியெளிதெனக்கட
 நின், இமமையிலலை, மறுமையிலலை, நன்மையிலலை, தீமையிலலை, செயவோ
 ரிலலை, செய்பொருளிலலை, அறிவோரியாரஃ ‘திருவுழியிறுகென” இதுமாக்
 கண்டேயனாகாஞ்சி -இஃதிழுமெனு மொழியால விழுமியதுதுவனறது, “தி
 ருமழைதலைஇய-செனறவாறே” இதுபரந்தமொழியாலடி நிமிர்ந்தொழுகிய
 து.—விருது-எ-து-புதியவற்றினமேற்று அஃதிப்பொழுதுள்ளாணாப்பாடுவ
 து. எனனை. “விருதுதானே, புதியதுபுனைந்தயாப்பினமேற்றே” என்றாக
 லின் அவைவந்தவழிககண்டுக்கொளக. இயைபு-எ-து-ரு ண ந ம ன ய ர ல
 வ ழ ள வென்னும் பதினொருபுள்ளியுயிருகவந்தபாட்டி. எனனை. “ஞகரமுத
 லா ளகரவீற்றுப், புள்ளியிறுதியியைபெனமொழிப்.” என்றாகலின். அவை
 யும் வந்தவழிககண்டுக்கொளக.—புலன்-எ-து- இயற்சொல்லாற்பொருடோன
 ர்ச்சொல்லப்படுவது. எனனை. “தேநிரந்தமொழியாற்செவவிதற்கிளந்து, நே
 ராதல்வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற், புலனெனமொழிப்புலனுணர்ந்தோ
 ரே.” என்றாகலின். வ-று. ௧. “பார்க்கடன்முந்நபருவக்கொண்மூ,வாசச்செ
 நிரூசின முழங்கியொனனா, மலைமுற்றினறே வயங்குதுளிசித்திற், சென்ற
 வடிருமுக்காணக்கடுந்தோ, இனறுசெலக்கடவுமதிபாகவுதுக்காண், மாவொ
 டிபுணர்ந்தமொழிபோல, இரும்பிடியுழையதாக்கப், பெருங்காடுமடுத்தகாமாக
 ளிற்” —இழைபு-எ-து- வல்லொற்றியாதநீண்டாது செய்யுளியலுடையார்
 எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினேழநிலத் தைந்
 தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஒங்கியசொற்களால்வருவது. எனனை. “ஒற்
 ரெடுபுணர்ந்தவல்லெழுத்தடக்காது, குறளடிமுதலாவைந்தடிகாது, மோங்கி

யமொழியா னுங்னனமொழியி, னிழைபினிலக்கணமினுயர்ந்ததாக்கும்.” எனறா
 கலின். செய்யுளியலுடையா நாத்சீரடிதன்னையே, நானகெழுத்துமுதலா
 வாறெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமூன்றடியுக்குறளடியென்றும், ஏழெழுத்து
 முதலானுபதெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமூன்றடியுஞ் சிந்தடியெனவும், ப
 ததெழுத்துமுதலாப பதினான்கெழுத்தின்காறும், உயர்ந்த ஐந்தடியும், அ
 ளவடியென்றும், பதினேந்தெழுத்து முதலாபதினெழுத்தின்காறுமுபா
 ரத மூன்றடியும், நெடிலடியென்றும், பதினெட்டெழுத்துமுதலா இருப தே
 முத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியுக்கழிநெடிலடியென்றும், இருபதெழுத்தி
 ன்மிக்காறசீரடிப்பா இல்லையென்றும், வேணவிவா. அவ்வெழுத்தெண்ணுகி
 னறுதிக்குறையில்காரும், குறையில்காரும், ஆஃமும், ஒற்றுமொழித்துநி
 ன உயிரும் உயிரமெய்யுங்கூட்டியெண்ணப்படும். என்னை - வெஃ “குறநீகர
 ன்குறையுமெனநிரண்டிராய்தமும், ஒற்றுமெனவொருநான்கொழித்துக, கந்
 ரோ, உயிருமுயிரமெய்யு மோதினாகொள்ளச, செயிரதீரந்தசெய்யுளடிக்கு”
 “நாத்சீரகொண்ட தடியென்பட்டமே” “நாலெழுத்துமுதலா வாறெழுத்தெல
 லை, பேறியநிலத்தகுறளடியென்ப, ஏழெழுத்தென்பசீர்தடிக்களவே, யீரொழு
 த்தேற்றமவவழியான. பததெழுத்தென்பநேரடிகளவே, யுற்றநாலெழுத்தே
 றறநலங்கடையே - மூவைந்தெழுத்தே நெடிலடிக்களவே. யீரொழுத்துமிருதனு
 மியலபெனமொழிப - மூவாறெழுத்தேகழிநெடிற்களவே, யீரொழுத்தேற்ற ம
 வவழியான” - வெ. சரிரணடுமோரோமூமீனாறுமூவைந்தும், பாரியனநாறசீ
 ரபதினெட்டும், ஓரா, வியையுமபதினேழ நிலத்துக்குறளசிர, தளவுகழிநெடி
 லோ டைந்து, எனறாக்கலின். ஆஃபோந்துபோந்துசாரந்துசாரந்து, தோந
 துதோந்து மூசினொந்து, வண்டுசூழவிணடுவீங்கி, நீரவாயகொணடுகீண்டநீல
 ம, ஊவாபூதை வீசலூவாய, மதியோவண்டோடொலகிமாலை, நனமணங்
 கமமுமபன்னெல்லா, அமையோமென்றோளா யிரநெடுங்கண, இனையீரோ
 தியேந்தளவனமுலை, இறும்பமாமல ரிடைபெருந்தமாவின, நதந்தழைதுய
 லவருஉருசெநிரதேந்தல்குல, அணிநடையசையு வரியமைசிலம்பின, மணி
 மருளவளாகுழலவளரின மபிறைதுதல, ஒளிரிலவுயங்கிழைஇயருஷ்டைம்களொ
 டி, நனிராமுழவுமுழங்கிய வணிரிலவுமணிநகா இருந்தளவுமலரளவு - சுரும்புல
 வுறுநதொடை, கலனளவு கலனளவு. கலனளவு கலனளவு, பெருமணம்பு
 ணாதனையென்ப, அஃதொருநீமறைப்பினெழிருவ தன்றே” இனிப்பொருள்
 கோளென்பது உம்மைத்தொகை. பொருளும், பொருள்கோளுமென, என்
 னை வெஃ “அருளலலத்யபாதென்றி கொல்லாமைகோறல், பொருளலலதவ்ஞன
 றினல்” இதனுள் - அருளும், அருளலலதும், என உம்மைத்தொககாரபோலக்
 கொள்க. அவற்றுள் - பொருளாவன, குறிஞ்சிகைக்கினை முதலிய அகமும், அ
 ஃகப்புறமும், வெட்சிபாடாண பாட்டி முதலிய புறமும், புறப்புறமுமாம். அ
 வை அவ்விலக்கணங்கூறிய தூல்களிற் கண்டு கொள்க. இனிப்பொருள்கோள
 ஒன்பதுவகைப்படும். நிரனிதைமொழிமாற்றம், சுண்ணமொழிமாற்றம், சி
 மநிமொழிமாற்றம், அடிமொழிமாற்றம், பூட்டுவிற்பொருள்கோளும், புன
 லயாற்றப் பொருள்கோளும், அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளும், தாபிசை
 பெப்பொருள்கோளும், கொண்கூட்டிப் பொருள்கோளுமென, இவற்றுள் - நிர

னிறை பிரண்டிவகைபபடும். பெயர்நிரனிறையும், வினைநிரனிறையும் என. அ வற்றுள் - பெயர்நிரனிறை வருமாறு. வெ. “கொடிக்குவளை கொட்டை துசு பபுணகண்மேனி, மதிபவளமுத்தமுகமவாயமுறுவல், பிடிபினை மஞ்ஞை நடைநோக்குச்சாயல், வடிவினளேவஞ்சிமகள்” இனிவினைநிரனிறைவருமா று. “காதுசேர்தாழ்குழையாகனனிதுதுறைச்சோபப, போதுசேர்தாமாப போர்ச்செழிய, நீதியால், மண்ணமிதமங்கையாதோணமாறறாையேறறாங் கு, துண்ணியவாயபொருள்” எ - ம - வெ. “அடலவேனமானோக்கிரிநமுக டுதண்டே, உடலுமிரிநதோடுமுழமலரும்பாபாகும், கடலுங்கனையிருநாம பலும்பாம்பும், தடமதியமாமெனறுதாம்” இனிமுறைநிரனிறை, எதிரநிரனிறை, மயக்கநிரனிறை, மிகையெண் நிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை என றுவேணடுவாருமுளா. அவற்றுள். அடிநிரனிறைவருமாறு - விரு. “கூறுவ னைவினமதனையர் - காக்கோவைக் கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சிமுனை, ஏற றுலகின்புறவுருவ மாளத்தோளக ளிறவெறிபப விமையபபெணவெருவவே வக, காற்றொழிலானயனததாலவிரலாறகறைக கதிராமுடியாறகர தலத்தா றகனையாறபினனும், ஊற்றழியவுதைததுரித்துநெரித்துசுசூடி யுரித்தெரித்தா லாவனெமமை யுடையகோவே” சுண்ணமொழிமாறறு - வெ. “-காயாழவ மமிதிபபவண பபைய, யானைக்குநீத்து முயறகுநிலையெனப, கானகராடன சுனை” இதனுள் - சுனாயெனபதனோடு மிதிபபவெனபது பொருள்கொள்ளவும், அமயியெனபதனோடு ஆழவெனபது பொருள்கொள்ளவும், யானையெனப தனோடு நிலையெனபது பொருள்கொள்ளவும், முயலெனபதனோடு நீத்தெனப து பொருள் கொள்ளவும், வந்தமையாறசுண்ணமொழிமாறறு. இனி அடி ம றிமொழிமாறறு. “சூரலபமிப நீவரலாறே” என்னும்ஆசிரியமவேனடிந்ரே ரடியானமுதலாகச்சொன்னாலும் ஓசையும் பொருளும் பிறையாறு வந்தமை யா லடிமறிமொழிமாறறு. - இனி அடிமொழிமாறறு - வெ. “ஆலததுமேல குவளைகுளத்துள் வாலினெடிய குரங்கு” - எனபதனுள் ஆலததுமேலகுரங்கு குளத்துள் குவளையெனறு இரண்டடியிலமொழிமாறறிப பொருள் கொண்ட மையால், அடிமொழிமாறறு. இனிபபூட்டு விற்பொருள்கோள் - வெ. “திந நதிமினநீயவைபிறகானமொதா, இறநதுபடிதபெரிதாமேதம, உறநதையா கோன - தண்ணுரமாரபிறறமிழாபெருமானக, கண்ணுரககாணககதவு” இத னுள் திறநதிமின எனபதனோடு கதவு - எ-து. நோக்குடைத்தாயப்பொரு ள்கொண்டமையாறபூட்டுவிற்பொருள்கோள் - இனிபபுனலயாறறுபபொரு ள்கோள் - வெ. “அலைப்பான்பிதிதுயிரையாக்கலுங்குறறம், விலைப்பாவிறகொண னேமிசைதலுங்குறறம், சொலநபாலவலலாதசொல்லுங்குறறம், கொலைப்பா லுங்குறறமேயாம்” இஃதடிதோறும்பொருளறுவந்தமையாறபுனலயாறறுப பொருள்கோள். இனிபபுனலயாறறுபபொருள்கோள் - விரு. “தாழநதவுணா வினராயத்தாளுடைநதுதண்ணேறித்தளாவாதாமும், சூழநதவினையாக்கைச டவிளிநதுநாறகதியிற்சுழலவாதாமும், ஊழநதபிணிரலியமுன செயதவினை யென்றேமுனிவாதாமும், வாழநதபொழுதினேவானெயதுநெறிமுனனி முய லாதாரே.” இதனுள்வாழநதபொழுதினே வானெயதுநெறிமுனனிமுயலாதா னெனு மிதுதிச்சொல் இடையு முதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமை

யால் அனைமதிபாப்புப்பொருள்கோள். — இனித்தாபிசைப்பொருள்கோள். வெ. “உணனுமையுள்ளதுயிரிலையுணுண, அணுத்தலையையாதலு” இதனுள் ஊனையுணுமை யுள்ளதுயிரிலை. எ-ம - ஊனையுணுணவணுத்தலையையாதலு-எ-ம-நடுகின்ற ஊனென்னுஞ்சொலுமதலும் இதுதியுஞ்சென்று பொருள் கொண்டமையால் தாபிசைப்பொருள்கோள்— இனிக்கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.—வெ. 1 “தெங்கங்காயபோலத் திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல, வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னமாமேனி, அஞ்சனத்தன்னபசலைதணிவாமே, வங்கத்துச்செனராவரின்” இதனுள்-அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தலெனவும், தெங்கங்காயபோலத்திரண்டுருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்னபசலையெனவும், சொ. 2 “வககொண்டு கூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால், கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள்.—வெ. 2 “ஆரியமன்னாபறையினெழுந்தியம்பும், பாரிபறம்பின்மேறணனுமை, காரி, விநமுள் ஞாயேங்கைகீ தானுந்தோளாள், நிறுளனுருள்தலா” இதனுள்-தன்னனுமைநாணுந்தோள்-எ-ம-நிறமவேங்கை-எ-ம-அலா ஆரியமன்னாபறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம - சொற்களைக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுங்கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. இனிககுறிப்பிசை-ஏ-து, எழுத்தலலோசையானவந்தமுற்கும், ஸ்னையும், இலதையும், அதுகண்ணுமுதலாகவுடையன செய்யனகதுவந்தால் அவற்றைச்செய்யுணுடையழியாமல் அசையும், சீரும், அடியும், தொடையும், பிழையாமல் அலகிடவிழங்கப்படுமெனக்கொள்க.வ-று-வெ. “மேனறலங்கொன்றைமலாயிலை துஞ்சுவும் கென்றுதிரியுமிடைமகனே, சென்று, மலியாட்டையுணுமல வண்கையால்வல்லே, அறியாயோவண்குக்குமாறு” ஒழிந்தனவும் இடைக்காடாபாடிய ஊசியுட்கண்டு கொள்க-எனனை. “எழுத்தலலையையசைக்கொழித்தனை, நிறைக்கவுமபிமென்னோநிதினோ” எனரூரிகலின். இனி ஒப்பு-எ-து-மேறசீரும், தனையும், அடியும், வரையறுக்கப்பட்டபாவும், பாவின்முஞ்சொன்னபெற்றியிறநிறனும், மிகுவுககுறையும் வந்தாலவற்றையொருபுடையொப்புமைநோக்கி, ஒழிந்தசெய்யுட்களின்பாறப்படுத்துவழங்கப்படும-எ-று,வ-று. “கேழுமியுங்குவின்கு கிலுஞ்சுரல்காட்டி, தாழியுள்ளத்தடங்கனீர் போதுமினோ ஆழிக்கும வையத்தெமமண்ணலடியேத்திக, கூழைநனையககுடைந்து குளிர்புன, ஊழியுமன்னவாமென்றேலோரொம்பாவாய” மேலநாற்சோநான்கடியாய வருவதுகலிவிருத்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னா. இஃதேந்தடியான வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி கலிவிருத்தத்தின் பாறப்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினு மிழுக்காது. “சுறநீர்க்குமுகிடங்கிற பொற்றாமரைபூம்படப்பைத், தெண்ணீர்நல்வயலூரன்கேணமை யல்லிருங்கூந்தற்கலராடுவே” மேலவஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமை யெனறெடுத்தோதினா.இஃதிரண்டடிச் சிறுமையானவந்ததாயினும்,ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாறப்படுத்தே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவுமபாரணகவிஞரார்பாடப்பட்ட இலக்கியங்களுமும், இவ்வின்கணத்தா னெருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்பாறப்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒப்புமெனவும்கையாலவண்ணமும் புனைந்துவரும், அடியின்நிற்பபனவும் ஓ

டியானடபனவும, பாட்டிம், உளாயும, தூலும, மந்திரமும், அங்கதமும், பிசியும், முதுசொலலும். வாழ்த்துமாமாறும உணர்நதுகொளக.— அவற்றுள்-வண்ணம், தூறுதிற்றத்தனவாம. அவைசொலலுமாறு, தூங்கிசைவண்ணம், ஏந்திசைவண்ணம், அடுக்கிசைவண்ணம், பிரிந்திசைவண்ணம், மயங்கிசைவண்ணம், என்னுமிவவைந்திளையுமுதலவைத்து, அகவல்வண்ணம், ஒழுங்கிசைவண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், என்னுமிநாநகிளையும் இடைவைத்துக், குறிலவண்ணம், நெடிலவண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், இடையிசைவண்ணம், என்னுமிவவைந்திளையுமுதலவைத்துக்கூட்டியுறமுதூறுவண்ணமும பிறக்கும். எனனை-க-தைத் தூங்கேந்திக் கல பிரிதனமயங்கிசைவைத்துப்பின்னும், பாங்கேயகவலொழுக்கல் வலிமெலிப்பாறப்பித்திட, டாங்கேகுறினெடிலவல்லிசை மெல்லிசைமோடிடையைத், தாங்காதுறமுதாத்தாமவண்ணதூறுநதகோப்பிமே” என்றாராகலின. அவற்றின விரியாவன. குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம், வலியகவற்றுங்கிசைவண்ணம், மெலியகவற்றுங்கிசைவண்ணம், இடையகவற்றுங்கிசைவண்ணம். எ-மகுறிலொழுக்கற்றுங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கற்றுங்கிசைவண்ணம், வலியொழுக்கற்றுங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கற்றுங்கிசைவண்ணம், இடையொழுக்கற்றுங்கிசைவண்ணம். எ-ம குறிலவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடிலவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம். எ-ம-குறினமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடினமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம். எ-ம- தூங்கிசைவண்ணம் (உய) குறிலகவலேந்திசைவண்ணம், நெடிலகவலேந்திசைவண்ணம், வலியகவலேந்திசைவண்ணம், மெலியகவலேந்திசைவண்ணம், இடையகவலேந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறிலொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கலேந்திசைவண்ணம். வலியொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், மெலியொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், இடையொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறிலவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம். நெடிலவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறின மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடினமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறின வண்ணம் (உய) குறிலகவலிக்குகிசைவண்ணம், நெடிலகவலிக்குகிசைவண்ணம், வலியகவலிக்குகிசைவண்ணம், மெலியகவலிக்குகிசைவண்ணம், இடையகவலிக்குகிசைவண்ணம், எ-ம-குறிலொழுக்கலிக்குகிசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கலிக்குகிசைவண்ணம், வலியொழுக்கலிக்குகிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கலிக்குகிசைவண்ணம், இடையொழுக்கலிக்குகிசைவண்ணம். எ-ம-குறிலவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், எ-ம-குறின மெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடினமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம்.

ண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசையடுக்கிசை வண்ணம் இடைமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம - அடுக்கிசைவண்ணம் (உய)குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற்பிரிந்திசை வண்ணம், வலி யகவற்பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியகவற்பிரிந்திசை வண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுக்கற்பிரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறில்வல் லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல் லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லி சைப்பிரிந்திசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், நெடி ன்மெல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ண ம், எ-ம்-பிரிந்திசைவண்ணம்(உய)குறிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவ ன்மயங்கிசைவண்ணம், வலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன்மயங்கி ரிசைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுக்கன் மயங் கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், வலியொழுக்கன்மயங் கிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், இடை ழுக்கன்மய ங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலவல்லி சை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல லிசைமயங்கிசைவண்ணம், நெடிண்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெ ல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-மயங்கிசைவண்ணம், (உய)ஆ வண் ணம்நூறு. இவ்வாறுயிர்த்துதாததாரவிநயனா. இனி, ஆசிரியர்தொல்காப்பி யனாவண்ணம் இருபதென்பர். என்னே? “வண்ணநதானே நானெதென்ப” அவைதாம், “பாஅவண்ணந தா அவண்ணம், வல்லிசைவண்ண மெல்லிசைவ ண்ண, மியைபுவுண்ணமளபெடைவண்ண, நெடிகுஞ்சீர்வண்ணம் குறுகுஞ்சீர்வ ண்ணஞ், சித்திரவண்ண நலிபுவுண்ண, மகப்பாட்டுவண்ணம் புறப்பாட்டுவ ண்ண, மொழுக்குவண்ண மொருஉவண்ண, மெண்ணுவண்ண மல்க்ப்புவுண் ணந, தாங்கல்வண்ண மேந்தலவண்ண, முருட்டுவண்ண முடுகுவுண்ணமென், குங்கவையென்பவநிந்திசைனோ” என்னுராகலின. அவற்றுள், “பாஅவண் ணஞ்சொற்சீர்த்தாகி, தாற்பாற்பயிவநோக்கிற்றென்ப” வ-று. “அவற்றுள். கு ற்றெழுத்தென்ப” எ-ம். “தாஅவண்ண, மிடைவிட்டுவந்த வெதுகைத்தாகு ம்” வ-று. “உள்ளார்—காடிற்றதோ” எ-ம். “வல்லிசைவண்ணம் வல்லெ ழுத்துமிகுமே” வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-துஞ்சி” எ-ம். “மெல்லிசைவண் ணமெல்லெழுத்துமிகுமே. வ-று. “பொன்னின்னன்புண்ணுண்டாது” எ-ம். “இயைபுவுண்ணமிடையெழுத்துமிகுமே.” வ-று. “வால்வெள்ளருவிவரைமிகச யிரியவுழ், கோள்வல்லுழுவவிடினியம்பவும், வாருகிருளியம் வரைமிகச யுழவவுழ், வெலொளிவிளக்கினவரவரின், பிரொடுதொளிவாழ்கிற்பெயரே” எ-ம். அளபெடைவண்ணமுளபெடையிலும். வ-று. “கண்ணன்னைனக்கண்

மிக்கேட்டும்" எ-ம். "நெடுஞ்செல்வண்ணம் நெட்டெழுத்துப்பயிலும்" வ-று. "மாவாராதே, மாவாராதே" எ-ம். "குறுஞ்செல்வண்ணக்குறமுத்துப்பயிலும்" வ-று. "உறுபுயலெழிலி தொகுபெயல்பொழிய, சிறுகொடியவரைபொதித னையலி, குறுகியபருவியதுவெனமறுகுப்பு, செறிதொடித்தனது புலனறிபொ முதே" எ-ம். "சிறுதிரவண்ணக்குரியவுருடியவு, மொத்துநேர்நதிக்கியவி யற்கைத்தென்ப" வ-று. "சூரலம்பிய—நீவரலதே" எ-ம். "நலிபுவண்ணமா யநம்பயிலும்" வ-று. "அஃகாமை செலவத்திற் கியாதெனினவெஃகாமை, வே ண்கீம் பிறன்கைப பொருள்" எ-ம். "அகப்பாட்டிவண்ணமுடியாதனபோன்று முடிந்ததன்மேறதே" வ-று. "பன்மீனுணங்கற்பிபுள்ளோப்பியும்புண்ணைதுண டாது நம்மொடுதொகுத்தும், பன்னுள்வந்துபணிமொழிப்பிற்றியு, மணத்த தகொவ்வான்நனைதபுறமாரி, யினையனுகியிங்குறத்துறதோன், பொயத லாயத்துப்பொலின்றொடிகளிரர், கோடியார் ண்மணலேறி, யோடுகலனகா ணுந்துறைவண்ணேழி" எ-ம். "புறப்பாட்டிவண்ணமுடிந்ததுபோன்றுமுடியா தாகும்" வ-று. "இன்னுவைகலவாராமுன்னே—முழுதுடனறுநதே" எ-ம். "ஒழுக்குவண்ணமோசையினொழுதும்" வ-று. "அம்மவாழிதோழிகாதல ரின் னேபரிக்குட—வாடையொடு, புன்கணமாலையன்பினறுநலிய, வுயயலளிவ னென்றுணர்ச்சொல்லிச், செலுநராப்பெரினே சேயவலல, விண்ணியிரந்தம னனவர், பொண்ணிரெநிரதேர் பூண்டமாவே" எ-ம். "ஒருஉவண்ணமொர் இ ததொடுகுகும்" வ-று. "சிறியகட்பெறினே—உயிரதவப்பலவே" எ-ம். "எண் ணுவண்ணமெண்ணுப்பயிலும்" வ-று. "நன்னென்றைநாகனறும்புணத்தி, துன்னருங்கடுநிறற்க்குண்கட்டி, பொன்னணிலவலிற் போனறுறையென்றா யு" எ-ம். "அகைப்புண்ணமறுத்தறுத்தொழுதும்" வ-று. "வாராராயின ம்வரினுமவர்நமக், கிபாராகியரோதோழி-எ-ம். (அகைதல்அறுத்தல்) தாறுகல வண்ணம்வஞ்சியிலும்" வ-று. "யானுடத்தானுணாததயானுணரவிட்டதற் .பின், ருனுடயானுணர்த்தத்தானுணரானறேனுமி" எ-ம். "நரதல்வண்ணரு, சொ ல்லியதுசொல்லிற்சொல்லியதுசிறகுகும்" வ-று. "வைகலும்—வைத்துணரா தார்," "உருடீவண்ணமராகநதொடுக்கும்" வ-று. "உருகெழுமுருகியமுரு மெனவதுதோறு, மருகெழுசிறகொடுமணவருமணிமயில" எ-ம். "முருகுவண் ணமடியிறந்தொழுகும்" வ-று. "நெறியறிசெறிசுறிபுரிதிரி-எ-ம். வருமெனக் கொள்க" இனிப்புணைதுரையிரண்டிவகைப்படும. பெரியதனைச்சுருக்கிச்சொ ல்லுதலும் சிறியதனைப்பெருக்கிச் சொல்லுதலுமென. என்னை உரைக்கப்ப டும்பொருட்கொத்தனவெல்லாம், புகழ்ச்சியின்பிக்க புணைதுரையாகும் என் றுராகலின். வ-று. வெழு"அடையார் பூங்கோதைக்கலகுலுநதோன்றும், புடை யார்வனமுடியுநதோன்றும், இடையாதும், கண்டிகொள்ளாதாயினுங்காரி கைநீர்மையாட், குண்டாகவேணிறுசுபடி" இதுபெரியதனைச்சுருக்கிற்று. "அவாப்போலகந்தனைக்குளமேறசான்றோர், உசாப்போலவுண்டேமருங்கு ல, உசாவினைப், பேதைக்குரைப்பான் பிழைப்பிற்பெருகினவே, கோதைக்கொ ட்புணனுஞ்சுயம்" இத்சிறியதனைப்பெருக்கிற்று. "பொன்மலிகச்சிழாமலிகட ல், மாரியிதைமுணிமாடம்என்னுந்தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியின்றிட ப்பன, பாடலையும், தூலும், மந்திரமும், சந்தோபிதமும், முதுகோல்வ

ம, அங்கதமும், வீர்த்து மெனனுழிவைவொடியானும், பலவடியானும், வரப பெறும். எனனைச் செயிர்தொசெய்யுடெரியுங்காலை, யடியினீட்டத தழகுபெற்றி யலும், ஓடியானுமொரோவிடத்தியலும், ஓடிவதாம், பாட்டுநாலேமநதிரம் பிசியே, முதசொல்லங்கதம் வாழ்த்தொடுபிறவு, மரீகுநவென்ப வறிந்திசி னோரோ என்றராகலின் இனினாலாவது, மூவகைத்தாயமுவினடை பெற்றநா ல்வகைப்பயத்ததாய், எழுவகைபாசிரியமதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைகுற்ற நதிரநது பத்துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதினமூன்றுவகையானுபெற்று, மூ ப்பத்திரண்டு தநதிரவுத்தியேமும் புணாநததெனக்கொள்க. அவற்றுள்-மூவ கையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தியெனவிலை. முதனூலவழிநூலசா ர்புதுலெனினுமமையும் மூவினடைபெறுதலென்பது, அவைமூன்றுநடாது மாசிரியர்மூவொனக் கொள்க நாலவகைப்பயனாவன, அறம், பொருள், இன பம், வீடெனவிலை. எழுவகையாசிரியா மதவிகற்பமாவன, உடன்படல், ம றுத்தல், பிறாதம்மகமேற்கொணடுகளைதல், தாஅனாட்டித்தனாதுநிறுத்தல், இ ருவாமாறுகோடு லதுணிதல், பிறர்நாற்குற்றங்காட்டல், பிற்தொடுப டூ அன்றன்மதந ல, எனனுமிவை. பத்துவகைக்குற்றமாவன-குணநக் கூறல், மிகைபட ல, கூறியதுகூறல், மாறுகொளக்கூறு வழுஉச்சொ ற்புணாத்தல், மயங்குவத்தல், வெற்றெனத்தொடுததல், மாறொன்றுவிரித தல், சென்றுதேயங்கியுதல், நின்றபயனினைமை, எனவிலை. பத்துவகைக்கு ணமாவன-சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்னோக்கினைமை, நன மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பு, உ லகமலையாமை விழுமியதுபயத்தல், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் எனவிலை. பதினமூன்றுவகையுரையாவன, சூத்திரநதோற்றல், சொல்வகுத்தல்சொற பொருளுணாததல், வினாத்தல், விடுத்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்ட ல, ஆசிரியவசனங்காட்டல், அதிகாரவரவுகாட்டல், தொகுத்துமுடித்தல், விரி த்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடுபுணாத்தல், எனவிலை. மூப்பத்திரண் டிதநதிரவுத்தியாவன-துதலிப்புகுதல், ஒத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச்சுட் டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்து மொழிதல், பிறனகோட்கூறல், சொறபொருளவிரித்தல், தொடர்சொறபு ணாததல், இரட்டிமொழிதல், ஏதுவினமுடித்தல், ஒப்பினமுடித்தல், மாட் டெறிநதொழுகல், இறந்ததுவிலக்கல், எதிரதுபோற்றல், முனமொழிநதுகோ டல், பின்னதுநிறுத்தல், விகற்பத்தின்முடித்தல், முடிந்ததுமுடித்தல், உரைத் துமென்றல், உரைத்தாமென்றல், ஒருதலைதுணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதலலதிதுவெனமொழிதல், எஞ்சியசொல லினெய்தக்கூறல், பிறனன்முடிந்ததுதானுடன்படுதல், தன்குறிவழக்க மிக டுவெடுத்தனாத்தல், சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல், ஒன்றினமுடித தநன்னினமுடித்தல், உய்த்துணரவைப்பு, எனவிலை, இவ்வாறுசொன்னார் பாடலுன்னொன்றுமாமாசிரியனாகக்கொள்க. தந்திரவுத்தி முப்பத்திரண்டினும் ப ல்வென்பாருமுள்ள.

எழுத்துப்பதினமூன்றிரண்டசைசீர்முப்பதேழ்தனையந்
திழுக்கிலடிதொடைநாற்பதின்மூன்றைந்துபாவினமூன்
றெழுமுகியவண்ணங்கண்ணென்பதொன்பொருள்கோளிருமு
வழக்கிலவிக்காரமவனப்பெட்டியாப்புள்வகுத்தனவே

இ - கை. இந்நூலுள்வகுத்தபொருளெல்லாந்தொகுத்துணர்த்து-ற்று. எழுத்துப்பதினமூன்றாவன-குறறெழுத்து, ரெட்டெழுத்து, உயரெழுத்து, குறறியலிகரம், குறறியலுகரம், ஐகாரகுறுக்கம், ஆய்தம், மெய்யெழுத்து, வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிரமெய், அளபெடை, எனவிலை. இரண்டசையாவன- நேரசை, கிரையசை, ி-வ சோமுப்பதாவன- நரசைச்சோநான்கும், மூவசைச்சொட்டும், நாலசைச்சொப்திரும், ஓரசைச்சீ ரிரண்டுமெனவிலை. ஏழ்த்-பாவன-நேரொன்றிருசிரியத்தனை, கிரையொன்று சிரியத்தனை, இயறசோவெண்டனை, வெண்சீர்வெண்டனை, ஒன்றிய வஞ்சித்தனை, ஒன்றுவஞ்சித்தனை, கலித்தனையெனவிலை. ஐந்தடியாவன-குறளடிசிறத் தி, அளவடி, ரெடிவடி. கழிநெடிவடியெனவிலை. தொடைநாற்பதனுமூன்று வன-அடிமோனை, அடியெதுகை, அடிமுரண் அடியியைபு, அடியளபெடை, அநதாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செநதொடையெனக்கிடந்தொ டையும், இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து கொடைவிகற்பமு மென விலை. ஐந்துபாவாவன-வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட் பா வெனவிலை. இனமூன்றாவன-தாழிசை, துறை, விருத்தமெனவிலை. ஒ முக்கியவண்ணம்நூறுவன-குறிலகவறறுங்கிசைவண்ணமுதலாகமேற்காட்டி பபோந்தன. ஒன்பதொன்பொருள்கோளாவன-நிரனிறை, சுண்ணமொழிமா ற்றுமுதலியன. இருமூவழுக்கில விகாரமாவன வலிக்கும்வழிவலித்தன்முத லியன. வனப்பெட்டாவன-அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே-எ-து- யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற சொல்லப்பட்டன-எ-து. ஏகாரமீற்றசை. ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பால்வழுவும், மா புவழுவும், வினாவழுவும், விடைவழுவும், காவழுவும், இடவழுவும்மென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப்படுமெனக்கொள்க. வழக்கி லவிகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம். பொ ருட்டுற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும், ஆறுக்குற்றம்படாமற்புணர்க்கப்படுகு செய்யுட்களெனக்கொள்க. அவற்று ள்-எழுத்துக்குற்ற முதலி ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கணநூல்களா லிறந்து கொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன. எழுத்துமுதலியதிரிதல். என்னை "எழுத்து நிகிலிதிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலிதிந்த சொல்லானந்தமும், பொ ருணிலிதிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புநிலிதிந்த யாப்பானந்தமும், நடை பெறுபுலவர்நாட்டினரவையே" என்றாராகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம், வருமாய். வெஃ "ஆழியிழைப்பப்பகல்போயிரவெல்லாம், தோழிதுணையாது யாதீரும், யாழி, நறுமால்தாராயதிரையவோடுவென்னும், செறுமால்தெனற கடந்தபோகி". இக்கூறு- திரையவோடுவென்று இயற்பெயரைச்சார்ந்தன பெருநகமைபால எழுத்தானந்தம். என்னை, "இயற்பெயர்ச்சார்த்தி யெழுத்த ள்பெழினே, யியற்பாடில்லா வெழுத்தானந்தம்" என்றாராகலின். சொல்லா

னாதம்வருமாறு. வெ. “என்னிறபொலிந்ததிவண்முகமென்றெண்ணித், தன்னிற்குறைப்பிப்பான்ண்மதியம், மின்னி, விரிந்தலங்குவெண்குடைச், சங்கோலவிசயன், எரிந்திலங்குவேலிள்ளும்” இதனுள்-தலைமகன்மேல் எரிந்ததெனனுஞ் சொற்புணர்ந்தமைபால் சொல்லானாதம். என்னை? “இயற்பெயராமருங்கின்மங்கலமழியத், தொழிற்சொற்புணாப்பினதுசொல்லானாதம்” என்றாராகலின். பிறவும்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க, வெ. “இருதிரனேபோலுமிளஞ்சூத்தனசாத்தற்கு, மந்தரமேபோன்றிலங்குமல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழருவிபோன்றுளது தாமாமலையம்மாலை, ஏழுலகுநாறுமிணா” இதனுள்- சாத்தனெனனுங் கீழ்மகனை-அரசரை உவமித்தாறபோல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்தவானந்தவுவமை. வெ- “எவ்வளவிறழப்பேழ்வாயருமலிக்குமான்குழாம், எள்ளியிரந்தாறபோலெவ்வழியும், வள்ளற்கு, மாலாகடலன்னமண்பரந்தவாட்டானை, மேலாருமேலார்விராது” —இதனுட்புலியினோடுவயிக்கப்படுகின்றதலைமகனாகியவீரனோடு நாயை உவமித்தமையால் இறப்பவிழிந்தவானந்தவுவமை. என்னை? “இறப்பவிழிந்தது மிறப்பவுயராதது, மறத்தகைவழியுவானந்தவுவமை” என்றாராகலின். அலங்காரக்குற்றமாவது-வெ. “வெண்டிங்கன்போன்றிலங்கு வெண்சங்குசங்கனைய, மீண்டிலங்குதாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளாவிநாறுகருங்கழிசூழ்காணகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டிமுரு.” இதனுள், வெண்டிங்களபோலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந்தாழைப்பூவென்று உவமைக்குவமைசொன்னமையால் அடுத்துவரலுவமையென்னும் அலங்காரக்குற்றம். என்னை? “உவமைக்குவமையிலெனமொழிப” என்றாராகலின். இனி எல்லாக்குற்றமுநதீரந்தசெய்யுள்வருமாறு. ஆ. “தாமரைபுளையுள்மர்சேவடி, பவளத்தன்னமேனித்திகழொளி, குன்றியேயுக்குமுடுக்கைக்குரின, நெஞ்சுபகவெறிந்தசெஞ்சுடர்நெடுவேற், சேவலங்கொடியோன்காப்வேமவைகலெயதினாறுலகை.”

(க)

முனராவது-ஒழிபியல்-முற்றிற்று.

சீரோடு-ட்டிசைமாஞ்சீரியற்றனேசேர்ந்தருகி
வாரடாகொங்கைகவருக்கஞ்சருங்கிறறுவானபொருளும்
சீரியதுங்கேந்திக்குச்சிறந்தவெழுத்துமன்றே
யாருமொழிபியற்பாட்டினமுதனினப்பாருமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உரையும்முற்றிற்று.

இந்நூலிற்சொல்லாத கட்டளைககலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

சூ. “மாச்சீர்முன்வரு நாத்சேரியே, நோமுத னினாமுத னிரனிறையானே, பதினொழுத்தம் பன்னொழுத்து, மியைநதநாயடியாயநடந்தலிரட்டித், தொத்தநாங்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா” வ-று “சொல்லினீர்வராசைப்பட்டொன்று-சொன்னசொற்பொருள்வேறுகொண்டையையோ, புல்லுவாவெவ்விதத்தினுமெனதுளம்-பூரித்தேயிருந்தேனமடமங்கைமீர், செல்லுலாம்பொழிற்சுவருகருறை- திருவிறகோலரினுமருளாமையால், அல்லதேததிகம்பரொன், பொரு-ளறையின்வன்கணராவொனமட்டிமே” —இதனேரசைமுதலாவந்தசெய்யுள். “மதிக்குநேர்முகமாதாருயிலிந்து, வந்ததிரதுபகைசெய்யவேமனம், கொதிக்குநுய்யாரும்விழுமெழும்-கோட்டி கொள்ளு மதனப்பயலேயே, ததிக்கும்பாங்கியர்ப்பர்த்ததுச்செவவாய்துடி- துடிக்குங்கைவனைசோரும்பினனியிருந், ததிக்கும்பார்க்குங்கண்டாய்திருச்செந்நிலவாழ - சந்தனசுலகந்தசுவாமியே” இது னினாயசைமதலாவநசெய்யுள்.

